

Vuoden parhaat taas palkittu

MARIANNE
PALON
UNELMA
TOTEUTUI

Miksi nuoret lopettavat? → 28–31

Uusia aluekoordinaattoreita esittelyssä → 26–27, 46, 47

ESC:n vaalien eettisyys tutkintaan → 10–11

LAPUA

PIENOISKIVÄÄRIN PATRUUNAT KAIKKEEN URHEILUAMMUNTAAN

LAPUA CENTER-X
LAPUA MIDAS +
LAPUA X-ACT

Tutustu .22 LR patruunavalikoimaamme osoitteessa lapua.com

TULE TUTUSTUMAAN PIENOISKIVÄÄRIN TESTAUSPALVELUIHIN

LAPUA

Nordic Distribution Oy NorDis
Patruunatehtaantie 15 / PL 5
62100 LAPUA
010 52 33 600
info@nordis.fi

KONNEVESI

Best-Tester Oy / Veijo Sivula
Voipiovuorentie 50,
44300 KONNEVESI
045 677 0599
vsivula@gmail.com

PERUSTETTU 1927

97. vuosikerta. Neljä numeroa/vuosi.

ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644

lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527

olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi

Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

ULKOASU Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka PunaMusta, Forssa

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Laurila

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspaällikkö Kustaa Ylitalo

Valmennuksen johtaja Ville Häyrynen

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Outi Rekola

Seurakehittäjä Marko Keskitalo

KANNEN KUVA: JUHA SAARINEN

KIMMO ISO-TUISKU

Voittoisa kuu-sikko Tšekin treeneissä ennen MM-kisoja eli kaikki Raine Peltokosken oppilaat yhteiskuvassa:
Reetta Paavola (vas.), Fiia Pispala, Lauri Annala, Raine Peltokoski, Jani Kössi ja Heikki Tikkanen.

Upea arvokisavuosi!

Teksti LASSI PALO

Suomalaiset ampumaurheilijat saavuttivat tänä vuonna peräti 113 arvokisamitalia, mikä on reilusti enemmän kuin edellisinä vuosina. Komea vuosi siis!

Ampumaurheiluliiton kauden päättötilaisuudessa eli vuoden parhaiden palkitsemistilaisuudessa Grande Finalessa olikin hyvä tunnelma. Vuoden parhaaksi nimettiin kivääriampuja Marianne Palo. Vuoden yllättäjiä oli kaksi: pistooliampuja Sampo Voutilainen ja Otso-Aadolf Ahokangas. Vuoden nuori on skeet-ampuja Lassi Kauppinen. Vuoden valmentajaksi nimettiin

ensimmäisen kerran ei-ISSF-lajien valmentaja eli Raine Peltokoski practicalista. Heidät kaikki esitellään tämän vuoden viimeisen Urheiluampuja-lehden sivuilla.

Oman aukeamansa saavat myös vuoden kultahippupalkit.

ON LEHDESSÄ taas paljon muutakin, kuten esimerkiksi yhteenvedo ensimmäisestä uusien sääntöjen mukaisesta liittokokouksesta ja kolmen uuden aluekoordinaattorin haastattelut.

Urheiluampuja toivottaa kaikille lukijoilleen rauhallista joulua ja osumarikasta uutta vuotta 2026! 🎄

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 4/2025

4 Pääkirjoitus: "Johtamista vai vallankäyttöä?"

5 Ampumaurheiluliitto kieltäytyi venäläisrahasta

❄️ 6 kiperää: Jaakko Hyvätti

6 Ensimmäinen uusien sääntöjen mukainen liittokokous. Kaksi uutta hallituksen jäsentä.

9 Joulupukin tervehdys. Mutta kuka hän oikeasti on?

10 ESC:n yleiskokous ja sen jatkoseuraamukset.

12 Grande Finalen yhteenvedo: vuoden parhaiden esittelyt ja kaikkien palkittujen nimet.

22 Aleksi Leppä huolissaan ampumaurheilun tulevaisuudesta.

24 Kuinka monta SM-kultamitalia jaetaan vuoden aikana?

26 Esittelyssä aluekoordinaattori Julia Rannikko.

28 Janne Terkola pohtii, miksi nuoret urheilijat lopettavat. Aino Vaittinen.

32 Urheiluampuja vieraili yläkoululeirillä.

34 Koukkin korneri ❄️ Radoilta kerättyä.

36 Valmennusjuttu 4/4.

40 Syksyn aluekiertue.

42 Tiedotuksia. Onnittelut.

44 Svenska sidor.

46 10 napakkaa ❄️ Sonja Siitonen. Sarjakuva.

47 Finaali: Ari Takalo.

hakuammuntaa

SUOMALAISSA AMPUMAUURHEILUSSA on vuoden aikana jaossa yli 180 lajin SM-kultamitalit.

❄️ sivut 24–25

183

Johtamista vai vallankäyttöä?

Olen toiminut aktiivisesti ampumaurheilun parissa 50 vuoden ajan. Suurin osa tästä ajasta on ollut harrastamista ja seuratoimintaa sen kaikissa muodoissa Mikkeliissä, Haminassa ja Santahaminassa Helsingissä. Vasta viimeistä vuosikymmentä on leimannut vapaaehtoistyö liiton johdossa. Näköala on auennut myös siihen, miten kansainvälistä ampumaurheilua johdetaan niin Euroopassa kuin koko maailmassakin erityisesti olympialajeissa. Ja koska oma ammattini on johtaminen ja sen kehittäminen valmentamalla, katson luonnollisesti asioita tästä vinkkelistä missä sitten liikunkin.

Teimme muutama kuukausi sitten mielenkiintoisen harjoituksen pohjoismaisten olympiakomiteoiden organisoimassa johtamishjelmassa, johon osallistuivat oppilaan roolissa. Tutkimme ja tulkitsimme kansainvälisen urheilujohtamisen trendejä ja motiiveja. Omalta osaltani päädyin melko kielteiseen tilannekuvaan ampumaurheilussa. Käsitykseni on, että vain murto-osalla kansainväliseen johtamistehtävään päätyneillä tai päässeillä henkilöillä on ensisijaisena motiivina ampumaurheilu ja sen kehittäminen yhteistyössä muiden kanssa. Erityisesti tämä ilmiö näyttäytyy tällä hetkellä Euroopassa. Omiin tarkoituksiin liittyvä vaikuttaminen ja vallankäyttö pyritään häivyttämään johtamisen taakse ja sisään.

Johtaminen on tietysti aina samalla jonkinlaista vallankäyttöä. Laadun tärkeimpänä arviointikriteerinä toimivat ne arvot ja motiivit, joihin johtamistyö perustuu. Urheilussa yhtenä lähtökohtana voidaan pitää kolmea olympialiikkeen perusarvoa. Arvostus ja kunnioitus muita ihmisiä, yhteisiä sääntöjä ja ympäristöä kohtaan on näistä arvoista ensimmäinen. Ystävyys urheilussa rakentaa pysyviä siteitä ihmisten ja kansakuntien välille. Kolmas perusarvo on pyrkimys jatkuvaan kehittämiseen ja kasvuun, omaan parhaimpaansa jokaisessa tehtävässä. Hyvä johtaminen toteuttaa näitä arvoja käytännössä, arkisten päätösten ja käyttäytymisen tasolla.

Oma liittomme on uuden johtamismallin edessä. Alueellinen edustamismalli purettiin, ja päätösvalta liittokokouksessa on suoraan seuroilla. Nyt on oltava hereillä sen suhteen, että johtamisen tasapaino säilyy ja yhteistyö toimii. Mikäli tarvetta on, sääntöjäkin voidaan muokata. Liittohallituksen kokoonpanon tulee jatkossakin edustaa lajijemme ja niitä harrastavien ihmisten moninaisuutta. Liittomme kuuluu yhdeksän eri lajiryhmää. Valtaosa seuroista on pieniä seuroja maamme joka kolkasta. On varmistettava keskeisten arvojen toteutuminen myös tässä uudessa mallissa: arvostus, yhteenkuuluvuus ja kehittyminen varmistavat johtamisen onnistumisen. Maailmalla on aivan liikaa esimerkkejä urheilun sisäisestä vallankäytöstä, jolla ei ole mitään tekemistä hyvän johtamisen kanssa. Yhteinen etu ja yhteistyö ohjatkoon jatkossakin suomalaisen ampumaurheilun tulevaisuuden rakentamista! 🚩

Ledning eller maktutövning?

Jag har varit aktiv inom sportskytte i 50 år. Största delen av den tiden har bestått av hobby- och föreningsverksamhet i alla dess former i S:t Michel, Fredrikshamn och Sandhamn i Helsingfors.

Det senaste årtiondet har präglats av volontärarbete i förbundets ledning. Vi har också fått se hur internationellt sportskytte leds såväl i Europa som i hela världen, i synnerhet inom OS-grenar. Och eftersom mitt yrke omfattar ledarskap och utveckling av ledarskap genom träningsverksamhet, så är det naturligt för mig att se saker ur den här synvinkeln, var jag än befinner mig.

För några månader sedan gjorde vi en intressant övning inom ett ledningsprogram som organiserats av de nordiska olympiska kommittéerna. Jag deltog i programmet i egenskap av studerande. Vi studerade och tolkade trender och motiv inom internationell idrottsledning.

Min bild av situationen inom sportskytte blev rätt negativ. Jag ansåg att endast en bråkdel av personerna med internationella ledningsuppgifter hade sportskytte och utvecklingen av sportskytte i samarbete med andra som sitt primära motiv. Just nu syns det här fenomenet i synnerhet i Europa. Bakom ledning döljs påverkan och maktutövning som gynnar egna ändamål.

Ledning är förstås alltid samtidigt någon form av maktutövning. De viktigaste kriterierna för kvalitetsbedömningen är de värden och motiv som ledningsarbetet baserar sig på. Inom idrotten kan de tre olympiska värderingarna anses utgöra en utgångspunkt.

Värdering nummer ett är respekt för andra människor, gemensamma regler och miljö. Vänskap via idrott knyter bestående band mellan människor och nationer.

Den tredje värderingen är strävan efter kontinuerlig utveckling och förbättring, strävan efter att bli sitt bästa jag i allt man gör. En bra ledning omsätter dessa värderingar i praktiken i dagliga beslut och uppförande.

Vårt förbund står inför en ny ledningsmodell. Den regionala representationsmodellen upplöstes och beslutanderätten på förbundsstämmans utövas direkt av föreningarna. Nu måste vi se till att balansen i ledningen hålls kvar och att samarbetet fungerar. Vid behov kan reglerna ändras. Förbundsstyrelsen ska också i fortsättningen återspegla mångfalden bland våra grenar och bland utövarna av dem. Vårt förbund rymmer nio olika grengrupper. Majoriteten av föreningarna är små och de kommer från alla håll i Finland. Vi måste se till att de centrala värderingarna blir verklighet också i den nya modellen: respekt, samhörighet och utveckling säkerställer en framgångsrik ledning. Ute i världen finns det alldeles för många exempel på intern maktutövning i idrotten som inte har någonting att göra med bra ledarskap. Vårt gemensamma intresse och samarbete må också i fortsättningen styra oss när vi bygger det finska sportskyttets framtid. 🚩

VESA NISSINEN
SAL:n puheenjohtaja /
Sportskytteförbundets
ordförande

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

noname

SAL kieltäytyy venäläisrahasta

ANNE LAURILA

Ampumaurheiluliitto ei ota vastaan ESC:n jäsenmaille luvattua 200 000 euron kertatukea – räikeä rahalupaus Venäjän ehdokkaalta oli yksi monista kokouksen ongelmista.

Teksti LASSI PALO

Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) yleiskokouksessa lokakuussa Armenian Jerevanissa nähtiin varsin ennenkuulumattomasti suoria rahalupauksia jäsenmaille, jos Venäjän ehdokas **Alexander Ratner** valittaisiin uudelle puheenjohtajakaudelle.

Ratner lupasi ESC:n ainoan sponsorin **Vladimir Lisinin** rahoittavan Euroopan ampumaurheiluliittoa yhteensä 23,1 miljoonalla eurolla, jos hän tulee valituksi puheenjohtajaksi. Lupaus tapahtui juuri ennen puheenjohtajaaänestystä, jossa vastakkain olivat Ratner ja Suomen ehdokas **Karoliina Nissinen**. Jokaiselle jäsenmaalle luvattiin muun muassa 200 000 euron kertatuki.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON (SAL) hallitus käsitteli kokouksessaan 20. marraskuuta yleiskokouksen asioita ja päätti yksimielisesti, että SAL ei ota vastaan

Alexander Ratnerin kampanjakuva, jonka hän esitteli Jerevanissa.

luvattua 200 000 euroa.

Hallitus näkee rahalupauksessa vakavia eettisiä ongelmia. Ne liittyvät sekä rahan alkuperään että tapaan, jolla rahalupaus annettiin. Venäläisoligarkki Lisinin rahat tulevat Venäjän terästeollisuudesta, joka väistämättä linkittyy käynnissä olevaan Venäjän hyökkäyssotaan Ukrainassa.

– ESC:n yleiskokouksessa oli paljon muitakin ongelmia, mutta erityisen räikeää oli juuri ennen puheenjohtajavaalia annettu suora rahalupaus jäsenmaille, jos Ratner tulee valituksi, kertoo Jerevanissa paikalla ollut Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Anne Laurila.

– Ratner ei nähnyt näissä lupauksissa mitään eettistä ongelmaa, kun sitä häneltä kokouksessa erikseen kysyttiin. Suomalaiset näkevät niissä paljonkin ongelmaa korruption ja lahjonnan näkökulmasta, Laurila kertoo.

– Toki kokonaan eri asia on, tarjottaisiinko 200 000 euroa todellisuudessa koskaan SAL:lle, sillä kokouksessa Lisin totesi myös suoraan tukevansa vain niitä maita, joita hän haluaa. Suomi ei taatusti ole tällä listalla, sen verran pontevasti olemme nykyjohtoa vastustaneet. ⚙️

Aiheesta lisää sivuilla 10–11.

JAAKKO HYVÄTTI valittiin Ampumaurheiluliiton syksyn liittokokouksessa jatkamaan liiton toisena varapuheenjohtajana. Hän on ollut liiton hallituksessa yhdeksän vuoden ajan.

LASSI PALO

1 Millainen ampumaurheiluvuosi on ollut? Odottava vuosi siinä mielessä, että pelätään pahinta tulevaisuuden rahoituksen suhteen, mutta odotetaan hyviä asioita olosuhdeasioiden ja harrastajamäärien kanssa.

2 Millaista on ollut toimia hallituksessa näinkin pitkään? Olen ollut varapuheenjohtajana nyt yhden kauden ajan. Se tuntuu tärkeältä paikalta. Jos puheenjohtajisto tekee työnsä hyvin, hallituksella on riittävät tiedot päätöksentekoon.

3 Kommentti liittokokouksesta? Osanottajamäärä oli todella hyvä. Se kertoo siitä, että seurat eivät ole unohtaneet, että niillä on mahdollisuus vaikuttaa.

4 Kehityskohteet liiton toiminnassa?

Tärkeintä on tietää ja löytää kaikkien hyvien tavoitteiden joukosta ne tärkeimmät, koska kaikkea ei voi kehittää yhtä aikaa.

5 Mikä sinua motivoi toimimaan näin aktiivisesti ampumaurheilussa?

Tutustuin aikoinaan harrastukseen, jolla oli negatiivisia leimoja, joita en kokenut oikeudenmukaisiksi. Tämän epäoikeudenmukaisuuden korjaaminen on vienyt minut tälle tielle.

6 Mikä voisi olla ensi vuoden napakymppi?

Ison uuden ampumaradan ympäristöluvan saaminen pääkaupunkiseudulle. Siihen on täydet ja realistiset mahdollisuudet.

LASSI PALO

Ensimmäinen uusien säänmukainen liittokokous

Ampumaurheiluliiton ensimmäinen uusien sääntöjen mukainen syksyn liittokokous pidettiin marraskuussa.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliiton (SAL) syyskokous pidettiin marraskuun 15. päivänä Vantaalla. Se oli ensimmäinen liiton uusien toimintasääntöjen mukainen liittokokous, jossa seurat päättivät niistä asioista, joista liittovaltuusto on aiemmin päättänyt syyskokouksissaan.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin **Asko Terkola**. Kokoukseen osallistui 83 jäsenyhdistystä, joista osa etäyhteydellä. Suomen Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja **Vesa Nissinen** oli ilahtunut runsaasta osanotosta:

– Erinomaista! Tämä on ilon päivä minullekin, hän sanoi.

Ilon lisäksi kokouksessa oli myös draamaa, sillä se keskeytyi yllättäen noin kello 16 aikaan, kun Sokos Hotel Vantaaseen tuli palohälytys. Kaikkien oli poistuttava hotellista. Kokousta saatiin jatkaa noin vartin tauon jälkeen. Erään tiedon mukaan hinausauto oli osunut parkkihallissa sprinkleriin.

LIITTOHALLITUKSEN jäsenistä olivat erovuorossa varapuheenjohtaja **Jaakko Hyvätti** sekä **Riku Kalinen**, **Pekka Toveri** ja **Jukka Salonen**, joka on eronnut kesken kauden.

Hyvätti ja **Katja Antrela** olivat ehdolla varapuheenjohtajiksi. Hyvätti on ollut liittohallituksessa yhdeksän vuotta ja niistä varapuheenjohtajana yhden kauden ajan eli kaksi vuotta. Antrela on ollut hallituksen jäsen tämän vuoden ajan.

Esittelyjen ja kysymysten jälkeen Hyvätti valittiin jatkamaan varapuheenjohtajana vuodet 2026–2027, kun hän voitti äänestyksessä Antrelan äänin 125–82.

Hallituksen jäseniksi oli ehdolla seitsemän henkilöä, ja paikkoja oli jaossa kolme. Kalinen valittiin jatkamaan tehtävässään ja kaksi valittiin uusina jäseninä: **Janne Huttunen** ja **Vesa Kaunisto**.

Kalinen on ollut liittohallituksen jäsen kahden vuoden ajan ja toimii helsinkiläisen Poliisien Ampumaseuran (PAS) puheenjohtajana. Porilainen Huttunen on

Mikael Friman (edessä) ja Marjo Yli-Kiikka liittokokouksessa.

Jaakko Hyvätti jatkaa hallituksen toisena varapuheenjohtajana.

aiemmin toiminut Satakunnan Ampujien puheenjohtajana sekä SAL:n liittovaltuuston jäsenenä ja Lounais-Suomen aluejaoston jäsenenä. Kaunisto kuuluu Kainuun Practical Ampujiin. Hän on ollut mukana

urheiluammunnassa eri tehtävissä vuodesta 1994 lähtien.

Kurinpitovaliokunnassa jatkavat **Jukka-Pekka Alanen**, **Antti Aine** ja **Curt Sjöblom**. Uusi jäsen on **Heikki Pietinalho**.

UUOSI 2026 ON Ampumaurheiluliiton 107. toimintavuosi. Liittokokous hyväksyi ensi vuoden toimintasuunnitelman ja talousarvion.

Toiminnanjohtaja **Anne Laurila** kävi läpi ensi vuoden toimintasuunnitelmaan liittyen vuosi sitten hyväksytyn liiton strategian (2025–2028) pääkohdat.

Strategiatyössä valitut teemakokonaisuudet ovat painopisteitä perustehtävissä: seuratoiminnan elinvoiman kasvattaminen ja olosuhteisiin vaikuttaminen ja huippu-urheilumenestyksen tuottaminen.

Pääkohdille on valittu painopisteet, joihin pyritään erityisesti panostamaan

Liittokokouksessa oli paikan päällä kolmisenkymmentä osallistujaa.

Asko Terkola toimi liittokokouksen puheenjohtajana.

uuden strategiakauden aikana. Onnistumisen edellytyksiin on kirjattu yhteisen muutoskyvyn tukeminen, someviestinnän vahvistaminen, digikehityksen jatkuminen ja vastuullinen toiminta. Strategian tavoitteena on, että ampumaurheilu on kehittynyt ja menestynyt urheilulaji.

LAURILA KERTOI myös aluetoiminnan raameista ja painopisteistä sekä uusien aluekoordinaattorien tehtävistä.

- Alueellisen toiminnan tavoitteena on vahvistaa lajia ruohonjuuritasolla ja tukea liiton strategisia painopisteitä, hän sanoi.

- Aluekoordinaattorin tehtävä on tärkeä, ja rooli tarjoaa mahdollisuuden vaikuttaa lajin kehitykseen konkreettisella tasolla, mutta yksin se ei onnistu, vaan yhteistyössä alueen seurojen kanssa.

Myös Nissinen kehotti seuroja tekemään yhteistyötä aluekoordinaattorien kanssa:

- Työ ei onnistu ilman yhteistyötä. Aut-

takaa koordinaattoreita, koska haluamme, että myös siellä on toimiva rakenne, Nissinen sanoi kokousväelle.

LAURILA NOSTI budjettiasioista esiin muun muassa ympäristölupahankkeen, joka jatkuu näillä näkymin ainakin vuoden 2026 marraskuulle asti. Aluetoimintaan on muutosvaiheessa kohdennettu aiempaa enemmän varoja. Alueellisella toiminnalla on oma yhteisbudjetti, joka mahdollistaa suunnitelmallisen toiminnan.

- Lisäystä on myös somepuoleen. Tänä vuonna toimintansa aloittanut nuorten someiimi jatkaa myös, Laurila totesi.

Lajijaostojen osalta budjettiin on kirjattu vain lajijaostotuki, jonka lisäksi jaostolla voi olla muuta varainhankintaa ja sen avulla tehtyä toimintaa.

- Merkittävimmät epävarmuudet budjetissa liittyvät OKM:n myöntämiin valtionavustuksiin, joita liittohallitus joutuu ta-

sapainottamaan, jos rahoitusvajetta syntyy, Laurila sanoi.

TALOUSARVION loppusumma on 2629275,15 euroa, ja se päättyy 55,85 euron ylijäämään. Kulu- ja tulorakenteeseen vaikuttavat SAL:n hallinnoima ympäristölupahanke kuuden järjestön yhteistyönä. Hankkeen menot ja toisaalta myös tulot ovat 469731 euroa, joten varsinaista talousvaikutusta sillä ei ole liiton budjetin ylijäämään.

Liitto hakee opetus- ja kulttuuriministeriöltä 676000 euron suuruista yleisavustusta ja myös 238000 euron suuruista erityisavustusta huippu-urheilun tehostamistukeen, joka nykyään myönnetään OKM:stä eikä Olympiakomiteasta.

Lisäksi ympäristölupahankkeeseen on myönnetty maa- ja metsätalousministeriöstä valtionavustusta, jonka budjetin suuruisen osuus ensi vuodelle on 368 839 euroa.

Muut suurimmat tulolähteet liitolle muodostavat jäsenmaksutuotot 702000 euroa, lisenssituotot 261300 euroa ja yhteistyösopimukset 171500 euroa.

TALOUSARVION POHJANA ovat aiempien toimintasääntöjen mukaisen liittovaltuuston kevätkokouksessa vahvistamat seuraavat maksut: seuran jäsenmaksu liitolle on 28 euroa per aikuisjäsen, aikuisten lisenssi 45 euroa, nuorten lisenssi 10 euroa, harrastelisanssi 30 euroa ja yli 70-vuotiaiden lisenssi 25 euroa. Erillisten yhdistysten jäsenmaksu on 450 euroa.

Muovikortillisten lisenssien lisämaksu on 6 e. Kaikista lisensseistä ohjataan ampumaurheilijan lisenssiseuralle 3 euroa per lisenssi.

Kilpailulupa ennätyskelpoisessa tai vastaavassa ei-ISSF-lajin kilpailussa on 100 e/1. päivä, lisäpäivät 20 e/päivä. Kilpailulupien hinnat, jos tuloksia ei julkaista Kittissä sääntöjen mukaan, ovat 200 e/1-päiväinen ja 300 e/monipäiväinen.

Lisäksi kokouksessa hyväksyttiin muutoksia kurinpitösääntöihin sekä kilpailutoiminnan yleissääntöihin ja ohjeisiin.

Jäsenyhdistys oli oikeutettu lähettämään SAL:n liittokokoukseen yhden äänivaltaisen edustajan sekä enintään yhden lisäedustajan.

Lisäedustajalla oli kokouksessa vain puheoikeus. Edustajan tulee olla edustamansa jäsenyhdistyksen jäsen. Kukin liittokokousedustaja saa edustaa yhtä jäsenyhdistystä. 🚫

Liittohallituksen uudet jäsenet esittäytyvät seuraavalla sivulla.

Vesa Kaunisto (vas.), Janne Huttunen ja Riku Kalinen valittiin SAL:n hallitukseen syksyn liittokokouksessa.

Yli näkymättömien aitojen

"Päätavoitteeni ovat ampumaurheilun kehittämässä ja toiminnan ylläpitämisessä. Asiat on kyettävä näkemään yli lajirajojen", sanoo Janne Huttunen, Ampumaurheiluliiton hallituksen uusi jäsen.

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton syksyn liittokokous valitsi **Jaakko Hyvätin** jatkamaan liiton toisena varapuheenjohtajana ja **Riku Kalisen** hallituksen jäsenenä. **Janne Huttunen** ja **Vesa Kaunisto** ovat hallituksen uusia jäseniä.

Kalinen on ollut liittohallituksen jäsen kahden vuoden ajan ja toimii helsinkiläisen Poliisien Ampumaseuran (PAS) puheenjohtajana. Porilainen Huttunen on aiemmin toiminut Satakunnan Ampujien puheenjohtajana sekä SAL:n liittovaltuuston jäsenenä ja Lounais-Suomen aluejaoston jäsenenä. Kaunisto kuuluu Kainuun Practical Ampujiin. Hän on ollut mukana urheiluammunnassa eri tehtävissä vuodesta 1994 lähtien.

Huttunen "ei oikeastaan" yllättynyt valinnastaan SAL:n hallitukseen.

– Se ehkä johtui siitä henkisestä asennoitumisesta ja suhtautumisesta tähän "kiisaan". Toki myönnän, että hymy tuli, kun tulokset tulivat julki.

Huttunen, 50, on ammatiltaan workshop manager. Harrastuksikseen hän on kertonut ampumaurheilun (trap, pistooli, toiminnalliset lajit ja ilma-aseet) sekä vapaaehtoisen maanpuolustuksen, kalastuksen, metsästyksen ja veneilyn.

HUTTUNEN HALUSI hallitukseen, koska hän haluaa olla tekemässä työtä ampumaurheilun eteen ja tuoda omaa osaamistaan päätöksentekoon.

Millaisena näet hallituksen työskentelyn?

– Laaja-alaisena, sisältäen varmasti vaikeitakin osa-alueita, mutta uskon siihen, että hyvällä hallitustyöskentelyllä saadaan paljon rakentavaa kehitystä ampumaurheilun hyväksi.

Huttunen odottaa hallituskaudeltaan hyvää päätöksentekoa ja syvällisempää paneutumista liiton toimintaan.

– Päätavoitteeni on kyetä näkemään asiat yli lajirajojen sekä kehittää ampumaurheilua ja toiminnan ylläpitämistä.

Kuinka paljon ajankäyttösi ampumaurheiluun oletat hallituspaikan myötä lisääntyvän?

– Kyllä tähän kohtaan on tullut varaudut-

tua siihen, että hallituksen asioihin on käytettävä aikaa ja asiat on hoidettava kunnolla.

HUTTUNEN NÄKEE Ampumaurheiluliiton tilanteen juuri nyt haastavana:

– Elinvoimaisuuden säilyttäminen vaatii paljon työtä ja katsetta tulevaisuuteen.

Suurimpia kehityskohteita ovat hänen mukaansa lajien välinen tasavertaisuus, talous sekä liiton ja seurojen välinen vuorovaikutteisuus. Eikä pidä unohtaa aluetoiminnan uudistuksen eteenpäinviientä, hän sanoo.

Huttunen on tyytyväinen siihen, kuinka häntä on kannustettu viime aikoina. Hän on tyytyväinen myös siihen sparraukseen, jota hän on saanut.

Ampumaurheiluliiton talous on Huttusen mukaan suhteellisen vakaalla pohjalla, mutta varojen käyttö "on tuntunut herättävän aina keskustelua".

– Tulevaisuus asettaa haasteita, mikäli saatavien tukien summia pienennetään, eikä uusien jäsenten saamisella saada paikattua poistuvien muodostamaa aukkoa. Seurat kamppailevat kohonneiden kustannusten parissa. Missä kulkee tavallisen harrastajan kipuraja jäsenmaksujen määrässä, aiheuttaa kysymyksiä.

Millaisena näet lajien välisen tilanteen?

– Näkemykseni on se, että on olemassa haasteita lajien välillä, ja niiden selvittämisellä olisi merkittävää vaikutusta toiminnan sujuvuuteen. ⚙️

Hyvää ja rauhallista joulua!

ARVAATKO KUKA?

Joulupukin parran takana on monelle
ampumaurheilusta tuttu henkilö, mutta
ken hän mahtaa olla?

Tutki kuvaa ja mieti hetki ennen kuin
käännät sivulle 31, jossa on oikea vastaus.

Kuva JUHA SAARINEN

Karoliina Nissinen on lähettänyt tiukkasanaisten tiedotteen ISSF:n jäsenmaille.

"Tämä oli vasta alku"

Karoliina Nissinen teki kovan vaalityön, mutta ei onnistunut voittamaan ESC:n puheenjohtajavaalia. "Tämä oli alku", hän sanoi.

Teksti & kuva LASSI PALO

Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) puheenjohtaja valittiin loka-kuun 25. päivänä Armenian Jerevanissa pidetyssä yleiskokouksessa. ESC valitsi puheenjohtajakseen venäläis-saksalaisen **Alexander Ratnerin**, joka jatkaa tehtävässään vuosien 2026–2029 ajan. Hän voitti vastaehdokkaansa, suomalaisen **Karoliina Nissisen** äänin 56–37.

Nissinen sanoi olevansa "syvästi kiitollinen" kaikesta saamastaan tuesta.

– Se merkitsi minulle enemmän kuin mikään. Olen ylpeä siitä, että 40 prosenttia uskoi avoimuuteen, rehellisyyteen ja urheilun todellisiin arvoihin.

YLEISKOKOUKSEN alussa ESC:n nykyinen johto ilmoitti, että **Vladimir Lisin** on liiton ainoa sponsori. Lisin on venäläinen oligarkki, joka on toiminut aiemmin Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) puheenjohtajana.

– Seuraavaksi Ratner kertoi, että Lisin lupaa 200 000 euroa jokaiselle jäsenliitolle sekä 23 miljoonan euron rahoituksen seuraavalle kaudelle. Tämä oli heille hinta. Valitettavasti enemmistö valitsi rahan, mutta yhä useampi uskoo siihen, että eurooppalaisen ampumaurheilun tulevaisuus kuuluu arvoille, eikä ole ostettavissa. Se antaa vähän toivoa, Nissinen sanoi.

Nissisen mukaan muutos on jo alkanut:

– Jatkan työtä läpinäkyvän, eettisen ja riippumattoman ESC:n puolesta. Tämä ei ollut loppu – tämä oli alku.

KOKOUKSESSA paikan päällä ollut Suomen Ampumaurheiluliiton (SAL) toiminnanjohtaja **Anne Laurila** kertoi, että Nissinen kysyi omassa puheenvuorossaan, onko Lisin tukemassa ampumaurheilua vai Ratneria.

– Myöhemmin minun oli pakko esittää kysymys Ratnerille: kuka tätä liittoa johtaa, jos tulet valituksi – sinä vai sponsori Lisin. Joku muu kommentoi, että presidium (hallitus). Saksan edustaja puolestaan kysyi, näkeekö Ratner mitään eettistä ongelmaa tällaisissa rahalupauksissa. Ei kuulemma näe, Laurila kertoi.

Kokouksen avauspäivänä hyväksyttiin kaksi maata etäosallistujiksi, vaikka sen ei ESC:n sääntöjen mukaan olisi pitänyt olla mahdollista. Laurilan mukaan tästä mahdollisuudesta ei ollut mitään myöskään kokouksutsussa.

ESC:N varapuheenjohtajiksi valittiin **György Nagy**, Unkari (47 ääntä), **Vesela Letcheva**, Bulgaria (41), **John Hansen**, Tanska (39) ja **Nino Salukvadze**, Georgia (35).

ESC:n hallitukseen valittiin **Susana Pagará de Campos**, Portugali (71), **Biserka Vrbek**, Kroatia (68), **Hugues Senger**, Ranska (67), **Emin Jafarov**, Azerbaidzhan (64), **Meelis Loit**, Viro (61), **Björn Harald Vik**, Norja (58), **Tomasz Kwiecien**, Puola (52), **Alexandros Dimakakos**, Kreikka (49), **Lucia Liliana Mihalache**, Romania (46), **Jordan Tasevski**, Makedonia (45) ja **Egbert Ijzerman**, Hollanti (44).

Suomi esitti entistä huippukivääriampujaa **Juha Hirveä** hallituksen jäseneksi, mutta hän ei tullut valituksi. Hän sai 32 ääntä.

SUOMEA EDUSTI ESC:N yleiskokouksessa Laurilan lisäksi Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja Vesa Nissinen.

Jerevanissa oli paikan päällä myös ESC:n nykyinen varapuheenjohtaja ja rahastonhoitaja **Pekka Kuusisto**. Suomi ei puoltanut hänen jatkoaan ESC:n hallituksessa. Kuusisto valittiin ESC:n kunniajäseneksi.

Suomelle oli myönnetty kivääri-, pistooli- ja haulikkolajien sekä liikkuvan maalin EM-kilpailut vuodelle 2027. Ruutikankaan ratatilanteen takia ESC:n kokous päätti avata kyseisen vuoden kisaan.

Vuoden 2029 EM-kilpailut myönnettiin Kroatialle. 🇸🇰

"Käsittämätön kokous"

Suomen Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja Vesa Nissisen mukaan Euroopan ampumaurheiluliiton kokouksessa tapahtui asioita, joita ei voi sivuuttaa. "Meidän on pakko toimia heti."

Teksti LASSI PALO
Kuva ANNE LAURILA

Suomen Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja **Vesa Nissinen** palasi Grande Finalen tervehdyspuheensa Armenian Jerevanissa edellisenä viikonloppuna järjestettyyn Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) yleiskokoukseen.

– Se oli käsittämätön kokous. Siellä tapahtui asioita, joita ei voi sivuuttaa seuraavien neljän vuoden ajaksi. Meidän on pakko toimia heti. Muuten tapahtuu niin, että vuoden kuluttua laji ostetaan maailmanlaajuisesti. Siinä tapauksessa ampumaurheilu poistuu olympialajien joukosta, Nissinen viittasi ensi vuonna järjestettäviin Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) kokouksiin.

Nissinen hämmästeli myös sitä, että Suomi on ainoa maa, joka on uskaltanut asettua tällaista kehitystä vastaan. Karoliina Nissinen oli ehdokkaana ESC:n puheenjohtajaksi, mutta hävisi vaalit venäläis-saksalaiselle **Alexander Ratnerille**.

JATKOA SEURASI marraskuun lopussa, kun ISSF:ää pyydettiin avaamaan tutkinta ESC:stä vaalien eettisyyteen liittyvien väitteiden vuoksi. **Karoliina Nissinen** ilmoitti marraskuun 27. päivänä Kansainväliselle ampumaurheiluliitolle vakavista eettisyyssongelmista, jotka ilmenivät ESC:n yleiskokouksessa ja puheenjohtajavaaleissa. Nissisen ISSF:lle toimittamassa aineistossa kuvataan vakavia hallinnollisia puutteita sekä vaalien eettisyyden rikkomuksia ESC:n yleiskokouksessa.

Nissinen vaatii Ratnerin väliaikaista pidättämistä tehtävistään ja ESC:n virallisen aseman väliaikaista keskeyttämistä tutkinnan ajaksi.

Valituksen keskeisiä väitteitä ovat:

- Vaalien manipulointi: Vaalien puheenjohtajana toimi henkilö, jota yleiskokous ei ollut laillisesti nimennyt, äänestysalaisuus vaarantui, ja valikoiva etäosallistuminen esti muutamaa jäsenliittoa osallistumasta kokoukseen täysimääräisesti.

- Taloudellinen painostus: Pakotelistoil-

Vladimir Lisin (vas.) kuuntelee, kun Karoliina Nissinen puhuu ESC:n yleiskokouksessa.

la olevan venäläisoligarkin **Vladimir Lisinin** väitetään luvanneen 200 000 euroa per jäsenliitto vastineeksi vaalituesta, mikä loi kohtuutonta taloudellista painetta äänestykseen.

- Venäjän osallistuminen: venäläis-saksalaisen ehdokkaan Alexander Ratnerin sallittiin asettua ehdolle ESC:n puheenjohtajaksi, vaikka Venäjä on edelleen kilpailukiellossa, mikä herättää merkittäviä sääntö- ja hallintokysymyksiä.

- Eettiset ja käyttäytymissääntörikkomukset: Ehdokkaiden kerrotaan joutuneen painostuksen, häirinnän ja syrjivän kohtelun kohteiksi vaaliprosessin aikana.

NISSINEN VAROITTAA, että ongelmien vakavuus voi altistaa ISSF:n mahdollisille seuraamuksille Kansainväliseltä olympiako-

mitelalta (KOK), uhan olympiarahoituksen menetyksestä tai jopa koko ampumaurheilun aseman uudelleenarvioinnin olympiaohjelmassa.

– Tämä ei ollut vapaa vaali, vaan yhden rahoittajan ja yhden ehdokkaan ohjaama prosessi, Nissinen sanoi tiedotteessaan, jonka hän lähetti lähes jokaiselle ISSF:n jäsenmaalle.

– Eurooppalaisen ampumaurheilun tulevaisuus ja ISSF:n uskottavuus ovat nyt kiinni riippumattomasta ja perusteellisesta tutkinnasta.

Valituksessa nostetaan esiin myös laajempia huolia geopolitisesta vaikuttamisesta urheiluun viitaten venäläisten valtiollisesti yhteydessä olevien toimijoiden pitkäaikaisiin pyrkimyksiin vaikuttaa ESC:n hallintoon ja päätöksentekoon.

NISSINEN KEHOTTAA ISSF:ää toteuttamaan seuraavat toimenpiteet:

- Toteuttamaan täydellisen, riippumattoman tutkinnan Jerevanin vaaleista, ESC:n taloudesta ja mahdollisesta ulkopuolisesta vaikuttamisesta.

- Ottamaan käyttöön väliaikaisia integriteettitoimia, kuten valituksessa mainittujen henkilöiden väliaikaisen pidättämisen tehtävistään.

- Varmistamaan läpinäkyvyyden sekä vahvan suojan ilmiintäjille ja todistajille.

Tiedotteen mukaan kyseessä on nyt merkittävä testi Euroopan ampumaurheilun sekä olympialiikkeen eettisten periaatteiden ja hyvän hallinnon toteutumiselle. ”Jäsenliitot, urheilijat ja muut sidosryhmät eri puolilla Eurooppaa seuraavat tarkasti ISSF:n seuraavia askeleita tutkinnan edetessä”, tiedotteessa sanotaan. 🌀

"Tämä ei ollut vapaa vaali, vaan yhden rahoittajan ja yhden ehdokkaan ohjaama prosessi."

Karoliina Nissinen

Haaveesta totta

Vuoden kultahippu-
ampujaksi vuonna 2011
palkitun Marianne Palon
pitkäaikainen haave
toteutui.

Teksti LASSI PALO
Kuva JUHA SAARINEN

Grande Finale -juhlailta hui-
pentui **Marianne Palon**
valintaan Vuoden ampu-
maurheilijaksi. Isonkyrön
Metsästys- ja Ampumaseu-
raa (IMAS) edustavalla kivääriampujalla oli
hieno urheiluvuosi. Gaalailan jälkeen Palon
pitkä kausi jatkui vielä Egyptin Kairossa jär-
jestetyissä MM-kilpailuissa.

Palo teki tämän vuoden aikana kuusi
Suomen ennätystulosta. Toukokuussa 50m
pienoiskiväärin asentokilpailun SE kohe-
ni 595 pisteeseen, ja viimeksi ilmakiväärin
ennätys parani syyskuussa 631,9 pisteeseen.

Palo onnistui erinomaisesti Ranskan
Châteauroux'ssa heinä-elokuussa järjeste-
tyissä EM-kilpailuissa. Hänen 50m pienois-
kiväärin asentokilpailunsa (3x20 ls) tulos
591 pistettä oli peruskisan paras. Kolme
muutakin naista teki saman tuloksen. Tämä
oli ensimmäinen kerta Palon, 27, uralla, kun
hän ampui kansainvälisen arvokilpailun
henkilökohtaisessa finaalissa. Hän sijoittui
EM-finaalissa kuudenneksi.

Kaksi päivää myöhemmin Palo ampui
naisten 50m pienoiskiväärin makuun kilpai-
lun, joka tuotti parhaan mahdollisen loppu-
tuloksen eli EM-kultamitalin. Voittotulos oli
625,1 pistettä.

– Vuosi on ollut todella hyvä. Kaikki on
mennyt nappiin. Isoin juttu on ollut se, että
olen uskonut itseeni ja miettinyt miksi olen
ampumaurheilun aloittanut: nautin siitä,
mitä teen, Palo sanoi gaalan juontajan **Mari
Valosaaren** haastattelussa.

Palo nosti kaudestaan esiin erityisesti
EM-kultamitalin:

– Se oli kisojen kruunu ja veti sanatto-
maksiksi.

PALO PALASI Grande Finalen tunnelmiin
marraskuun viimeisenä päivänä. Hän sa-
noi, että gaalailta meni hieman "sumussa",
kun päällimmäisenä hänen mielessään oli
MM-kilpailuihin lähteminen vain pari päi-
vää myöhemmin.

– Olihan se yllätys, vaikka joitakin epäi-
lyksiä olin kuullut. En uskonut huhujen

olevan totta ennen palkinnon julkistamista,
koska tänä vuonna menestyneitä ampu-
maurheilijoita oli muitakin. Palattuani ko-
tiin Kairon MM-kilpailuista hieman petty-
neenä näin pokaalin, joka muistutti minua
hyvin menneestä kaudestani.

Palkinto oli Palon mielestä todella hieno
osoitus, jolla Ampumaurheiluliitto arvostaa
hänen kovaa työtään ja sen aikaansaamaa
menestystä.

– On todella ikimuistoinen kokemus
olla Vuoden ampumaurheilija -palkittujen
joukossa, joista osa on lapsuuteni idoleita.
Tämäkään saavutus ei ole loppujen lopuksi
mikään itsestäänselvyys.

Palo myöntää haaveilleensa arvokkaasta
palkinnosta jo pitkään:

– Olen siitä haaveillut ensimmäisestä
Grande Finale -gaalaillastani eli vuodesta
2011 lähtien. Silloin minut valittiin Vuoden
kultahippuampujaksi ja **Marjo Yli-Kiikka**
Vuoden ampumaurheilijaksi. Huippu-ur-
heilijan urani edetessä palkinnon saavutta-
minen asetui enemmän tavoitteeksi kuin
vain haaveeksi.

Palo saavutti tyttöjen makuun EM-prons-
sia vuonna 2017 Bakussa. Vuonna 2023 hän
sai naisten makuun MM-hopeaa samassa pai-
kassa. Palo on kertonut tavoitteekseen vuonna
2028 järjestettävät Los Angelesin olympialaiset.

PALO URAKOI pitkän kauden, joka päät-
tyi marraskuun puolivälissä. Ei ihme, että
MM-Kairon jälkeen takki oli tyhjä.

– Ensimmäisenä mielessäni oli lepo eli
unta ja paljon. Olen analysoinut mennyttä
kauttani ja voin taputtaa itseäni selkään.
Kaikissa lajeissani on tullut edistystä. Ma-
kuun Euroopan mestaruus oli iso saavutus,
vaikka se ei olympialajissa tullutkaan. Itse-
luottamusta on tullut paljon, ja olen kasva-
nut paljon ihmisenä. Nykyään osaan nauttia
enemmän ampumaurheilusta, joka näkyy
myös suorituksissani. Tästä iso kiitos kuu-
luu koko taustatiimilleni.

Paloa on valmentanut kolmen vuoden
ajan **Kimmo Yli-Jaskari**, joka on erittäin
kokenut valmentaja. Yli-Jaskarin mukaan
kaksikko on ”pyörinyt perusasioiden paris-
sa”, koska mitään kikkoja ei ole olemassa.

– Tekniikkaharjoittelussa teemme nii-
tä asioita, joita pidämme tärkeimpinä ja
oleellisimpina: pidon, tähtäyksen ja liipai-
sun perusasioita ja niiden soveltamista kil-
pailutilanteeseen. Teemme todella paljon
perusharjoitteita ja siten vahvaa kivijalkaa.
Harjoittelussa on muistettava myös, että
keskushermoston on aina oltava valmiina
tekemään yksittäinen harjoitus mahdolli-
simman korkealla laatutasolla.

Vuoden ampumaurheilijat 2000–

× 2000 Juha Hirvi	× 2010 Marko Nikko	× 2017 Teemu Rintala
× 2001 Marko Kemppainen	× 2011 Marjo Yli-Kiikka	× 2018 Aleks Leppä
× 2002 Helena Juppala	× 2012 Satu Mäkelä-Nummela	× 2019 Satu Mäkelä-Nummela
× 2003 Krister Holmberg	× 2013 Minna Leinonen	× 2020 Marika Salmi
× 2004 Marko Kemppainen	× 2014 Minna Leinonen	× 2021 Eetu Kallioinen
× 2005 Juha Hirvi	× 2015 Tomi Korpi	× 2022 Alexandra Rosenlew
× 2006 Petri Savinainen	× 2016 Liikkuvan maa-	× 2023 Eetu Kallioinen
× 2007 Mira Nevansuu	lin MM-kultamitalijoukkue	× 2024 Sami Hautamäki
× 2008 Satu Mäkelä-Nummela	(Tomi-Pekka Heikkilä, Krister	× 2025 Marianne Palo
× 2009 Satu Mäkelä-Nummela	Holmberg, Heikki Lähdekorpi)	

Yli-Jaskarin mukaan ensi vuonna Palon olisi hyvä päästä leireilemään ulkomailla ennen marraskuussa Dohassa järjestettäviä MM-kilpailuja. Tänä vuonna EM- ja MM-kisojen väliin jäi ”jätävän” pitkä aika ilman kansainvälisiä kilpailuja.

– Se on paljolti rahoituskysymys. Jos ei ole rahaa, ulkomaille ei voi mennä kilpailemaan eikä leireilemään.

Yli-Jaskari pitää Kansainvälisen ampu-aurheiluliiton (ISSF) kilpailukalenteria ”amatöörien tekemänä”:

– Kaikkien lajien MM-kilpailuja ei tietääkseni ole koskaan pidetty näin myöhään. Outoa on myös se, ettei vieläkaan tiedetä, miten olympiapaikat jaetaan Los Angelesiin 2028. Nämä ovat isoja asioita.

PALO PITI Kairon MM-kilpailujen jälkeen muutaman viikon tauon ja aloitti sen jälkeen valmistautumisen uuteen – ja jälleen pitkään – kauteen.

– Lepo on tehnyt tehtävänsä, nälkä ja motivaatio ovat kasvaneet entisestään. Lähden uuteen kauteen innolla: alkuvuosi on kiireinen, mutta se on normaalia huippu-urheilijan elämää. Tavoitteena ensi kaudella on saavuttaa finaali- ja mitalipaikkoja maailmanluokissa ja kansainvälisissä arvokilpailuissa.

Palon mukaan päättynyt kausi onnistui suunnitelmien mukaan kokonaisuutena huomioiden.

– Varsinkin kohti EM-kilpailuja sain pidettyä hyvää kilpailutuntumaa yllä. Ennen Kairon marraskuun MM-kilpailuja oli hiljaisempaa, mutta luotto omaan tekemiseen oli parempaa kuin koskaan – varsinkin pienoiskiväärillä. Tuloksissa se ei vain Kairossa näkynyt. Koen, että tarvitsen kansainvälisiä kilpailuja tasaisesti läpi kauden.

Palon kaikki tekeminen ”palvelee” hänen olympiatavoitettaan:

– Kyllä, urheilen täysipäiväisesti kohti olympiatavoitettani. Tällä hetkellä elämäni pyörii urheilun keskellä, joka on minulle prioriteetti yksi. En ole tällä hetkellä palkkiossa, vaan työskentelen täysipäiväisesti oman urheilu-urani eteen saavuttaakseni asettamani tavoitteet. Olympiatavoitteen saavuttaminen on ollut haaveeni pienestä lähtien, ja nyt sille on aika ja mahdollisuus.

Kultahippuampujasta on kasvanut Vuoden ampumaurheilija – toivottavasti muutaman vuoden kuluttua myös olympiaurheilija, kuten hänen esikuvansa Marjo Yli-Kiikka. 🌸

Yllättäjäpalkinto pistooli

Edellinen suomalaismiehen saavuttama henkilökohtainen pistoolin arvokisamitali oli vuodelta 1997.

Teksti LASSI PALO

Kuvat LASSI PALO, RISTO AARREKIVI

Vuoden yllättäjät ovat **Sampo Voutilainen** (Ylivieskan Kuula) ja **Otso-Aadolf Ahokangas** (Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseura). Valintaperusteluna oli ”pistooliammunnan nousu”.

Pistooliampuja oli palkittu yllättäjänä edellisen kerran vuonna 2007, jolloin palkinnon sai Kai Jahnsson.

Kajaanilainen Voutilainen, 28, nousi tämän vuoden aikana ryminällä kansainvälisen tason ampumaurheilijaksi. Hän kohensi ennätyksiään ja nappasi hyviä sijoituksia kansainvälisissä kilpailuissa.

Pitkä kausi oli vielä kesken Grande Finalen aikaan, sillä kivääri- ja pistoolilajien MM-kilpailut alkoivat Egyptin Kairossa seuraavalla viikolla. Voutilainen ei siksi osallistunut juhlagalaan.

– Kajaanista on noin seitsemän tunnin ajomatka Kisakallioon. Gaala oli lauantaina, ja minulla oli lento Kairoon tiistaina. Siinä olisi ollut liikaa matkustamista.

– On todella mukavaa, että meitä muistetaan tällaisella palkinnolla. Se tuntuu hyvältä. Minun kauteni oli oikein hyvä. Siitä jäi tosi hyvä fiilis!

HEINÄ-ELOKUUSSA Ranskan Châteauroux'ssa järjestetyissä EM-kilpailuissa Voutilainen tähtäsi miesten 25m vakiopistoolissa uuden ennätyksensä 575 pistettä ja sijoittui kolmanneksi. Voutilaisen EM-pronssimitali oli kova saavutus, sillä edellinen suomalaisen miehen saavuttama henkilökohtainen pistoolin arvokisamitali oli vuodelta 1997.

Voutilainen kohensi toukokuussa tekemäänsä edellistä vakiopistoolin ennätystään neljällä pisteellä. Ilmapistoolissa hän oli parantanut ennätystään useaan otteeseen – viimeksi toukokuussa, jolloin hän teki tuloksen 585.

Voutilainen päätti EM-urakkansa miesten 25m isopistoolin kilpailuun, joka päättyi erikoiseen lopputulokseen: karkiviisikko ampui saman tuloksen 583 pistettä, joten järjestys ratkaistiin ”napakympeillä”. Voutilainen oli viides. Hänen toinen viides sijansa tuli miesten 50m pistoolissa.

Sampo Voutilainen sai vakiopistoolin EM-pronssia.

Voutilainen voitti elokuussa 25m ja 50m pistoolilajien SM-kisoissa jaossa olleista viidestä miesten Suomen mestaruudesta neljä ja sijoittui yhdessä lajissa toiseksi.

VOUTILAINEN SANOO, että koko vuosi oli ”loistava”. Hän sai hyvää oppia ennen kaikkea kilpailemisesta.

– Minun pitää saada älyttömästi lisää kilpailukokemusta. Olen ihan merkäkövä kilpailemisessa. Talven aikana pitää harjoitella pitoa ja liipaisua sekä kokeilla muuta-

maa teknistä juttua, kuten vasemman käden paikkaa. Havainnot ovat jo pidemmältä ajalta, ja nyt on aika panna ne toteutukseen.

Kairon MM-kilpailuista Voutilainen sanoi, että vakio- ja isopistooli menivät ”oikeastaan aika hyvin”, kun vertaa siihen kuinka paljon hän oli lajeja syksyllä treenannut.

– Viimeksi olin ampunut lajeja elokuun SM-kisoissa. Isopistoolissa tarkkuusosa jäi vähän piippuun, mutta pikaosa kulki mu-

ammunnan noususta

Otso-Aadolf Ahokangas sijoittui poikien EM-solokilpailussa toiseksi.

kavasti omalle tasolleni. Kokonaisuutena MM-kisoista tuli hyvää oppia jälleen. Kilpailuihin valmistautumista olisi voinut hieman hienosäätää, että olisi voinut hieman saada tasoa ylöspäin. Saaduilla havainnoilla kohti talvea ja kevättä, hän summasi.

– Kokonaisuutena tämä vuosi oli todella menestyksenkäs. EM-pronssi ja sotilaiden MM-hopea olivat asioita, joita en viime vuonna olisi kuvitellut vielä saavuttavani.

Voutilainen piti MM-kilpailujen jäl-

keen viikon tauon. EM-kisojen jälkeen hän oli pari viikkoa irti aseesta.

– Lyhyet tauot sopivat minulle. Jos kestävyuteni muuttuu, muuttuu myös pitoni. Haluan nopeasti takaisin normaaliin rytmiin.

KOKKOLALAINEN Ahokangas, 18, puolestaan sanoi, että palkitseminen motivoi aina eteenpäin.

– Silloin on tehnyt jotain oikein, ja sen ovat muutkin huomanneet. Osasin odottaa

jotain palkintoa, mutta yllätyksenä tämä tuli. Olisi ollut mukava olla paikan päällä, mutta en valitettavasti päässyt gaalaan.

– Palkinto tuo pistoolille lisää näkyvyyttä, mitä todella tarvitaan uusien harrastajien saamiseksi.

Ahokangas teki arvokisadebyyttinsä helmikuussa alle 18-vuotiaiden EM-kilpailuissa Tallinnassa. Hän sijoittui poikien Solo-kilpailussa toiseksi ja oli poikien 40 laukauksen ilmapistoolikisassa kuudes. Kroatian Osijekissa hän sijoittui poikien EM-ilmapistoolissa 40:nneksi tuloksellaan 563 ja Solo-kisassa 17:nneksi.

Ampumaurheilu-uransa alussa olevan Ahokankaan mukaan kahdet EM-kilpailut ovat olleet hänen uransa tähänastisia kohokohtia. Edessä on vielä paljon tavoitteita:

– Tähän mennessä voin kuitenkin olla ihan tyytyväinen. Suunta on ollut ylöspäin, ja pitkän tähtäimen tavoitteena ovat vuonna 2032 Australian Brisbanessa järjestettävät olympialaiset, Ahokangas on sanonut.

AHOKANKAAN MUKAAN hänen kautensa oli ”ihan hyvä”. Etenkin kevät oli hyvää aikaa, hän sanoo.

– Sain kokemusta kansainvälisistä kilpailuista, mutta ihan huippuhyvä tulos jäi vielä puuttumaan. Olen kuitenkin tyytyväinen, koska kehitystä tapahtui.

Ahokankaan valmistautuminen kohti uutta kautta ei ole sujunut ongelmitta. Hän kuvailee syksyään vaikeaksi, koska oma hyvä tekeminen on ollut kateissa.

– Onneksi tässä on vielä aikaa kaivaa se taas esiin. En tiedä, mikä tökkii, mutta ai-lahtelevaa on ollut. Minun on ollut vaikea pysyä positiivisin mielin, mikä sitten näkyy joskus myös ulospäin. Toivon ja uskon, että hyvä tekeminen ”pomppaa” taas takaisin. Treeneissä on ollut siitä pilkahduksia, Juhani Forsmanin valmennettava kertoo.

– Ensi vuoden päätavoitteitani ovat kansainväliset arvokilpailut ja nuorten maailmancupit. Salainen haaveeni olisi finaali- ja maailma- ja olympialaispaikka. Se olisi iso juttu. Matkalla kohti vuotta 2032 ja Brisbanen olympialaisia on aika paljon steppejä.

Ahokangas antaa tunnustusta Voutilaisen antamalle esimerkille:

– Sampo on tärkeä esikuva nuorille pistooliampujille. Hän luo uskoa ja motivoi, ja hänen tuloskehityksensä on omassa luokassaan. Sampo osaa luoda positiivista kuplaa ympärilleen. Liiton suunnasta toivoisin pistoolille enemmän satsausta valmennukseen. Ymmärrän, että raha on vähissä, mutta toivoisin kuitenkin jonkinlaista parannusta asiaan. 🚩

Osumia ja menestystä myös viimeisenä juniorivuotena

Varusmiespalvelus Puolustusvoimien urheilukoulussa päättyi syksyllä. Opinnot Tampereella alkavat ensi vuonna.

Teksti LASSI PALO
Kuva JUHA SAARINEN

Vuoden nuori ampumaurheilija on skeet-ampuja **Lassi Kauppinen**, joka edustaa Ala-Hämeen Ampujia (A-HA). Hän voitti toukuussa Saksan Suhlissa järjestetyn nuorten maailmancupin ja sijoittui toiseksi Intian Delhissä syyskuussa.

Kauppinen voitto oli historiallinen, sillä se oli Suomen ensimmäinen kultamitali nuorten ampumaurheilun maailmancupissa. Hän voi ampua junioreissa vielä ensi vuonna.

Kauppinen sivusi Suhlissa peruskilpailun ennätystään (122) ja teki Delhissä tuloksen 121.

– Nyt on aika hyvät fiilikset, hän sanoi heti valintansa jälkeen.

– Kausi oli hieno, ja vielä tällaiset palkinnot päälle. Huipulle ei ole oikotietä. Kova työ ratkaisee eli paljon toistoja ja toistoja.

Kauppinen palasi Grande Finalen tunnelmiin kesken marraskuisen peurajahdin. Hyvää fiilistä ei haitannut se, ettei saalista tällä kerralla tullut

– Liikuntaa sen sijaan tuli, ja koirien kanssa tuli touhuttua. Onneksi olemme aiemmin saaneet kuusi kaatoa, hän sanoi.

– Vuoden nuori -palkinto tuntuu tosi hienolta! Minulla oli hyvä vuosi: pärjäsini nuorten maailmancupeissa, tein hyviä tuloksia ja keskiarvoni oli pikkuisen alle 120. Olen tulostasooni tyytyväinen. Palkinto on hieno, ja olen iloinen, että minut valittiin. En osannut ajatella palkintoa, joten sen saaminen yllätti.

KAUPPINEN OLI saavutustensa ansiosta kesällä ilmestyneen Urheiluampuja-leh-

Lassi Kauppinen sai palkintonsa Grande Finalessa marraskuun alussa.

den kannessa. Hän sanoi tuolloin, että voitto on aina hänen tavoitteenaan. Delhissä hän sai ammuttansa hyvin kasaan ja luotti siihen, mitä osaa: ”Ammuin vain. Nyt tuli tulosta. Varsinainen yllätys se ei kuitenkaan ollut.”

Kauppinen varusmiespalvelus Helsingin Santahaminassa sijaitsevassa Puolustusvoimien Urheilukoulussa päättyi syyskuussa.

Hän treenasi armeijan aikana paljon, sillä ennen kotimaisen kilpailukauden alkua hän oli ampunut jo 20 000 kiekkoa. Viime vuoden kokonaismäärä oli 26 000, ja tuo määrä nousi edellisvuodesta noin neljällä tuhannella. Kauppinen arvioi, että määrään tulee vielä noin 10–15 000 kiekkoa lisää tämän vuoden aikana.

Kauppinen asuu perheensä kanssa Halkiassa, noin 400 asukkaan kylässä Pornaisten pohjoisosassa, lähellä Mäntsälän kuntarajaa. Hän harjoittelee Lopen ja Sipoon radoilla. Hän meni ampumaradalle ensimmäisen kerran isänsä kanssa kuutisen vuotta sitten.

Kauppinen aloitti valmennusyhteistyön **Timo Laitisen** kanssa vuonna 2022, ja yhteistyö jatkuu edelleen. Tuloksekkaasti.

Kauppinen kertoi vuosi sitten aloittavansa armeijan jälkeen konetekniikan diplomi-insinöörin opiskelut Oulussa. Suunnitelmiin tuli kuitenkin muutos, sillä hän osallistui juuri kesän kynnyksellä Tampereen ammattikorkeakoulun pääsykokeisiin. Hän aloittaa opiskelut Tampereella ensi syksynä.

Kauppinen kertoi vuosi sitten aloittavansa armeijan jälkeen konetekniikan diplomi-insinöörin opiskelut Oulussa. Suunnitelmiin tuli kuitenkin muutos, sillä hän osallistui juuri kesän kynnyksellä Tampereen ammattikorkeakoulun pääsykokeisiin. Hän aloittaa opiskelut Tampereella ensi syksynä.

MENESTYSTÄ HALUTAAN lisää esimerkiksi siksi, että ensi vuosi on Kauppinen viimeinen vuosi junioreissa, ja junnuvuosille olisi hienoa saada komea päätös. Kauteen valmistautumisessa Kauppinen ja Laitinen eivät tee muutoksia, vaan he menevät ”samoin kaavoja”.

– Se muutos tietysti on, että en ole enää Urheilukoulussa. Siitä huolimatta pyrin samaan ensi vuonna kuin tänä vuonna. Nyt olen pitänyt taukoa ammunasta ja käynyt metsästämisessä. Olen tehnyt kylmäharjoittelua ja peruskuntaa, mutta radalla en ole käynyt. Kausi oli pitkä, joten tauko tuli tarpeeseen.

Ensi vuoden päätavoitteet ovat tutut eli kansainväliset arvokilpailut ja nuorten maailmancupit. Miesten maailmancupeihin Kauppinen lähtee ”mieluusti”, jos tulostasoa siihen riittää.

– Vuoden ensimmäinen leiri on helmikuussa. Jos pääsisin kolmelle tai neljälle leirille, se olisi hyvä, koska leireillä voi ampua paljon.

Kauppinen on paukutellut viikon kestävien leirien aikana noin 500 laukausta päivässä eli viikon aikana noin 3000 laukausta.

– Sen jälkeen on aika puhki, kun kotiin palaa. Mutta sitä se menestyminen vaatii: toistoja ja toistoja.

KAUPPINEN meni hivenen hämilleen, kun häneltä kysyttiin mitä hän toivoo joulupukilta.

– En ole toivonut mitään... En enää pariin vuoteen, hän naurautti.

Entä mitä toivot uudelta vuodelta?

– Toivon osumia ja menestystä! 🍀

”Unelmani on toteutunut moninkertaisesti”

Raine Peltokosken valmennettavista jokainen on tuonut kotiin arvokisamenestystä.

Teksti LASSI PALO
Kuva JUHA SAARINEN

Vuoden valmentajaksi valittiin Raine Peltokoski. Valintaperusteluissa todetaan, että hänen valmennettavistaan jokainen on tuonut kotiin arvokisamenestystä practicalin MM- tai EM-kisoista. Valmennettavia on kaikkiaan viisi: Reetta Paavola, Fiia Pispä, Lauri Annala, Heikki Tikkanen ja Jani Kössi.

Peltokoski, 54, on ensimmäinen ei-ISSF-lajien valmentaja, joka on valittu Vuoden valmentajaksi. Vaasalaista VS-VA-seuraa edustavalla Peltokoskella on myös pitkä ampumaurheilijan ura takanaan, sillä hän on ollut maailman huipulla vuosikymmenien ajan.

Peltokoski on toiminut aiemmin myös practicalin naisten maajoukkueen eli Lady Teamin valmentajana. Tämä pesti päättyi viime vuonna.

Kuinka yllätynyt olit palkinnostasi?

– Olin kyllä haaveillut siitä jo pari vuotta. Aloitin valmennuksen unelmana se, että oppilaasta tulisi joskus maailmanmestari. Nyt unelmani on toteutunut jo moninkertaisesti, ja kukaties lisää on tulossa. Tämä vuosi oli ”nyt tai ei koskaan” -hetki Vuoden valmentaja -palkinnon suhteen, koska kaikki tämän vuoden viisi oppilastani voittivat arvokisamitalit.

Mikä siinä yllätti – tai ei yllättänyt?

– Lähinnä se jännitti, että palkitseeko Ampumaurheiluliitto practical-ampujaa. Minulla ei ollut aavistustakaan muista valmentajista tai heidän oppilaidensa menestymisestä.

Olet ensimmäinen ei-ISSF-lajien valmentaja, joka palkinnon sai. Mikä merkitys tällä on?

– Sillä on iso merkitys. Olympialajit ovat tietenkin eniten esillä mediassa, ja niitä tue-

Raine Peltokoski sai Vuoden valmentaja -palkinnon Grande Finalessa.

taan eniten myös valtion puolesta. Practical on nopeimmin kasvava laji sekä Suomessa että maailmanlaajuisesti. Meitä on paljon, ja on hienoa, että liitto alkoi tukea nuorten valmennustoimintaa.

Nyt on sille investoinnille tullut jo korakoakin. Practicalia ampuvien seurojen sisällä tapahtuu paljon eri tasoista opetusta vanhemmilta ampujilta nuoremmille, ja sillä on valtava arvo kokonaisuutena.

Virallinen valmennus on vain jäävuoren huippu.

Miten palkinto on otettu lähipiirissäsi vastaan?

– Hienosti. Sanon aina kaikille, että tämä on isompi juttu kuin omat mestaruuteni.

Entä valmennettavien keskuudessa?

– Rakkaat oppilaani olivat yhtä lukuun ottamatta juhlagaalassa. Kaikki sai omat tunnustuksensa menestyksistään, ja tunnelma oli katossa.

Millainen valmentaja mielestäsi olet?

– Tätä pitäisi kysyä valmennettavilta-

ni. Luulisin, että kaikille on selvää, että todella välitän heistä. Minulla on aito halu auttaa heitä eteenpäin ja huipulle asti. Muistutan myös välillä, että ampuminen ei ole kovin tärkeää, vaan että elämässä on muuta vielä tärkeämpää. Ihmisen arvo ei perustu urheilumenestykseen.

Otamme kisaamisen ja harjoittelun toissamme, mutta emme vakavasti. Sanon tämän, vaikka oma elämäni on pyörinyt ampumisen ympärillä jo kymmeniä vuosia tai ehkäpä juuri siksi.

Miten kehität itseäsi valmentajana?

– Ajattelen, että paras tapa kehittyä valmentajana on kehittyä ampujana ja kertoa uudet opit saman tien eteenpäin. Practical on äärimmäisen monimutkainen laji. Tekniikoita ampumiseen ja liikkumiseen voi kehittää jatkuvasti, kuten myös aseita.

Itseasiassa practical on monta lajia saman katon alla. Ammumme eri aseilla, ja niillä kaikilla on eri luonteensa. Haulikolla ja kiväärillä ei ole juurikaan yhteistä, mutta molemmat ovat vaikeita omalla tavallaan. Pistooli ja 9mm karbiini (PCC) ovat lähempänä toisiaan samankaltaisten asemien takia, mutta itse ampuminen on kuitenkin erilaista. Jokaista asetta pitää fundeerata syvällisesti erikseen, jotta osaa sitten opettaa järkevästi jo pidemmälle edenneitä ampujia.

Kuinka paljon aikaa käytät itse valmennukseen?

– Talvella on yleensä harjoiteltu yhdessä sisäradoilla 3–4 kertaa vuodessa. Kilpailukaudella ammutaan ulkoradoilla yhdessä myös 3–4 kertaa vuodessa. Yksi harjoituskerta tarkoittaa viikonloppua. Olemme yhteydessä harjoituskertojen välillä ja kommentoin heidän ampumistaan usein videoiden perusteella. Kierrämme myös pienempiä kisoja valmennettavien kanssa. Heitä pitää auttaa myös teknisissä asioissa, kuten aseiden rakentamisessa tai patruunoiden latauksessa.

Entä kaikkeen taustatyöhön?

– Taustatyöksi lienee laskettava oma harjoittelu, josta ammentaa opetettavaa materiaalia, mutta myös kilpa-aseiden rakentelu ja testaaminen. Siihen kuluu kaikki lomat päivätyöstä ja käytännössä lähes kaikki muukin vapaa-aika. 🛠️

Suomen Ampumaurheiluliiton palkinnot 2025

UUODEN AMPUMAUUHEILIIJA: Marianne Palo (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura)
UUODEN NUORI AMPUJA: Lassi Kauppinen (Ala-Hämeen Ampujat)

UUODEN VALMENTAJA: Raine Peltokoski, practical

UUODEN YLLÄTTÄJÄT: Sampo Voutilainen (Ylivieskan Kuula), Otso-Aadolf Ahokangas (Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseura)
Huippuampujien cup-kilpailun voittaja: Ida Heikkilä (Kymppi 64)

NUORISOVALIOKUNNAN PALKITTAVAT:

UUODEN KULTAHIPPUAMPUJA: Linda Koskelainen (Simpeleen Hahlo)

UUODEN KULTAHIPPUOHJAAJA: Ulla Nenonen (Simpeleen Hahlo)

UUODEN KULTAHIPPUSEURA: Kankaanpään Ampumaurheilijat

Kiertopalkintojen lisäksi kultahippupalkitut saivat myös Kultakeskus Oy:n lahjoittamat kunniapalkinnot.

STIPENDIT

Haulikko: Lassi Kauppinen

Kivääri: Aleksi Leppä, Marianne Palo

Pistooli: Otso-Aadolf Ahokangas, Sampo Voutilainen

Practical: Lauri Annala, Anssi Vääriskoski, Heikki Tikkanen, Veli Rantanen, Jani Kössi, Raine Peltokoski, Jarkko Laukia
Kasa-ammunta: Jyrki Muotio, Ulla Murisoja, Eija Murisoja, Anssi Nousiainen, Jari Laulumaa

KOKKOVUORI-SÄÄTIÖN STIPENDI

Saaja: Lassi Kauppinen

ERIKOISMAININNAT

Mikko Taussi: kilpailun johtajana menestyksekkäästi kasa-ammunnan ja siluetin yhdistetyissä EM- ja maailmancupin kisoissa elokuussa Ruutikankaalla.

Antti Haataja: kantava voima Ruutikankaan ampumaurheilukeskuksen rakentumisessa, toiminnassa ja työmyyriä radalla järjestetyissä arvokisoissa.

Trapin naisten joukkue (Noora Antikainen, Satu Mäkelä-Nummela, Sara Nummela)

Liikkuva maali: Henri Karlsson, Aaro Vuorimaa, William Wilkman, Ida Heikkilä, Aino Vaittinen.

Practical: haulikkopracticalin Standard overall-joukkue (Jani Kössi, Kim Leppänen, Antti Piri, Olli Hautero), kivääripracticalin MRO-yleinen joukkue (Sami Hautamäki, Antti Piri, Veli Rantanen, Heikki Tikkanen), kivääripracticalin MRO-joukkue (Lauri Annala, Jani Kössi, Ville Maunnniemi, Anssi Vääriskoski), Reetta Paavola, Jenny Koskimäki, Fiia Pispä, Anne Hautamäki, Raine Peltokoski, Jarkko Laukia, Petri Runtti, Mikael Hammarberg, Leo Sievänen, Jari Sievänen, Sami Hautamäki, Emil Filla, Kimmo Iso-Tuisku.

Mustaruuti: Timo Näätänen Lihavainen, Antero Mustamäki, Reijo Näätänen.

Kasa-ammunta:

MM-pronssijoukkue Jari Laulumaa, Marko Tanskanen, Janne Juntunen, Jari Raudaskoski.

EM-hopeajoukkue Anssi Nousiainen, Tapani

Nousiainen, Timo-Heikki Varis.

EM-kultajoukkue Anssi Nousiainen, Tapani Nousiainen, Juha Liukkonen.

EM-kultajoukkue Jens Lägas, Tomi Korpi, Jyrki Muotio.

EM-kultajoukkue Eija Murisoja, Juha Liukkonen, Risto Murisoja.

EM-hopeajoukkue Ulla Murisoja, Jyrki Muotio, Timo-Heikki Varis.

EM-kultajoukkue Eija Murisoja, Timo-Heikki Varis, Risto Murisoja.

Siluetti: Jussi Airas, Veikko Huotari, Jorma Juntunen, Jouni Jyrä, Hanna Lempola, Pekka Liimatta, Niklas Lindberg, Sami Mäkelä, Marko Nikko, Petri Savinainen, Antti Sikiö, Tapani Sikiö, Pekka Törmänen, Reino Uuttu, Jyrki Viitakoski, Rauno Ärväs.

URHEILIJOIDEN ANSIOMERKIT

Urheilijan kultainen ansiomerkki jalokivellä:

Heikki Tikkanen

Urheilijan kultainen ansiomerkki: Lauri Annala, Anssi Vääriskoski, Veli Rantanen, Mikael Ekberg, Kimmo Välvainio, Jyrki Muotio, Eija Murisoja, Anssi Nousiainen

Urheilijan hopeinen ansiomerkki: Otso-Aadolf Ahokangas, Sampo Voutilainen, Ville Maunniemi, Saku Suominen

UUODEN TSEMPARI

Ampumaurheiluliitto ja Sako palkitsivat nyt toisen kerran Vuoden tsemparin: Aaro Vuorimaa.

UUODEN AMPUMAUUHEILUMEDIA

Akaan Seutu, erityisesti toimittaja Tarja Antola. Akaan Seutu ja Antola ovat kirjoittaneet ja uutisoineet aktiivisesti ja asiantuntevasti ampumaurheilusta.

LAIJIAOSTOJEN PALKINNOT

HAULIKKO

RANKING-VOITTAJAT

Skeet

Miehet: Eino Peltomäki (Ala-Hämeen Ampujat)

Naiset: Nea Vallionniemi (Ala-Hämeen Ampujat)

Juniorit: Tuomas Takalo (Tornionseudun Ampujat)

Seniorit: Tero Kallioinen (Ala-Hämeen Ampujat)

Trap

Yleinen sarja: Jukka Laakso (Orimattilan Seudun Urheiluampujat)

Naiset: Sara Nummela (Orimattilan Jymy)

Juniorit: Samuel Ruusunen (Orimattilan Seudun Urheiluampujat)

Seniorit: Janne Kovanen (Mikkelin Ampujat)

Sporting

Yleinen sarja: Juhani Moilanen (Oulun Metsästys- ja Ampumaseura)

Naiset: Johanna Huotari (Oulun Metsästys- ja Ampumaseura)

Juniorit: Roope Ojansuu (Hyvinkään Metsästysampujat)

Seniorit: Juha Kytömaa (Sibbo Skyttegille)

KIVÄÄRI

Kiväärimies: Aleksi Leppä (Haminan Ampumaseura)

Kiväärinainen: Marianne Palo (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura)

Kivääripoika: Santeri Kenola (Kankaanpään Ampumaurheilijat)

Kivääriyttö: Alexandra Rosenlew (Esbo Skytteförening)

PISTOOLI

Vuoden pistooliampuja: Sampo Voutilainen (Ylivieskan Kuula)

Vuoden pistoolinuori: Otso-Aadolf Ahokangas (Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseura)

Vuoden työn sankarit: Markku Karjalainen (Lapin Ampujat)

LIKKUVA MAALI

Vuoden ampuja: Ida Heikkilä (Kymppi 64)

Vuoden nuori ampuja: Aino Vaittinen (Hämeenlinnan Ampumaseura)

Vuoden seura: Kosken TL Eränkävijät (jaoston erikoismaininta ampumaradan kehityksestä)

SILUETTI

Vuoden ampuja: Niklas Lindberg (Porkkalan Ampujat)

Vuoden yllättäjä: Antti Sikiö (Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura)

PRACTICAL

Vuoden pistoolipracticalampuja: Esa Marjonie-mi (Keski-Suomen Ampujat)

Vuoden haulikkopracticalampuja: Raine Peltokoski (VS-VA)

Vuoden PCC-ampuja: Fiia Pispä (Suomen Harrasteampujat)

Vuoden Minirifle-ampuja: Reetta Paavola (Kokkolan Urheiluampujat)

Region Directorin malja: Heikki Tikkanen (Kuopion Urheiluampumaseura)

Jaoston malja: Range Masters

MUSTARUUTI

Vuoden mustaruutiaktiivi: Hannu Heinelo (Oriveden Ampujat)

Vuoden mustaruutiampuja: Timo Näätänen Lihavainen (Sibbo Skyttegille)

Mustaruuti jaosto palkitsi stipendeillä: Timo Näätänen Lihavainen, Reijo Näätänen, Antero Mustamäki, Matti Kuonanoja, Jari Janhunen, Jukka Päärnilä.

KASA-AMMUNTA

Vuoden kasa-ampuja: Jari Laulumaa (Suomen Kasa-ampujat)

Vuoden pistelajien kasa-ampuja: Tapani Nousiainen (Karttulan Ampujat)

PRS-AMMUNTA

Vuoden ampuja: Voitto Häkkinen (Riihimäen Ampumaseura)

Vuoden junioriampuja: Mikael Hammarberg (Rauman Seudun Urheiluampujat)

Vuoden aktiivisin seura: Säkylän Seudun Ampujat

Arvokisoissa menestynyt ampuja: Saku Suominen (Riihimäen Ampumaseura)

BERETTA

SAVE THE DATE!

BERETTA GOLD CUP COMPAK SPORTING

Hyvinkään Ampumaurheilukeskus

25-26.4.2026

Uusi Compak Sporting kilpailu rantautuu Suomeen keväällä 2026!

Luvassa ammuntaa, tuotetestausta, tarjouksia ja loistava palkintopöytä. Kilpailun paras ampuja jatkaa loppukilpailuihin Italiaan vuonna 2027.

**Merkkaa päivä kisakalenteriisi ja seuraa viestintää
@sako_suomi tai www.sakosuomi.fi**

Kultahippupalkinnot Simp

Vuoden kultahippupalkinnot menivät Simpeleelle Linda Koskelaiselle ja Ulla Nenoselle sekä Kankaanpään Ampumaurheilijoille.

Teksti LASSI PALO

Kuvat JUHA SAARINEN, MARI BACKMAN-HYRKÄS

Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunta valitsi Vuoden kultahippuampujaksi **Linda Koskelaisen** (Simpeleen Hahlo), joka valintaperustelujen mukaan harjoittelee ”ahkerasti ja määrätietoisesti”.

– Lindan urheilullinen kehitys on ollut huima, ja hän on saavuttanut lyhyellä urallaan paljon, muun muassa naisten ilmakiväärin Suomen mestaruuden (14-vuotiaana).

Lisäksi perusteluissa todetaan, että Koskelaiselle on kuitenkin tärkeää toimia muiden nuorten kanssa: ”Hän on innokas ja osallistuva leiriläinen tehoryhmäleireillä ja yläkoululeireillä.”

– Koskelainen on myös rohkea ja ennakoluoton ja innostaa ja kannustaa esimerkiksi muita osallistumaan ja tavoittelemaan rajojaan. Linda osallistuu myös seuratoimintaan – talkoisiin ja yhteisiin treeneihin siitä huolimatta, että asuu Porvoossa.

Koskelaiselta kysyttiin Grande Finalessa kumpi jännittää enemmän – kilpaileminen vai lavalla palkittuna oleminen.

– Tämä, hän vastasi komea pokaali kädessään.

Entä mikä on ampumaurheilussa paras-ta?

– Ampuminen ja kaverit.

Millaisia tavoitteita ja unelmia sinulla on ampumaurheilun osalta tulevaisuudessa?

– En kerro.

VUODEN KULTAHIPPUOHJAAJAKSI valittiin **Ulla Nenonen**, joka myös edustaa Simpeleen Hahloa. Hän on toiminut ohjaajana Hahlon ampumakoulussa jo lähes kymmenen vuoden ajan ja käyttää vapaa-aikaansa seuran lasten hyväksi myös kyyditen ampumakoululaisia kisoihin.

Vuoden kultahippuohjaaja Ulla Nenonen sai komean pokaalin Hahlon kotiradalla.

Valintaperustelujen mukaan Nenonen on aktiivinen seuran muussakin toiminnassa talkoista kisailmoittautumisten tekemiseen. Lisäksi hän on ”tosi positiivinen, ja häneltä löytyy nuorille aina kannustava sana”.

Joulukuun alussa Nenonen sanoi, että tieto valinnasta tuli hänelle täytenä yllätyksenä, jota hän ei osannut odottaa.

– Olo oli hämmäntynyt, mutta onhan tällainen tunnustus tietysti hienoa saada! Toisaalta koen, että kaikki hahlolaiset, jotka ovat vuosien varrella ohjanneet ampumaurheilukoululaisia, ovat sen yhtälailla ansainneet kuin minä, Nenonen sanoi.

– Haluankin omistaa saamani palkinnon myös **Jorma Backmanille**, joka on jo vuosikymmenien ajan hyvällä huumorillaan opastanut lapsia ammunnan saloihin luoden samalla radalle rennon ja leppoisan ilmapiirin. Tyttärensä harrastuksen kautta ampumaurheilun pariin tullut **Pasi Heikkilä** on samalla lailla ollut aktiivisesti mukana toiminnassa.

– **Mari Backman-Hyrkäs** puhalttaa virtaa koko Hahlon toimintaan ja on ottanut kop-pia vanhemmista kultahippuampujista. Hän on taitavalla, ammattimaisella oteellaan hionut hipuista timantteja! Meillä on ollut onni, että seuraan kuuluu kokeneita urheilijoita kuten **Emmi Hyrkäs** ja **Sonja Siitonen**. He ovat aina olleet valmiita auttamaan, kun siihen on ollut tarvetta.

Nenosen tyttäret ampumaradalle aika-naan vienyt siskontyttö **Tanja Hinkkanen**

Kultahippupalkittuja: KaA:n Eino Haapaniemi ja SaVaittinen.

saa myös osansa tästä tunnustuksesta.

– Voinkin todeta, että yksin ei ihmeitä pysty, yhdessä ollaan paljon enemmän.

NENONEN TUTUSTUI ampumaurheiluun 1980-luvulla koulun liikuntatuntien yhteydessä. Laji kiinnosti, ja hän ampui aktiivisesti ilmakiväärillä yläasteen ja lukion ajan. Harrastus kuitenkin loppui opiskelujen myötä, mutta se jäi mieleen mukavana, positiivisena kokemuksena.

– Palasin lajin pariin tyttärien aloitettua harrastamisen noin kolmetoista vuotta sitten. Heitä neuvoessa oli luontevaa siinä sivussa auttaa myös muita lapsia.

Nenonen kävi ampumakouluohjaajan kurssin Savonlinnassa kymmenisen vuotta sitten.

– Parasta lasten ja nuorten kanssa toimi-

Seleelle ja Kankaanpäähän

AMMUNNAN ILOA VUODESTA 1919

Santeri Kenola sekä Vuoden kultahippuampuja Linda Koskelainen sekä palkinnot jakanut Aino

missä on ehdottomasti itse lapset! Heiltä saatu palaute on aina niin aitoa ja rehellistä. Hahlon toiminnassa pääpainona ovatkin lapset ja nuoret.

Hahlo on järjestänyt jo vuosien ajan ampumaurheilukouluja kaksi kertaa viikossa syksystä kevääseen. Niissä pääsee tutustumaan ilmakiväärillä ja -pistoolilla ampumiseen. Kesällä on ollut mahdollista kokeilla ulkoradalla vastaavasti ruutiaseita.

NENONEN HALUAA olla mukana tarjoamassa lapsille mahdollisuutta kokeilla lajeja, joihin ei lähiseuduilla ole mahdollisuutta.

– Meillä käykin paljon lapsia myös naapurikuntien puolelta. Kaikki eivät halua harrastaa joukkueurheilulajeja. Ammunnan parissa moni hiljaisempi ja arempi lapsi voi saada tärkeitä onnistumisen kokemuksia,

jotka kantavat elämässä myöhemminkin. Ilta ampumaradalla mukavassa porukassa on oikein sopivaa vastapainoa työpäivän päätteeksi.

Nenonen, 54, käy töissä Metsä Board Simpeleen tehtaalla, jossa hän vastasi näyten palvelutoiminnasta 30 vuoden ajan. Tämän vuoden alusta hän siirtyi varasto-operaattoriksi.

– Saamani upea palkintopokaali sai kunniapaikan Hahlon ilma-aseradalla. Toivon sen kannustavan meitä hahlolaisia ja jatkossa myös kaikkia tulevia palkinnon saajia jatkamaan työtä lasten ampumaharrastuksen parissa.

VUODEN KULTAHIPPUSEURAKSI valittiin Kankaanpään Ampumaurheilijat (KaA). Se on valintaperustelujen mukaan ”tehnyt pit-

käjänteisesti työtä lasten ja nuorten ampumaurheilun eteen”.

– Seuran junioritoiminnassa on onnistuttu yhdistämään hienolla tavalla kokemus ja nuoruus, ja valmennus- ja ohjausvastuuta onkin jaettu ja siirretty onnistuneesti myös nuorille.

KaA on myös nostanut kultahippuikäisten harrastajien määrää seurassa huomattavasti ja on yksi aktiivisimmista Kultahippufinaaleihin osallistuvista seuroista.

Seuran junioriryhmän tunnistaa kisapaikoilla usein paitsi näkyvästä seura-asustaan myös kannustavasta ja positiivisesta asenteestaan sekä iloisesta ja energisestä toiminnastaan.

KaA on palkittu Vuoden kultahippuseurana aiemmin vuonna 1999, mikä kertoo osaltaan siitä, että seura on tehnyt laadukasta työtä nuorisotoiminnassa jo usean vuosikymmenen ajan. Palkinnon ottivat Kisakalliossa vastaan **Santeri Kenola** ja **Eino Haapaniemi**.

– Ei tämä palkinto ilmaiseksi tullut. Aikaa on käytetty paljon, he sanoivat.

KENOLA SANOI myöhemmin, että Kankaanpäässä oli ”hyvä fiilis”, kun palkinto oli myönnetty seuralle.

– On hienoa, että se myönnettiin meille siitä nuorisotyöstä, jota täällä on tehty. Siihen on käytetty paljon aikaa. Minäkin vähän oman urheilu-urani kustannuksella, Kenola naurahti.

– Korostan, että minua se ei harmita lainkaan. On hienoa nähdä lasten ja nuorten iloa ja onnistumisia. Ne motivoivat minua. Seura saa myös näkyvyyttä, kun saamme tällaisia palkintoja.

Kenola on reipas ja avoin nuorukainen, joka on ollut aktiivinen ohjaaja KaA:ssa jo pitkään. Häneen tavallaan henkilöityy edellä mainittu kannustava ja energinen toiminta.

– Se tulee minusta luonnostaan. Minun ei tarvitse yllärittää lainkaan. Jos ja kun se näkyy myös ulospäin, saamme uusia harrastajia. Yhteishenkemme on hyvä.

Kenolan mukaan KaA:ssa on nyt viitisentoista kultahippuikäistä ampumaurheilijaa. Määrä on pysynyt ”aikalaila samana” jo jonkin aikaa. Viime vuosi oli paras koronavuosien jälkeen.

– Kaupunki on aiemmin järjestänyt liikuntamessut, mutta tänä vuonna niitä ei järjestetty. Tämä näkyy nyt toiminnassamme. Meidän messupisteellämme on ollut jonoa aamusta iltaan, Kenola kertoo. 🌸

”Tämä on nyt vakavaa asiaa”

Teksti & kuva LASSI PALO

Kivääriampuja **Aleksi Leppä** on huolissaan paitsi kotimaisen myös kansainvälisen ampumaurheilun tulevaisuudesta.

Molemmat ovat hänen mukaansa vaikeassa tilanteessa, mutta eri näkökulmista. Lepän vakava viesti kuuluu tiivistäen: ”Jos merkittäviä parannuksia ja muutoksia ei tehdä, kotimainen ampumaurheilu kuihtuu ja kansainvälinen ampumaurheilu menettää sen arvokkaimpansa – olympiastatuksen.”

Haminan Ampumaseuraa edustava Leppä, 31, on kokenut ja menestynyt kivääriampuja. Hän on kuulunut maajoukkueisiin yli vuosikymmenen ajan ja voittanut kymmenien Suomen mestaruuksien lisäksi kaksi MM-kultaa. Leppä edusti Suomea viime vuonna järjestetyissä Pariisin olympialaisissa.

LEPPÄ POHTI runsaat kolme tuntia kestäneen haastattelun aluksi sitä, miksi urheilu-uransa lopettaneisiin urheilijoihin ei olla yhteydessä ja kysytä heidän halukkuuttaan valmentajiksi. Houkutellakin voisi, koska tasokkaita valmentajia ei ole yhtään liikaa. Leppä korostaa puhuvansa erityisesti kivääri- ja pistooliammunnasta.

– Yksi käsi riittää ja siitäkään ei mon-
taa sormea tarvitse nostaa, kun lasketaan urheilijoita, jotka on minun aikani ollut kiväärimaajoukkueessa ja päässyt EM- tai MM-kisoihin, ja jäänyt lajin pariin.

– En tietenkään sano, että kaikista on valmentajiksi. Ihmettelen sitä, ettei kukaan ole jäänyt edes seuratasolle tai tehoryhmävalmentajaksi.

LEPPÄ ON sitä mieltä, että olisi hyvä olla myös valmentajia, joilla on omaa kokemusta kansainväliseltä huipulta. Siksi hän haluaisi kokeneista urheilijoista valmentajia, kuten esimerkiksi **Mikko Mattila**, **Jorma Röppänen** ja **Juha Hirvi** aikoinaan olivat.

Lepän mukaan liiton pitäisi tehdä enemmän töitä, jotta lajin pariin saataisiin uransa lopettaneita ampumaurheilijoita. Nyt he lähtevät tuulen mukana sinne jonnekin eivätkä ikinä tule takaisin, hän sanoo.

Leppä ehdottaa jonkinlaista huippu-urheilijasta valmentajaksi -ohjelmaa tai koulutus- ja kannustuspakettia. Hän toki tietää, ettei rahaa ole kenelläkään liikaa, mutta esimerkiksi seurojen välisellä yhteistyöllä voisi kohennusta saada aikaiseksi.

– Ihmiset tekevät päätöksiä tilanteidensa mukaan, ja niin kauan kuin palkkaa ei mak-

seta, on vaikea sitouttaa tai käskä ketään tekemään mitään. Nyt olemme siinä tilanteessa, että liitto maksaa tällä hetkellä kahdelle ulkomaalaiselle palkkaa, koska kotimaassa pöytä on tyhjä.

LEPPÄ MIETTI kuinka paljon muut ampujat ja hän ovat käyttäneet rahaa ampumaurheiluun vuosien aikana. Puhutaan summista, joilla voisi ostaa omakotitalon.

– Laskin viime vuoden kuluja auki, ja minulla meni pelkästään viime vuonna noin 60 000 euroa. Onneksi suurimman osan kuluista kattoi Olympiakomitea ja liiton budjetti sekä omat yhteistyökumppanit. Se oli olympiavuosi. Sellainen summa, vaikka olin loppuvuodesta kolme ja puoli kuukautta tauolla. Olin 103 päivää ulkomailla, ja laskin, että käytin 30 euroa päivässä keskimäärin rahaa ruokaan. Se on vielä aika maltillinen summa, mutta en halunnut pyöristää numeroita ylöspäin.

Leppä kertoi laveasti matkakuluistaan ja kuinka paljon matkat eri kohteisiin maksavat. Suomen ongelma on sen sijainti eivätkä kansallisen tason kilpailut ole riittävän kovia Lepän tasoiselle ampumaurheilijalle.

– Meidän on siksi pakko mennä ulkomaille kilpailemaan.

LEPPÄ NOSTI esiin Olympiakomitean näkökulman. Sille on ratkaisevaa se, miten urheilija menestyy olympialaisissa, EM- ja MM-kilpailuissa sekä maailmancupeissa. Vain olympialajeilla on merkitystä.

– Jos haluaa päästä OK:n tai opetus- ja kulttuuriministeriön tuen piiriin, on pakko pärjätä niissä kisoissa, joita ne seuraavat. Kun katsoo, missä tänä vuonna maailmancupeja järjestettiin, siellä oli Argentiinaa, Perua, Kiinaa. München on halpa.

Leppä mietti seuraavaksi, kuinka paljon maksaa leiritys Suomessa. Paljon, kun viettää viikon kuukaudessa esimerkiksi Turussa.

– Nyt tullaan siihen, että aletaan laskea kuluja yhteen. Pointtini on se, että siirtymisen junioreista aikuisiin vaatii motivaatiota, apua, kovaa työtä ja rahaa. Eikä se riitä, että pääsee arvokisoihin, vaan niissä pitää myös menestyä, jotta pääsisi tukien piiriin.

Kaikki eivät ole valmiita riskinottoon, koska pelkällä ampumaurheilulla ei Suomessa elä. Siksi niin monet lopettavat, kun olisi sen viimeisen puristuksen aika – sen, jolla noustaisiin olympiatason urheilijaksi. Samaan aikaan lukuisten muiden kilpailijamaiden urheilijat ovat ammattiurheilijoita, Leppä muistutti.

– Väitän, että 90 prosenttia niistä urheilijoista, jotka ovat olympialaisissa, tekevät tätä

”Nyt ei hymyillä, koska asia on vakava”, Aleksi Leppä sanoi Sipoonrannassa joulukuun 1. päivänä tehdyssä haastattelussa.

hommaa ammatikseen. Ja me yritämme kilpailla tällaisia vastaan.

Rahapalkintoja ei kansainvälisessä ampumaurheilussa juurikaan ole. Opiskelun ja ampumaurheilun yhdistäminen vielä onnistuu, mutta ei välttämättä täysipäiväisen työnteon yhdistäminen. Puolella teholla on paljon vaikeampi päästä huipulle, Leppä sanoo.

LEPPÄ TIETÄÄ, että yhteistyökumppaneita on vaikea saada, eikä muukaan varainhankinta ole helppoa. Hänen mukaansa tilanne on jo se, että seurojen jäsenistö ikääntyy eli harrastajien määrä vähenee ja julkinen rahoitus vähenee vuodesta 2027 alkaen. Hän toivoo, että tilanteen vakavuus ymmärrettäisiin, koska rahoitus uhkaa kutistua ”molemmista päistä”.

– Jos jäsenmaksuista lähtee kolmannes pois, se pitää ottaa urheilupuolelta. Seurauksena voi olla se, että aikuisten taso romahtaa, jolloin pääsy olympialaisiin vaikeutuu entistään. Eikä huippu-urheilua voi unohtaa, koska muilla kuin olympialajeilla ei ole mitään merkitystä OK:n antamaan tukeen.

– Kun tulin maajoukkue toimintaan mukaan runsaat kymmenen vuotta sitten, rahasta ei juurikaan puhuttu. Ne olivat Pecking olympialaisten jälkeisiä hyviä vuosia,

jolloin oli hyvä meininki. Leireille lähdettiin ja kerrottiin mihin kisoihin mennään.

Lepän mukaan parasta markkinointia on menestys olympialaisissa.

– Ruotsin **Victor Lindgrenin** olympiamitalin ja MM-mitalin ansiosta ilmakiväärillä on alettu ampua ympäri Ruotsin. Tietääkseni liittoon palkattiin yksi tyyppi kouluttamaan seuraihmissä ilmakivääriamuntaan.

– Ei tämä vaikeaa ole, kun vain voittaa joka ikisen kilpailun, ja kun pärjää, saa rahaa. En halua, että kukaan luovuttaa, mutta haluan, että ymmärrettäisiin kuinka paljon urheilijat laittavat omaa rahaa ja aikaa tähän touhuun.

MIKÄ SITTEN ratkaisuksi? Lepän mukaan yksi olisi se, että liitossa pitäisi olla noin kymmenen urheilijan huippuryhmä, jossa olisi pääasiassa olympialajien urheilijoita. Sille yritettäisiin saada yhteistyökumppaneita.

– Yritysten olisi helppo ymmärtää, että kaikki tuki menee ryhmän urheilijoille eikä kenellekään muulle. Näin ollen OKM:n rahat ei tarvitse käyttää niin paljon huippuryhmän urheilijoille. Uskon, että tällaisen ryhmän olisi helpompi saada yhteistyökumppaneita kuin liiton.

Lepän mukaan yhteistyökumppaneita hankkivalle henkilölle ei pitäisi maksaa palkkaa lainkaan, vaan tämän tulisi toimia täysin provisiopalkalla.

– Näin se maailma pyörii: jos ei myy, ei saa rahaa. Jos joku tekisi sopimuksia 100 000 euron arvosta, hän saisi 30 000 euroa ja liitto 70 000 euroa. Tämä on ihan normaali prosenttiosuus. On tämä mahdollinen uusi henkilö kuka tahansa, hänen on helpompi myydä kymmentä ihmistä kuin koko liittoa.

SUOMALAINEN AMPUMAUURHEILU ei ole ongelmiseen yksin. Esimerkiksi Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) finaalilähetykset houkuttelevat ruutujen ääreen vain kourallisen ihmistä eikä katsomoissa ole muita kuin joukkueiden jäseniä – pois lukien olympialaiset.

Leppä osallistui Kairon MM-kilpailujen yhteydessä järjestettyyn kokoukseen, jossa kerrottiin, että ampumaurheilu oli erittäin lähellä pudota jo Los Angelesin olympiaohjelmasta pois.

– Pariisin olympialaisista kerrottiin, että ampumaurheilu oli ainoa urheilumuoto, jolla oli kaksi lajia 20:n vähiten katsotuimman lajin joukossa. Katsotuissa tunneissa vain kolme ampumaurheilun lajia ylitti kaik-

kien lajien mediaanin. Katsojakerroissakin ampumaurheilu oli parhaimmillaan 13 000 katsojakertaa alle mediaanin.

– Se päivä, jolloin ampumaurheilu puutoa pois olympiaohjelmasta, on sitten näin, Leppä sanoi ja näytti kädellään pyyhkäisyliikkeen.

Lepän mielestä olympialajiperhettä voitaisiin päivittää.

– Meillä on tällä hetkellä esimerkiksi kaksi käytännössä identtistä lajia ilmakiväärin ja -pistoolin henkilökohtainen kilpailu sekä parikilpailu. Ainoa ero on, että parikisassa ampuvat mies ja nainen. Kun katselee taulukkoja, joita meille näytettiin MM-kilpailuissa, parikisat olivat seurattujen lajien häntäpäässä. Mielestäni voitaisiin kehittää perinteisen henkilökohtaisen kilpailun rinnalle jokin nopeatempoinen laji ilma-aseille, jotka sopisivat enemmän nykyajan standardeihin.

ENTÄ MIKÄ on Lepän yhteenveto? Se, että hän todella toivoo, että yhteistyökumppaneita aletaan hankkia keinolla millä hyvänsä, kuten on sanottu.

– Jos me emme saa yhteistyökumppaneita ja lisää tukirahaa niille urheilijoille, jotka yrittävät päästä huipulle, tämä homma ”kohta”. 🚩

Kuinka monen lajin Suom

Suomalaisessa ampumaurheilussa on vuoden aikana jaossa yli 180 lajin SM-kultamitalit. Onko määrä liian suuri vai onko se ampumaurheilun rikkaus?

Teksti & kuva LASSI PALO

Kokenut ampumaurheilun aktiivi **Mikko Taussi** kysyi Ruutikankaalla elokuussa järjestettyjen siluetin ja kasa-ammunnan EM-kilpailujen yhteydessä mielenkiintoisen kysymyksen: ”Tiedätkö, kuinka monessa lajissa voi ampumaurheilussa voittaa Suomen mestaruuden?”

Arvioni oli suuruusluokaltaan oikea, mutta ei tietenkään osunut tarkasti ”maaliin”. Kuten Taussi sanoi, vastaus löytyy ampumaurheilun Kilpailutoiminnan yleissäännöt ja ohjeet -kirjasta (2024–2).

SM-kultamitalia on KY:n mukaan jaossa kaikkiaan 183.

On kysytty, onko määrä liian suuri. Toisaalta on myös todettu, että se on ampumaurheilun rikkaus, koska jokainen ampumaurheilusta kiinnostunut voi löytää mieleisensä lajin ja voi kokeilla eri lajeja.

URHEILUAMPUJA-LEHTI tarttui aiheeseen ja kysyi ampumaurheilussa aktiivisesti mukana olevilta mitä mieltä he aiheesta ovat.

Ville Häyrinen

VALMENNUKSEN JOHTAJA, SAL

”LAJIMÄÄRÄ ON KYLLÄ melkoinen. Tiesin, että se on suuri, mutta en sitä, että se on noin suuri. On ihan aiheellista kysyä, onko tuo enää järkevää.

Pohjasyy löytyy siitä, että meillä on yhdeksän lajia, joiden alalajit tulevat yleensä kansainvälisistä säännöistä. Toki meillä on sitten jokunen kansallinenkin erikoisuus lajivalikoimassamme.

Aika vähän meillä on asialle tehtävissä, mikäli aiomme pitää suunnilleen ne arvokisavalikoimassa olevat lajit mukana SM-kilpailuissa.

Toivoisin tämän keskustelun lähtevän liikkeelle kansainvälisestikin, mutta sitä odotellessa ei kannata pidätellä hengitystä. Useimpia lajiryhmiämme hallinnoi oma kansainvälinen liittonsa, joilla on omat prioriteettinsa.

On sinällään hienoa, että meillä on lajis-

samme vähän jotain jokaiselle. Mutta toisaalta lajin näkyvyyden ja ymmärrettävyyden kannalta on hankala hahmottaa näin laajaa kokonaisuutta. Varsinkin sellaisen henkilön, joka ei ole ’sisällä’ ampumaurheilussa.

Oma lukunsa on lajien välinen vertailu ja arvottaminen. Mikä saavutus missäkin lajissa on painavin, on keskustelu, jota käydään vuosittain, kun valitaan vuoden ampumaurheilijaa.”

Kaija Yliniemi

URHEILUTOIMITUKSEN TUOTTAJA, STT

”YLI 180 SUOMEN MESTARUUTTA kuulos-
taa median näkökulmasta katsottuna todella suurelta määrältä. Minulle ei tule mieleen, missä muussa lajissa olisi jaossa yhtä monta SM-kultamitalia.

Ampumaurheilun SM-kilpailuilla ei ole valtakunnallisen median arkitekemisessä loppujen lopuksi vaikutusta.

Laji-ihmisille sen sijaan monipuolisella lajikirjolla on merkitystä, koska ihmisillä on valinnanvaraa. Joillekin ei sovi pistooli ja joillekin ei sovi haulikko, mutta jokaiselle ampumaurheilusta kiinnostuneelle löytynee oma lajinsa. Liiton tehtävänä on tuoda lajeja esiin, kuten esimerkiksi paralajit.

Jotta STT tekisi jutun ampumaurheilun SM-kilpailuista, niissä pitäisi tapahtua jotain todella yllättävää. Tuloksia ei enää juurikaan julkaista printtimedioissa, ja nettissä tulosten merkitys myös pienenee. Me emme tee uutisia veteraaneista emmekä junioreista.

STT:tä kiinnostavat ampumaurheilun olympialajit ja niiden kansainväliset arvokilpailut. Tämän vuoden levinnein ampumaurheilujuttu oli juttu **Karoliina Nissisestä**, joka oli ehdolla Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) puheenjohtajaksi. Meillä pohdittiin, olisiko edes olympiavoitto levinnyt laajemmalle.

Mikä sitten voisi olla sellainen SM-kisajuttu, josta tehtäisiin uutinen...? Jos Mäkelän ja Mäkelä-Nummelan perhe voittaisi kaikki jaossa olevat trapin Suomen mestaruudet. Tai jos **Satu Mäkelä-Nummela** voittaa vielä kymmenen vuoden kuluttua SM-kultaa.”

Mikko Taussi

AMPUMAUURHEILUN AKTIIVI

”RUNSAS SM-LAJIVALIKOIMA tuo mieleen esimerkiksi yleisurheilun, uinnin, erilaiset joukkuevoimistelulajit ja jääkiekon kaltaisten pelimuotojen laajan lajikirjon.

Monipuolinen lajiryhmäkokonaisuus

Yksi tämän vuoden Suomen mestareista: Juho M

SM-kilpailujen lajit

- ✕ Kiväärilajit: 10
- ✕ Pistoolilajit: 12
- ✕ Liikuntavammaisten kivääri- ja pistoolilajit: 14
- ✕ Liikkuvan maalin lajit: 7
- ✕ Haulikkolajit: 10
- ✕ Sportinglajit: 3
- ✕ Liikuntavammaisten haulikkolajit: 8
- ✕ Siluettilajit: 25
- ✕ Mustaruutilajit: 22
- ✕ Practical-lajit: 33
- ✕ Kasa-ammuntalajit: 33
- ✕ PRS-lajit: 6
- ✕ YHTEENSÄ: 183

(Lähde KY/2024-2. Taulukossa ei ole huomioitu tukiammuntaa.)

en mestari voi olla?

Äkelä (Orimattilan Seudun Urheiluamput) voitti miesten trapin SM-kultaa.

sekä erityisesti niiden sisällä laji-, sukupuoli-, ikäluokka- ja fyysisiin suorituskyyhiin perustuva jaottelu luovat erilaisille harrastajille paljon valintamahdollisuuksia osoittaa osaamistaan suomenmestaruustasolla.

Muistettakoon, että lajista riippumatta menestymisen perusta, ampumatekniikan hallinta, on lähtökohta menestymiselle, vaikka fyysisen suorituksen osuus lopputuloksesta vaihtelee.

Runsas SM-tarjotin saattaa hämätä ampumaurheilua seuraavan, erityisesti lajien ulkopuolisten, yleisön käsitystä, kuinka vaativista lajeista on todella kysymys, kun vuosittain on niin useita mestareita.

Suomen mestaruuksien lisäksi runsas kansainvälinen lajivalikoima saattaa aiheuttaa hämmennystä, missä lajissa on kansallisesti ja kansainvälisesti kovimmat urheilijamme, kun saavutamme jatkuvasti menestystä lajiryhmissämme."

Olli Törni

AMPUMAUURHEILULIITON
KILPAILUVALIOKUNNAN SIHTEERI

"OLIN TIETOINEN, että meillä on todella laaja lajikirjo, mutta pakko myöntää, etten tiennyt lajeja olevan noin montaa. Vaikka nuo lajit onkin jaettu useampaan eri päälaajiin, tuntuu tuo numero nopeasti katsottuna hieman liialliselta.

Harrastajien näkökulmasta minusta on hienoa, että meillä löytyy monia lajeja erilaisiin makuihin, mutta varmasti on ulkopuolisen silmin todella vaikea paketti hahmottaa enää.

En ainakaan ehkä henkilökohtaisesti jos ampumaurheiluun perehtymättömälle henkilölle kovin pian tuota lukua lähtisi markkinoimaan, vaan lähtisin keskustelemalla noista yhdeksästä päälajista.

Mutta tosiasia on, että tuo kokonaismäärä on kuitenkin pitkälti perustunut kansainvälisten kattojärjestöjen lajimääritelmiin, joten siitä on myöskin paha lähteä karsimaan tai yhdistelemään lajeja, jos haluaisi lukumäärää pienemmäksi. Ehkä tämä on keskustelu, jota voisi käydä kansainvälisellä tasolla, ihan lähtien siitä kohdasta, koetaanko tuo lajimäärä ongelmallisena." ⚙️

"Harrastajien näkökulmasta minusta on hienoa, että meillä löytyy monia lajeja erilaisiin makuihin, mutta varmasti on ulkopuolisen silmin todella vaikea paketti hahmottaa enää."

Julia Rannikko uuden edessä

”Minua jännittää, mutta samaan aikaan tämä on tosi mielenkiintoista”, Lounais-Suomen aluekoordinaattori Julia Rannikko sanoo.

Teksti & kuva LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliiton hallitus valitsi elokuun kokouksessaan uudet aluekoordinaattorit.

Valinta liittyi aiempien liittokouksien päätöksiin uudistaa alue-toimintaa. Aluejaostoista on nyt luovuttu, ja niiden tilalle luotiin uusi aluekoordinaattorimalli. Tavoitteena on vahvistaa alueilla tapahtuvaa toimintaa, tukea seuroja sekä parantaa tiedonkulkua liiton ja alueiden välillä.

Aluekoordinaattorien tehtävänä on koodinoida oman alueensa toimintaa, edistää matalan kynnyksen kilpailuja ja valmennusta, tukea lajien tuomaritoimintaa sekä välittää tietoa molempiin suuntiin liiton ja seurojen välillä. Yhteistyötä tehdään vahvasti niin lajijaostojen kuin koordinaattoreiden keskinäisen verkoston kanssa.

Yksi aluekoordinaattoreista on Lounais-Suomen **Julia Rannikko**, 28, joka ampuu kiväärilajeja ja on seuransa Salon Seudun Ampujien (SaSA) nuorisosaaston puheenjohtaja.

– Olemme uuden edessä, hän hymyili lokakuussa Turun Kupittaan ampumaradalla.

– Minua jännittää, mutta samaan aikaan tämä on tosi mielenkiintoista. Olen tykännyt Lounais-Suomen alueen toiminnasta. Eli täällä on ollut ok-meininki, mutta nyt jännittää, miten tähän muutokseen reagoidaan.

ALUEKOORDINAATTORIT aloittivat työnsä syksyn aikana. Heidän johdolla on valmis-teltu ensi vuoden alueellista toimintaa, kuten leirejä, kilpailuja ja tuomarikoulutuksia.

Verkosto on määritellyt myös sisäisen toimintansa tarkemmat pelisäännöt.

Jäsenet ja seurat voivat olla yhteydessä

oman alueensa koordinaattoriin käytännön asioissa, yhteistyöehdotuksissa ja toiminnan kehittämiseen liittyvissä kysymyksissä. Kuten syksyn liittokokouksessa todettiin, koordinaattoreille ja verkoston työlle toivotaan vahvaa tukea etenkin nyt työn aloitusvaiheessa ja uuden entistä aktiivisemmän aluetoiminnan käynnistämisessä.

Rannikko on osallistunut SaSA:n toimintaan ja ollut järjestämässä tutustumistilaisuuksia ja suunnittelemassa sitä, miten saadaan lisää harrastajia ja nuoria mukaan.

– Olisi kiva saada lisää etenkin poikia ja miehiä kivääriammunnan pariin.

Rannikolta kysyttiin päivä ennen määrää-aikaa, haluaako hän aluekoordinaattoriksi. Kysyjä oli Ampumaurheiluliiton seurakehittäjä **Marko Keskitalo**.

– Ilmeisesti se meni niin, että minua kysyttiin, koska **Janne Terkolan** aika ei riitä. Minä olin siis seuraava, jolta kysyttiin, ja vastasin kyllä, koska en tiennyt mihin olin ryhtymässä, Rannikko nauroi ja vakavoitui:

– Minulla oli vähän epävarma olo, koska en ihan tiennyt vastuualuettani ja olenko oikea henkilö hoitamaan tehtävää. Päätin, että ei auta muuta kuin katsoa ja mennä eteenpäin! Ensimmäinen vuosi voi olla kaikille haastava, mutta kun yksi kalenterivuosi on eletty, asiat varmasti selkiintyvät. Jos virheitä tehdään, ne sitten korjataan.

RANNIKKO ON ollut ampumaurheilussa mukana kymmenen vuoden ajan. Haulikon ja riistamaalin jälkeen hän valitsi lajikseen kivääriin. Hänen ennätyksensä on ilmaki-vääriissä 623,2 pistettä ja pienoiskivääriin asenokilpailussa 557 pistettä.

– Ei minusta mitään maailman huippua tule. Ennätykseni ovat jo muutaman vuoden takaa, mutta ne olisi kiva rikkoa. Jotta niin tapahtuisi, minun pitäisi panostaa ampu-maurheiluun yhtä paljon kuin lukion jäl-keen, ja nyt aikani ei siihen riitä. Kilpailin kuitenkin ahkerasti viime kesänä.

Rannikko opiskelee Turun AMK:ssa ja valmistunee ensi kesänä tieto- ja viestintä-tekniikan insinööriksi. Hän on juuri muut-tanut Turusta Saloon, mistä matka jatkuu Tampereelle.

”Saanko olla kuvissa oma itseni”, Julia Rannikko ky

– En ole harrastanut muita lajeja kilpailu-mielessä. Olen innokas metsästäjä. Se on yk-köslajini! Käyn metsästäjänä iskän kanssa.

ENTÄ MIKÄ Rannikkoa motivoi ryhtymään aluekoordinaattoriksi? Hän miettii vastausta pitkään.

– Joo... Uskon, että pystyn tähän omista ja muiden epäilyksistä huolimatta. Tässä on oltava paksu nahka, mutta onneksi Marko (Keskitalo) on vahva selkänä.

Aluekoordinaattorit ovat jo kuulleet harmillisia kommentteja ja epäilyjä toimin-nastaan. Kommentit johtunevat ihmisten muutosvastaisuudesta. Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja **Vesa Nissinen** painotti syksyn liittokokouksessa hyvän yhteistyön merkitystä. Hämeen aluekoordinaattori **Hanna Lempola** otti myös kantaa asiaan Grande Finale -viikonloppuna pidetyssä ta-paamisessa.

– Aluekoordinaattorien yhteistyössä tar-

ssy. Totta kai. "Saanko rikkoa vähän rajoja?" Totta kai. Julia Rannikko kuvattiin Turun Kupittaalla lokakuussa.

vitaan esimerkkien lisäksi tukea ja tsemppiä, Rannikko sanoi.

Hän oli erittäin tyytyväinen Grande Finale -viikonloppuun, kun aluekoordinaattorit tapasivat toisensa ensimmäisen kerran kasvotusten. He olivat aiemmin pitäneet muutaman etäkokouksen Teamsissa.

– Oli tosi kiva tavata nokikkain. Meillä on hyvä tukiverkko. Tulen erittäin hyvin juttuun esimerkiksi **Kasper Kemppaisen** kanssa. Teamsissa meno ei ole yhtä rentoa, Rannikko kertoi.

Kemppainen on Keski-Suomen 18-vuotias aluekoordinaattori.

– Olemme porukan nuorimmat, ja pidämme toistemme puolia, Rannikko nauhahti.

RANNIKKO USKOO vahvasti, että toiminta alkaa pikkuhiljaa "rullata" Lounais-Suomen alueella. Hän viittaa uusiin kilpailuihin ja uudenlaiseen toimintaan.

– Täällä on innokkaita tekijöitä, joita ei kivien alta tarvitse etsiä. Käytän aikaani aluekoordinaattorin tehtävien hoitamiseen tarpeen ja tilanteen mukaan. Minä en ole se, joka kilpailuja järjestää, vaan löydän niihin tekijät.

– Haluan myös herätellä ihmisiä ja tuoda enemmän nuorisoa lajin pariin sekä tuoda lajeja enemmän esille.

– En tosin vielä ole varma, haluaako kukaan mitään – esimerkiksi yhteisiä kisoja vai ei. Tämä on kaikille vielä niin uusi asia.

Rannikko pohtii asioita monipuolisesti ja värikkäin sanakäantein. Epävarma olo alkaa haastattelun aikana kääntyä itsevarmemmaksi:

– Nyt ollaan tässä tilanteessa. Minulla on aika vapaat kädet keksiä melkein mitä vaan ja kokeilla uusia asioita. Jos jotain vanhaa halutaan säilyttää, niitä voi tehdä vanhat tekijät.

Rannikon mukaan nuorennusleikkaus

on joskus "pakko" tehdä – joko heti leikaten tai vähitellen, koska väistämättä ikä tulee joskus vastaan.

– Asioiden on myös muututtava, koska maailma ympärillä muuttuu.

RANNIKKO PUHUU vahvasti myös yhteisöllisyyden puolesta. Ampumaradalle pitää olla kiva tulla, ja kavereita on hyvä olla.

– Meillä on Salossa ihana tilanne, koska radalla on aina joku ampumassa. Yksin ei tarvitse olla. Siellä on aina joku kaveri tai "papparainen" paikalla. Lisää harrastajia kuitenkin tarvitaan.

Rannikko saa aluekoordinaattoriverkostosta tuen ja tsempin lisäksi esimerkkejä siitä, miten toimintaa lähdetään viemään eteenpäin.

– Niitä tarvitaan, koska tämä on niin iso harppaus minulle.

Uuden edessä siis?

– Sitä tässä ollaan. 🚩

Miksi nuoret urheilijamm

Ampumaurheiluliiton
pistoolilajien
päävalmentaja Janne
Terkola pohtii syitä nuorten
ampumaurheilijoiden
harrastuksen
lopettamiseen.

Teksti JANNE TERKOLA

Olen jo pitkään pyöritellyt ot-
sikon kysymystä mielessäni
ja etsinyt siihen vastausta.
Ongelma ei ole yksinomaan
ampumaurheilun, sillä sa-
man ongelman kanssa tuskailevat monet
lajiryhmät, lähinnä yksilölajit. Kotimaiset
huippulupaukset lopettavat kilpailemisen
20 ikävuoden kohdilla ja usein jopa häviävät
lajiensa parista pysyvästi.

Usein näiden lopettaneiden kesken lo-
pettamiseen johtanut polku onkin hyvin
samanlainen. Nuori huomataan lajin sisällä
10–13-vuotiaana lupauksena, josta innos-
tuneena treenimääriä lisätään ja lajivalinta
tehdään. Lisääntyneen harjoittelun ja aikai-
sen erikoistumisen takia ero muihin oman
ikäisiin harrastajiin kasvaa ja lajiliiton huo-
mio herää.

Riippuen yksilöstä ja tulostasosta, tässä
vaiheessa 13–15-vuotiaan huippulupauksen
”löytää” lajiliitto. Se ottaa nuoren omaan
valmennukseensa, ja resurssien kohdentami-
nen yhteen yksilöön alkaa, sillä odotuk-
sella, että hän on juuri se, joka pelastaa lajin
tulevaisuuden ja ohjaa takaisin menestyksen
tielle.

LAJILIITON HUOMIO tarkoittaa usein ra-
hallisen ja valmennuksellisen resurssin
kohdentamista yhteen tai kahteen yksilöön
isomman ryhmän sijasta. Tämä sama kaava
toistuu hyvin samanlaisena useissa lajeissa ja
etenkin yksilölajeissa.

Ampumaurheilu ei ole tässä kohtaa mi-
tenkään poikkeus, vaan resurssija on jo
kymmeniä vuosia kohdennettu, aina ur-
heilija kerrallaan, huippulupaukseksi arvi-
oituun yksilöön. Kun katsotaan montako
arvokisamitalistia tällä on saatu aikaiseksi,
niin vastaus lähentelee nollaa.

Lähes kaikki ampumaurheilun aikuiset
arvokisamenestyjät ovat tulleet toista reittiä
eli nuorina aikuisina tai aikuisina lajin pa-
riin, taustalla nuorena harrastettuja muita
lajeja ja usein jopa monipuolista harrastushis-
toriaa eri lajeista.

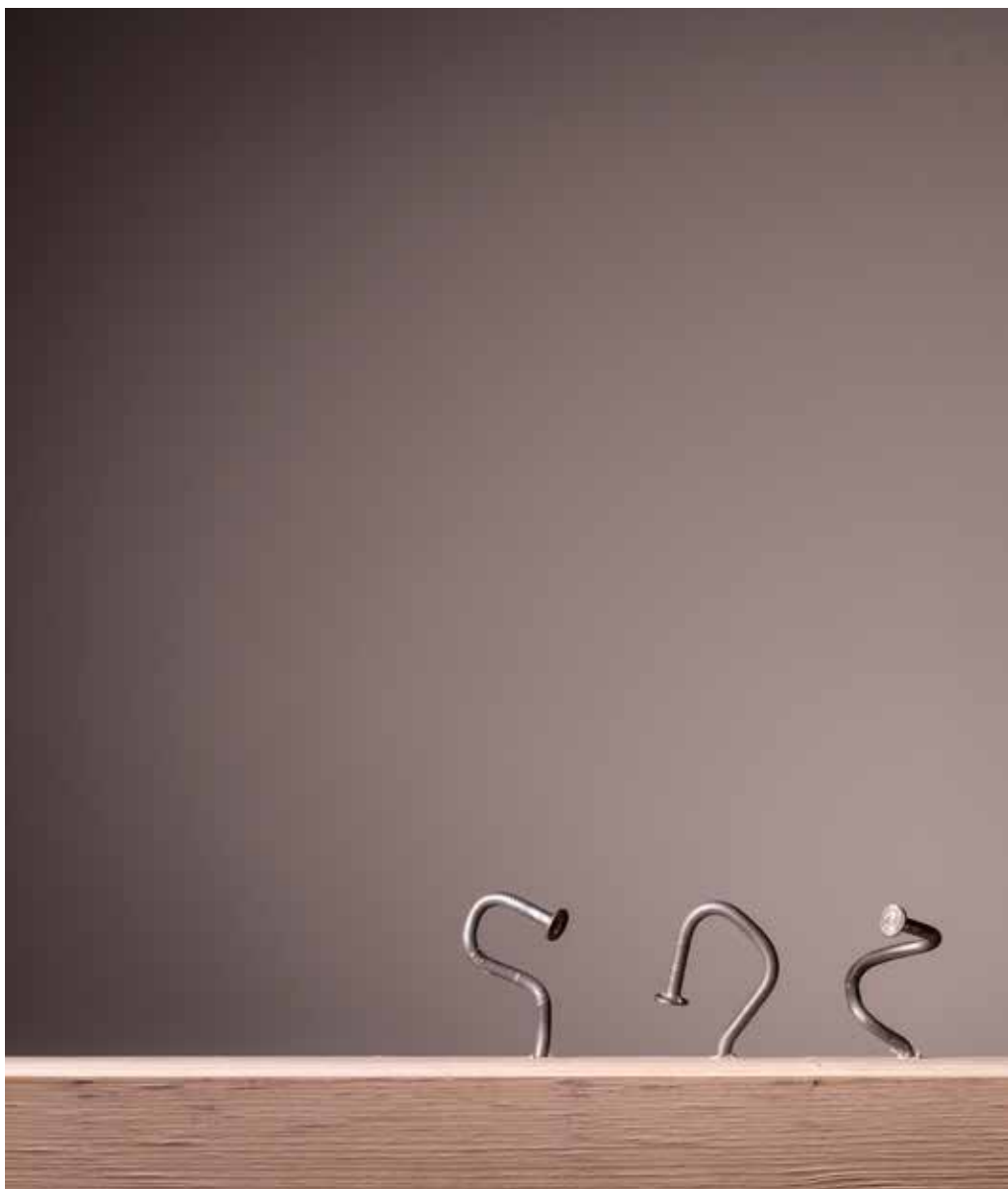
Ampumaurheilu ei ole tässä asiassa yk-
sin, vaan useat lajit kärsivät tästä samasta
ongelmasta. Ihan samalla tavalla voidaan
listata ne muiden lajien nuorista huippu-

”Lähes kaikki ampuma-
urheilun aikuiset arvokisame-
nestyjät ovat tulleet toista
reittiä eli nuorina aikuisina
tai aikuisina lajin pariin,
taustalla nuorena harras-
tettuja muita lajeja ja usein
jopa monipuolista harras-
tushistoriaa eri lajeista.”

lupauksista arvokisamenestyjäksi nousseet
aikuiset ja tulos on sama kuin ammunna-
sakin.

MITÄ NUORELLE huippulupaukselle sitten
tapahtuu, kun hänet on löydetty ja rahalli-
nen ja ajallinen panostus on alkanut? Nuo-
ren omat ja ympäristön odotukset kasvavat
ja niin myös paineet. Näiden paineiden ja
odotusten kanssa nuori jätetään kuitenkin
usein yksin, eivätkä ne välttämättä edes näy
ulospäin.

Tulostaso kuitenkin heittelee, ja harjoit-
teleminen on enemmän pakkopullaa kuin
hauskaa, mitä sen pitäisi vielä nuorella olla.
Ratkaisua tulostason heittelyyn haetaan
teknisistä muutoksista ja harjoitusmääristä.
Näillä voidaankin saada muutos kilpailu-
tuloksiin, mutta se on kuitenkin usein vain
hetkellinen, ja henkiset paineet vain kasva-
vat.

ne lopettavat?

ADOBE STOCK

Toimenpide- ehdotuksia

- ✗ Lopetettava järjestelmällinen liian nuorten huippulupausten esilennostaminen.
- ✗ Ei alle 16-vuotiaita maajoukkueisiin.
- ✗ Aikuisten maajoukkueisiin vain aikuisia.
- ✗ Ei liiton maajoukkuevalmennusta tai tukirahaa nuorille. Nuorisotoiminta on eri asia.
- ✗ Alle 16-vuotiaita ei tulisi kannustaa tekemään lajivalintaa (erikoistumista).
- ✗ Kultahippukilpailuista kilpailullisuuden vähentäminen ja asteittainen poistaminen.

gelmaan. Se tuottaa huippulupausten näyttäviä nuoria, johtuen usein muita samanikäisiä korkeammista harjoittelumääristä ja suuremmasta panostuksesta. Tämän vuoksi kolme kertaa enemmän lajia harjoitteleva nuori näyttää paljon lahjakkaammalta kuin sellainen nuori, joka harrastaa monipuolisesti useampaa eri lajia.

Tätä samaa harjoittelun ja panostuksen määrän luomaa harhaa voidaan jatkaa aina sinne 20 ikävuoden nurkille, jolloin tutkimusten mukaan ne, jotka ovat harrastaneet ennemmin monipuolisesti kuin erikoistuneet varhaisessa vaiheessa, menevät lopullisesti ohi näistä huippulupausten.

KUN HUIPPULAHJAKKAAKSI tuomittu nuori menettää vuosien aikaisen statuksensa lajin odotettuna pelastajana, tulee yleensä juuri se lopettaminen ja kiinnostuksen loppuminen.

Tämä voi taas aiheuttaa vuosia töitä tehneelle nuorelle jopa pahimmillaan psyykkisiä ongelmia. Lähes aina näissä tapauksissa nuori on seurausten kanssa kuitenkin yksin. Jos nuori on tehnyt lajivalintansa aikaisin ja kasvanut lapsesta nuoreksi aikuiseksi, jolloin lajista on voinut tulla osa nuoren identiteettiä ja kun on ajautettu lopettamispäätökseen, joutuu samalla luopumaan myös osasta minuuttaan.

Ei ihme, jos nuoren tai nuoren aikuisen psyyke on tässä kohtaa kovilla.

TÄMÄ ONGELMA on suurimmalla osalla lajeista sama. Joillakin se on erittäin suuri ongelma, mutta pysyy hyvin piilossa suurien harrastajamäärien takia. Pienem-

jatkuu

AIKAISEN ERIKOISTUMISEN vaikutuksista ja nuorten huippulupausten päätyemisestä aikuisiksi eliittuurheilijoiksi on tehty lukuisia tutkimuksia. Tähän mennessä suurin ja yksiselitteisin tutkimus on: *What Makes a Champion? Early Multidisciplinary Practice, Not Early Specialization, Predicts World-Class Performance*, jonka ovat tehneet **Arne Güllich, Brooke N Macnamara ja David Z Hambrick**.

Tutkimuksessa on käytetty 51 kansainvälistä tutkimusta, joissa on tutkittu 6096 urheilijaa, joista 772 on ollut maailman huippuja. Tutkimuksessa tullaan tulokseen, joka ei jätä epäilyille varaa: aikainen erikoistuminen ja nuorten huippulupausten löytäminen ei ennusta aikuisiän kansainvälistä menestystä.

Päinvastoin lopettamisriski kasvaa, mitä nuorempana lajikohtainen erikoistuminen tehdään, ja menestymisen todennäköisyys

kasvaa taas sen mukaan, mitä enemmän harrastettuja lajeja on taustalla lajivalintaa tehtäessä.

NUOREN LUPAUKSEN lopettamispäätöksen taustalla on varmaan usein muitakin syitä kuin liian aikainen erikoistuminen, kuten opiskelu, työ ja mahdollinen perheen perustaminen. Mutta miksi niissä tapauksissa, joissa on hyvin nuoresta asti tavoiteltu menestystä ja oltu oman lajin huippulupausta, lopetetaan usein lajin harrastamisen 20 ikävuoden kohdilla kokonaan – kuin seinään?

Miksi taas ne nuoret, joiden niskaan ei ole kasattu kaikkia menestymisen paineita hyvin nuoresta lähtien, taas jatkavat lajin harrastamista vielä samojen opiskeluiden, töiden ja perheen kanssa?

Varhainen erikoistuminen on yksi suurimmista syistä edellä mainittuun on-

millä lajeilla ongelma on hyvin näkyvässä, mutta sille ei vain osata tehdä mitään tai asiaa ei edes haluta tiedostaa.

Voi toki hyvin johtua myös siitä, että maailma on rakennettu sankaritarinoille ja superlahjakkaille lapsitähdille. Vaikka näitä poikkeuksia onkin olemassa, niin ne todellakin ovat vain poikkeuksia.

Lähes kaikki maailman eliittuurheilijat tulevat tavanomaista reittiä pitkäjänteisen työn ja harjoittelun kautta. Jokaista onnistunutta huippulupausta kohtaan on satoja epäonnistuneita ja lajinsa lopettaneita lupauksia. Nyt kyse on enää vain siitä, että minkä tien me haluamme ampumaurheilussa valita?

Mitä me voisimme asialle tehdä vai haluammeko me edes tehdä asialle mitään? Itse ainakin haluan olla mukana ohjaamassa ja kasvattamassa ensisijaisesti fyysisesti ja psyykkisesti terveitä nuoria urheilijoita ja toissijaisesti arvokisoissa menestyviä urheilijoita. Oman ajatusmaailmani mukaan vain keskittymällä ensimmäiseen ryhmään voidaan saavuttaa toissijaiset tavoitteet.

Vuoden 2012 Lontoon olympialaisia varten Iso Britannia kokosi Talent Transfer Programmen kautta 17 lajista 180 urheilijaa, jotka olivat joko lopettaneet oman lajinsa tai halusivat muuten vaihtaa lajia. Ohjelma tuotti yli 100 maailmanluokan urheilijaa, jotka voittivat 38 kultaa ja yhteensä 54 mitalia aikuisten kansainvälisistä kisoista, jo ennen olympialaisia.

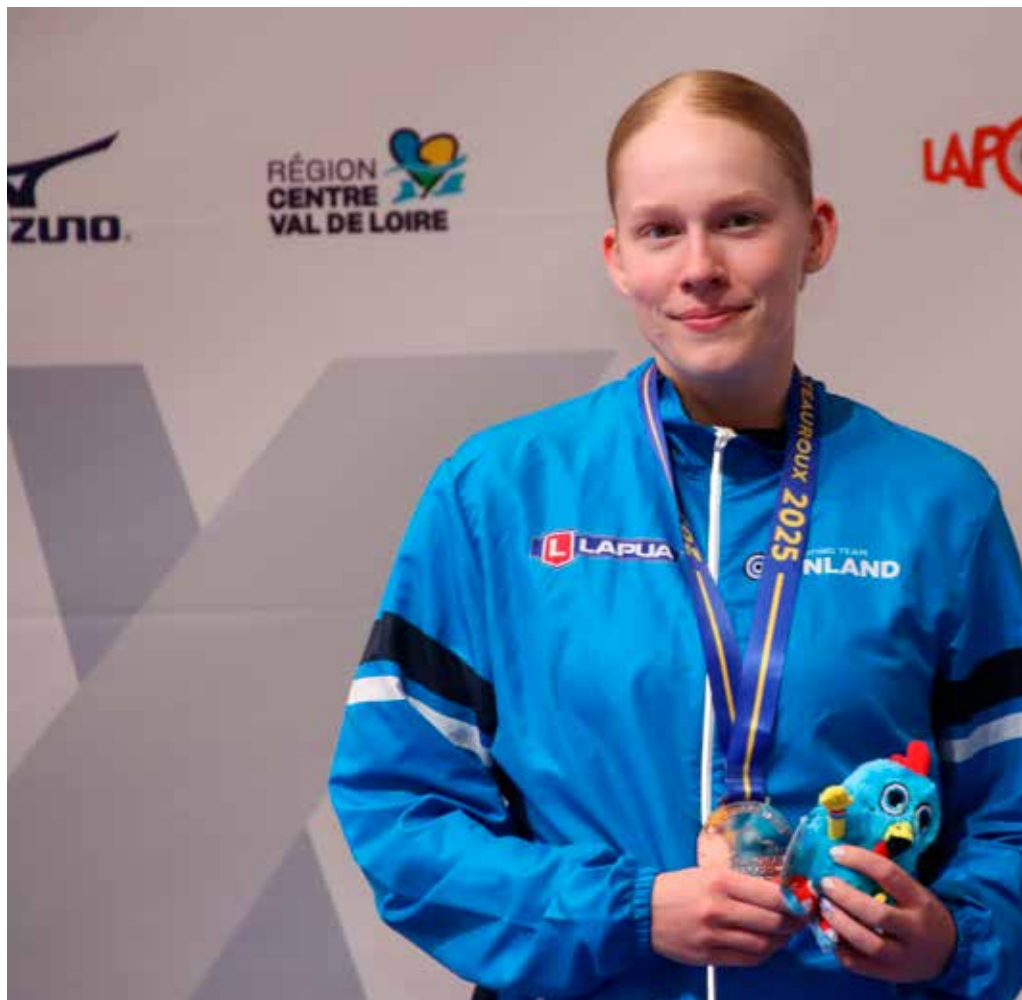
Lopulliseen olympiajoukkueeseen valittiin 19 urheilijaa, jotka olivat tulleet ohjelman kautta. Ohjelma ja sen erilaiset versiot on vuoden 2012 jälkeen olleet käytössä ja olennaisena osana Iso-Britannian urheilumenestystä.

Monilla muilla mailla on vastaavanlaisia lajinvaihto-ohjelmia käytössä, joilla etsitään uusia eliittuurheilijoita jo lopettaneista tai muuten lajia vaihtavien joukosta. Pitäisikö myös Suomella olla jonkinlainen ajatus siitä, mitä voisimme tarjota lajinsa lopettaneille huipuille ja näin ollen hyötykäyttää vuosien työ ja harjoittelu?

RAKENTAA VAHVEMMAN nuoren urheilijan polun, jonka keskiössä ovat nuoren urheilijan hyvinvointi, monilajisuus ja hauskuus. Nuoria tulisi valmentaa enemmän ryhmänä ja välttää liian aikaista yksilöllistä valmennusta. Mikä ei tietenkään tarkoita sitä, etteikö lajin perusteita ja lajitekniikkaa voisi opettaa ja harjoitella, vaan sitä että tavoitteellinen harjoittelu ja suoritustekniikan ja varusteiden jatkuva hiominen ja parantaminen tulisi lopettaa.

Kehitystä tulisi seurata enemmän muilla mittareilla kuin tuloksilla. Lajikokeiluihin tulisi kannustaa ja niitä olisi hyvä järjestää jopa ohjatusti.

Ampumaurheilijoita tulisi erityisesti kannustaa joukkuelajien pariin oppimaan. Liiton tulisi panostaa ensisijaisesti ryhmätoimintaan aina siihen asti, että ampuja on maajoukkueetasolla. 🌸

Aino Vaittisen menestyksenkäs huippu-urheilijan ura päättyi elokuussa voitettuihin kolmeen EM

"Nyt voin urheilla

Aino Vaittinen kertoi hiljattain lopettavansa huippu-urheilun. Paluuta ei ole suunnitteilla.

Teksti & kuva LASSI PALO

Liikkuvan maalin ampuja **Aino Vaittinen** lopetti syksyllä menestyksenkään huippu-urheilijan uransa – vain 21-vuotiaana.

– Päätökseni pitää, enkä aio tehdä comebackia. En ole koskenutkaan aseeseen elokuun EM-kilpailujen jälkeen, eikä minulla ole ollut ampumista ikävä.

Vaittinen on viimeisin suomalainen huippuampuja, joka on päättänyt lopettaa uransa. Miksi?

– Se on monen asian summa. Minulla ei ollut enää motivaatiota treenata. Tein pitkään töitä eivätkä tulokset ja menestys olleet sellaisia, joita toivoin. Se ei ruokkinut motivaatiota, ja minun oli vaikea nauttia kilpailemisesta. Unohdin nauttia "matkasta", ja kadehdin sellaisia urheilijoita, jotka osaavat

iloita SM-kultamitalista.

– En tiedä mikä olisi riittänyt. Kukaan ulkopuolinen ei ole minua painostanut mitenkään. Tämä on ollut tällaista itsensä kanssa kamppailemista, Vaittinen kertoi.

VAITTISEN KANSAINVÄLINEN ura päättyi elokuussa Ranskan Châteauroux'ssa järjestetyissä EM-kilpailuissa neljään mitaliin, joista kaksi oli joukkuemitaleja (kultaa ja pronssia) ja kaksi henkilökohtaista pronssia. Inkoon SM-kilpailut olivat hänen viimeiset kilpailunsa.

– Kun nyt katson, mitä olen saavuttanut, olen ylpeä. En vain kestänyt pettymyksiä ja riittämättömyyden tunnetta.

Jopa Vaittisen hyvä ystävä ja kilpakumppani **Ida Heikkilä** on kysynyt Vaittiselta, mitkä ihmeen pettymykset. Vaittisen tuloksetkin kun ovat erinomaisia. Hänen ennätyksensä ilmakiväärin normaalijuoksuissa on 563 ja sekajuoksuissa 373. "Piekkarilla" ennätykset ovat 581 ja 389.

Lopettaminen juolahti ensimmäisen kerran Vaittisen mieleen vuoden alussa järjestetyssä Swedish Cupissa – kesken kilpailusarjan.

-mitaliin.

vapaasti”

– Ajattelin siinä hetkessä, että kyllä mä lopetan. Kun kerroin tämän **Kristerille (Holmberg)**, hän ei uskonut minua. Eikä kai usko vieläkään, Vaittinen nauroi.

VAITTINEN ALOITTI liikkuvan maalin lajit vuonna 2018 ja kilpaili ensimmäisen kerran SM-kilpailuissa seuraavana vuonna. Viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana hän on ampunut 25 000–30 000 laukausta vuodessa yhtä vuotta lukuunottamatta. Vaittinen ajautui tuolloin ylikuntoon ja ampui kyseisenä vuonna noin 17 000 laukausta.

Nyt Vaittisella on aikaa kaikelle muulle. Hän opiskelee ensihoitajaksi ja on parhaillaan työharjoittelussa heinolalaisessa vanhainkodissa. Hän valmistunee keväällä 2028.

Vaittinen on liikunnallinen nuori nainen, joka pitää jatkossakin kunnostaan huolta.

– Uintia, pyöräilyä... Ehkä innostun taas pitkän matkan juoksusta. Kolmen vuorokauden ultrajuoksut voisivat olla kivoja. Nyt voin urheilla vapaasti, kun ei tarvitse miettiä milloin on kilpailuja. Kunhan on jotain, että on hyvä mieli! 🌀

Ampumaratojen ympäristölupahankkeen tilanne – luvitus murroksessa

Luvitukseen on esitetty isoja muutoksia. Asiantuntijuuden tarve ei poistu.

Teksti OUTI REKOLA

Ampumaratojen ympäristölupahankkeella on takana yli viisi vuotta asiantuntijatyötä ampumaratojen ympäristöluvituksen parissa ja tällä tietoa noin vuosi edessä. Luvitukseen on esitetty merkittäviä muutoksia, mutta asiantuntijuuden tarve ei tule poistumaan.

Ampumaratojen ympäristölupahanke käynnistyi toukokuussa 2020. Reilussa viidessä vuodessa hankkeessa on oltu tekemisissä ainakin 260 eri ampumaradan kanssa. Käytännössä hankkeen pääroolin, ympäristölupahakemusten laatimisen, lisäksi seitsemän hengen asiantuntijatiimi on auttanut monissa erilaisissa ympäristölupamääräysten edellyttämässä selvityksissä sekä neuvonut ratojen toiminnanharjoittajia laajasti eri aihepiireissä.

Myös uusien ratojen perustamiseen liittyvät kysymykset sekä laajennushankkeet ovat tulleet tutuiksi puhumattakaan yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta.

HANKKEEN AIKANA ampumaratojen merkitys on selkeästi noussut ja Petteri Orpon (kok) hallituksen asettama tavoite 1 000 ampumaradasta vuoden 2030 loppuun mennessä on yksi erityisen hyvä osoitus tästä. Lehden julkaisuhetkellä sisäministeriön lausuntopyyntö ampumaratalain ja ympäristönsuojelulain muutoksista on vielä käynnissä 23. joulukuuta

Ympäristölupahanke:

✕ **HANKKEEN RAHOITTAJAT:** Maa- ja metsätalousministeriö, Maanpuolustuksen kannatussäätiö, Urlus-Säätiö, hankkeen osapuolet.

✕ **HANKKEEN OSAPUOLET:** Suomen Ampumaurheiluliitto, Suomen Metsästäjäläitto, Suomen riistakeskus, Suomen Reserviupseeriliitto, Reserviläisliitto ja Suomen Ampumahiihtoliitto

saakka. Kyseessä on kokonaisvaltainen uudistus, jossa ampumaratojen luvitus esitetään siirrettävän Poliisihallitukseen.

Jatkossa saman luvan yhteydessä arvioidaan sekä ampumaradan turvallisuuteen että ympäristövaikutuksiin liittyvät seikat. Lainsäädännön toivotaan selkeyttävän ampumaratojen luvitusta sekä tuovan ennakoitavuutta luvan saamisen ehtoihin.

Ampumaradan toiminnanharjoittajan tulee voida etukäteen varautua siihen millä ehdoilla lupa toiminnalle on mahdollista saada. Valtakunnallisesti yhtenäinen linja on ensiarvoisen tärkeää. Keskitetyllä lupajärjestelmällä mahdollisuudet tälle ovat korkealla.

Ampumaratojen ympäristövaikutusten arviointi tulee vaatimaan myös jatkossa asiantuntijuutta, jota harvalla ampumaradan toiminnanharjoittajalla on omasta takaa. Toiveissa on, että hankkeen toiminta jatkuu vielä nykyisen rahoituskauden päättymisen (15.11.2026) jälkeen. 🌀

Ja joulupukki on...

Kyllä, joulupukin parran takana on uusi kasvo Ampumaurheiluliiton palveluksessa: kiväärin lajivalmentaja ja nuorten valmentaja Jack Bale. Hän aloitti tehtävässään puolisen vuotta sitten.

KUVA: JUHA SAARINEN

”Yläkoululeirityksen konse

”Yläkoululeirillä on erinomainen joukko nuoria koossa. Se on motivoitunut ja sitoutunut porukka”, sanovat ampumaurheilun yläkoululeirejä vetävät Janne Terkola ja Mari Backman-Hyrkäs.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliiton yläkoululeiritys on osa Suomen Olympiakomitean urheiluakatemiaohjelmaa.

Ampumaurheilun yläkoululeirit järjestetään Kisakalliossa Ampumaurheiluliiton, Kolmen kampuksen Urheiluopiston ja Pääkaupunkiseudun urheiluakatemian (URHEA) yhteistyönä.

Leiritys on tarkoitettu yläkoulun 7.–9.-luokkalaisille ja lukioissa ja ammattioppilaitoksissa opiskeleville nuorille ampumaurheilijoille.

Yläkoululeirien vastuuvälmentajana toimii nyt toista vuotta kivääri- ja pistoolivälmentaja **Janne Terkola** Salon Seudun Ampujista. Hänen apunaan leireillä ovat Simpeleen Hahloa edustava kiväärin tehoryhmävalmentajana **Mari Backman-Hyrkäs** ja Lapuan Seudun Ampujia edustava liikkuvan maalin tehoryhmävalmentaja **Aaro Vuorimaa**.

Backman-Hyrkäs ja Vuorimaa ovat mukana leirien suunnittelussa sekä paikan päällä Kisakalliossa osalla leiripäivistä.

– Osaamme nyt kokonaisuuden paremmin kuin vuosi sitten, jolloin otimme veto vastuun. Konsepti toimii hyvin. Meillä on erinomainen joukko nuoria koossa. Se on motivoitunut ja sitoutunut porukka, Terkola sanoo.

– He ovat hyvin läsnä ja kuuntelevat neuvoja. Joka leirillä käydään läpi perusasioita ja mennään askeleita eteenpäin.

Backman-Hyrkäs on samaa mieltä:

– Nuorista näkee selkeästi sen, että he tykkäävät toiminnasta. Ryhmytyminen tapahtui ekalla leirillä nopeasti, ja ystävyssuhteita alettiin luoda heti.

YKSI LEIRILÄISISTÄ on Jalasjärven Ampujia edustava liikkuvan maalin ampuja **Senni Lähdesmäki**.

– Täällä on ollut mukavaa! Leirillä on paljon muutakin kuin ammuntaa, hän sanoi.

– Olen saanut uusia kavereita ja hyviä neuvoja **Villeltä (Häyrinen)**.

Häyrinen on Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja, joka vieraili syksyn ensimmäisellä yläkoululeirillä.

Yläkoululeiriläiset ryhmäkuvassa valmentajineen Kisakalliossa lokakuussa.

Jalasjärven Ampujia edustava Senni Lähdesmäki osallistui yläkoululeirille ensimmäisen kerran.

pti toimii!"

"Nuorista näkee selkeästi sen, että he tykkäävät toiminnasta. Ryhmytymisen tapahtui ekalla leirillä nopeasti, ja ystävyyssuhteita alettiin luoda heti."

Mari Backman-Hyrkäs

Kisakallion leireillä urheilijoilla on mahdollisuus ampua ilma-aseradalla pistoolilla ja kiväärillä sekä liikkuvaa maalia.

Yläkoululeiritykset ovat tärkeä osa urheilijan polkua ampumaurheilussa ja leiritykset kulkevat käsi kädessä tehoryhmätoiminnan kanssa.

Yläkoululeiritykseen nimetyt valmentajat toimivat tiiviissä yhteistyössä Ampumaurheiluliiton nuoriso- ja koulutuspäällikön sekä valmennuksen johtajan kanssa.

Valmennustiimiä täydennetään kauden aikana tarpeen mukaan vierailevilla valmentajilla ja urheilijavierailia.

Myös Kisakallion ja URHEA:n asiantuntijat, valmentajat ja kouluttajat ovat mukana leirillä ja vastaavat urheilullisen elämäntavan luennoista ja urheilulliseen elämäntapaan ohjaamisen osioista sekä osasta oheisharjoituksia.

TÄMÄN LUKUVUODEN yläkoululeirillä on neljä poikaa ja kymmenen tyttöä. Heistä kahdeksan on kivääriampujia, kaksi pistooliampujia ja neljä liikkuvan maalin ampujaa.

Leirejä on kaikkiaan neljä, joista kaksi on jo pidetty.

– Koulut ovat suhtautuneet toimintaan hyvin myönteisesti, Terkola sanoo.

Backman-Hyrkkään mukaan kehitettävääkin olisi:

– Yhteistyö koulujen kanssa pääosin hyvin, mutta olisi hyvä, jos kaikki nuoret saisivat kotitehtävät samanlaatuisesti. Nyt jotkut saavat ne hyvissä ajoin, mutta jotkut joutuvat kyselemään niiden perään.

– Mutta yhteisiä toimintatapoja ja ymmärrystä nuorten, perheiden ja koulujen välillä hiotaan koko ajan. Nuorten on tärkeää oppia myös se, että kouluasiat kulkevat mukana aina. Ne on pakko hoitaa. 🛠️

Koulunkäynti yhdistyy treeniin leireillä

✖ Yläkoululeirillä yhdistetään koulunkäynti ja harjoittelu toimivaksi kokonaisuudeksi leiriolosuhteissa. Nuoret urheilijat saavat eväitä parempaan arjen hallintaan myös leirien välisinä aikoina, ja tukea urheilijaksi kasvamiseen.

✖ Yläkoululeiri on tehokas treeni- ja harjoittelun keskeinen. Se voi olla esimerkiksi osa nuoren maajoukkueleiritystä.

✖ Leiri on erityisen hyödyllinen nuorille, joiden laji vaatii erityisolosuhteita, tai oppilaille, joiden koulut eivät ole mukana urheiluakatemiaverkostossa.

✖ Lajeissa, joissa toisen asteen valmennus on keskitetty valmennuskeskukseen, yläkoululeiritys tarjoaa mahdollisuuden tutustua ja tottua mahdolliseen tulevaan opiskelu- ja valmentautumisympäristöön.

✖ Kolmen vuoden leirityskokonaisuus sisältää 3–6 leiriä vuodessa sekä leirien välisen ajan. Leirivuorokausia on 4–6 päivää/leiri.

✖ Yläkoululeirityksessä noudatetaan valtakunnallisia urheilijaksi kasvamisen sisältöjä ja lajivalmennus tapahtuu lajin määrittelemien linjausten mukaisesti.

✖ Taito- ja fyysisten ominaisuuksien valmennuksessa noudatetaan Kasva urheilijaksi -yleisvalmennuksen linjauksia.

✖ Sisältöjen jako vuositasona: 1/3 lajiharjoittelua, 1/3 taito- ja fyysistä ominaisuusharjoittelua, 1/3 urheilijan elämäntaitoja.

✖ Leirien aikana koulunkäynnille ja läksyille on varattu vähintään 3 x 45 min/päivä.

✖ Nuoren urheilijan kaksoisuraa tuetaan erilaisilla tietoisuuksilla. Leiritykseen kuuluu mm. infokooste toisen asteen urheiluoppilaitoksista ja järjestelmästä.

Lähde: Olympiakomitean verkkosivut

Paralajien olosuhteet -tietopankki on avattu

Sivustolla on monipuolista ja ajantasaista tietoa paralajeista.

PARALYMPIA.FI-SIVUSTON esteettömyyssivujen alta löytyvä tietopankki sisältää ajantasaiset esteettömyystiedot kymmenistä paralajeista. Kyseessä on tällä hetkellä ainoa tietolähde, joka sisältää kootusti monipuolista ja ajantasaista olosuhdetietoa paralajeista.

Vuosien 2024–2025 aikana toteutetussa, opetus- ja kulttuuriministeriön rahoittamassa Paralajien olosuhteet -hankkeessa on kerätty ajantasaiset esteettömyystiedot 49:stä lajista, joissa jo on Suomessa toimin-

Ruutukaappaus paralympia.fi-sivuilta.

taa tai toiminnan aloittamisesta on käyty keskustelua.

Paralajeilla tarkoitetaan lajeja, joissa on tarjolla vammaisille tai toimintarajoitteisille henkilöille suunnattua harjoittelua, valmennusta tai kilpailutoimintaa, eli aiemmin vammaisurheilun nimellä tunnettua paraurheilua.

Lajien kokonaisuutta tarkastellaan toiseksi paralympialajien sekä muiden liikunta- tai näkövammaisille urheilijoille tarkoitettujen lajien näkökulmasta.

– Halusimme selvittää ennakoon myös näiden lajien kehitystä, ja ehkä olosuhdetieto auttaa kasvattamaan lajeja myös täällä, kertoo Paralympiakomiteassa hanketta vetänyt olosuhdeasiantuntija Jukka Parviainen.

Tietopankkia täydennetään vielä esimerkiksi kuvitusten osalta, kun sopivaa

KOUKKIN KORNERI

Rahaa, rahaa, rahaa

Urheilun- ja liikunnan rahoitus ei ole sellainen sampo, joka olisi kasvamassa. Olympiakomitea tiedotti lokakuussa, että jakoperusteet, apurahojen koot ja myös koko prosessi isolta osin muuttuvat. Mutta yksi asia ei – eli jaossa olevan rahan määrä.

Rahaa kohdennetaan enemmän huippuyksilöihin, ja joukkuelajit poistuvat suorien urheilija-apurahojen piiristä ja apuraha voi olla kaksivuotinen. Menestys, jolla apurahan voi saavuttaa, tulee edelleen olla globaalia. Ampumaurheilujalle se tarkoittaa sitä, että EM-menestys ei sitä ole.

Olen kritisoinut jokavuotisia MM-kilpailuja, mutta toisaalta jos olemme jatkossa urheilija-apurahoja jaettaessa tasa-arvoisempia isompien yksilölajien kanssa, on se meille etu. Samoin kuin se, että joukkuelajit eivät ole kilpailumassa ainakaan täysin samoilla apajilla.

MUTTA TOISAALTA rahoituksen saaminen ei edelleenkaan ole helppoa, sillä sen ansaitakseen on oltava jos ei aivan, niin erittäin lähellä maailman huippua, käytännössä olympialajissa. Ikävä kyllä olympiavetoisuus rajaa monet lajeistamme ja urheilijoista pois tuen piiristä.

Olen istunut nyt kolmen vuoden ajan

VILLE HÄYRINEN
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

palaverissa, joissa lajimme rahansaantia käsitellään. Samaan aikaan olen usein törmännyt huhuihin, väärin tietoihin tai suoranaisiin epätosiin asioihin, mitä rahoitukseemme tulee.

Yritän oikaista niistä yleisimpiä. Me SAL:n työntekijät katsomme kaikkien lajien olevan tasa-arvoisia. Se, että olympialajeja kohdellaan rahoituksen osalta eri lailla, ei ole meistä lähtöisin oleva asia. Olympiastatus ohjaa isosti niin Suomen kuin muunkin maailman

huippu-urheilua. Laajassa katsonnassa olemme todella tasa-arvoinen liitto. Meillä saa kilpailla muissakin kuin olympialajeissa, pyrimme pienimuotoisesti tukemaan muita lajeja, emmekä ainakaan tietoisesti hankaloita kenenkään harastamista tai kilpailemista. Entisenä ei-olympialajin valmentajana en voi sanoa samaa kaikista liitoista. Aikoinaan selvittelimme muun muassa yhdysvaltalaisen osallistumista liikkuvaan maailman arvokisoihin, mutta linja oli kova: muita kuin olympialajeja ei ammuta.

TOINEN YLEINEN HUUHU on se, että saamme rahaa mitalimäärän perusteella, ei myöskään pidä paikkaansa. Opetus- ja kulttuuriministeriö arvioi kyllä lajeja eri mittarein, mutta mitalimää-

rä ei moinen ole. Olympialajeissa ne vaikuttavat suuresti, etenkin urheilijatasolla, mutta tässäkin huomioidaan vain ja juuri se olympiohjelman laji. Sisarlaji, kuten vaikka pienoiskiväärin makuu tai 300m menestys, ei lisää arvoa tuo.

Tämäkin poikkeaa monen muun, etenkin Itä-Euroopan maan, mallista. Niissä valtio tukee suoraan huippu-urheilua hyvinkin menestysperusteisesti. Tämä selittää etenkin Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) halun tuoda lisää lajeja ja sarjoja kilpailuihinsa. Monessa maassa lisälajien tuomat lisämitalit ovat suoraa tuloa niin kansalliselle liitolle kuin yksittäiselle urheilijallekin. Taannoin ISSF-lajin arvokisassa aasialainen matalan elintason maa iloitsi suuresti joukkueemitalistaan ja kertoi sen tuovan jokaiselle jäsenelleen 1500 dollaria. Se on iso asia maassa, jossa keskipalkka on noin 800 dollaria.

LAPUA ON OLLUT MEILLE pitkään iso ja tärkeä sponsori, eikä sen arvoa voi vähätellä. Mutta Ampumaurheiluliiton tulisi hankkia enemmän ulkopuolista sponsorirahaa. Tästä en voisi olla enempää samaa mieltä.

Mutta toisaalta oma jo melko pitkäkö kokemus asian ympäriltä osoittaa, että joko tätä ei kukaan siihen nimetty henkilö ole viimeksi kuluneiden kahdenkymmenen vuoden aikana osannut tai sitten asiassa on muita vaikeuksia. Olen ollut mukana maajoukkueetöinnässä vuodesta 2000 alkaen. Sinä aikana meillä on ollut useita hankkeita, projekteja ja satsauksia ulkopuolisen rahoituksen hankkimiseksi.

kuvamateriaalia saadaan tuotettua tulevien kilpailuiden ja lajitapahtumien yhteydessä. Toiveena on saada jatkossa mukaan myös lajiliittojen kanssa kerättyä videomateriaalia.

Parviainen kiittää lajiliittoja hyvästä yhteistyöstä tiedonkeruun aikana, jota myös jatketaan yhdessä tietopankkia täydentäessä ja ylläpitäessä.

– Kaikki lajiliitot, joihin olimme hankkeen aikana yhteydessä, halusivat tavata olosuhdetiedon keruun tiimoilta. Teimmekin koko hankkeen ajan liittojen kanssa tiiviisti yhteistyötä. Heiltä saatiin paljon olennaista lajitietoa kirjattua ylös hyvinä käytäntöinä, joita kannattaa huomioida, vaikkei käytännöistä puhuttaisi lajien säännöissä. 🌸

Enemmän tai vähemmän kaikki ovat olleet pettymyksiä.

Me olemme pieni laji, jonka näkyvyys on menestyksestä huolimatta vähäistä, ja omalla lajikentällämme toimivien yritysten liiketoiminta on verrattain kapealle sektorille kohdistuvaa ja melko kilpailtua. Voi kysyä, onko ulkopuolisen rahoituksen löytäminen suuressa mittakaavassa edes realismia.

Meidän pitäisi kyetä löytämään lajistamme jotain muuta mitä voisimme mahdollisille tukijoille ”myydä”, ja näitä tukijoita tulisi löytää oman ”laatikkomme” ulkopuolelta. Yksittäisen urheilijan voi olla helpompi löytää näitä kuvioita, ja silloin myös pienempi mitta-kaava voi olla merkittävämpää.

NYT JO ON HYVIÄ esimerkkejä urheilijoiden tarjoamista ampumaratapäivistä tyhy-toimintana tukijoilleen. Rahankeräys urheilija- ja myös seuraratasolla voisi olla vähän yleisempää, ja tätä kautta myös pienempien tukipakettien hyödyntäminen olisi helpompaa kuin koko liiton toimesta.

Toki myös liittona voisimme pyrkiä jakamaan omia sponsoritoiveitamme pienemmiksi paketeiksi tai jopa kohdistuen yksittäiseen urheilijaan. Fakta on se, että yhteiskuntamme tila on nyt sellainen, että rahaa on jaossa vähän, yritykset miettivät tarkasti mihin satsata ja erottuminen tukea tarvitsevien urheilujärjestöjen kentässä on yhä hankalampaa myös meille. 🌸

Mira Nevansuu keräsi runsaasti palkintoja ampumaurheilun perinteisessä palkintogaalassa Grande Finalessa Suomen Urheilupistolla Vierumäellä. Palkitsijoina Ampumaurheilun puheenjohtaja Helena Waldén ja toiminnanjohtaja Risto Aarreki.

Mira Nevansuu

on Vuoden ampuja 2007

Suomen Ampumaurheiluliitto palkitsi pistooliampuja Mira Nevansuun Vuoden ampujana perinteisessä palkintogaalassaan, Grande Finalessa, Suomen Urheilupistolla Vierumäellä lauantaina 3. marraskuuta. Kuortaneen Kuntoa edustava 22-vuotias Nevansuu ansaitti tittelin ammuttuaan ilmapistoolilla EM-hopeaa, olympiamaapaikan ja kolmannen sijan maailmancupin kilpailussa.

Teksti: Matti Vilén
Kuvat: Matti Erkkö ja Matti Vilén

Mira Nevansuu on ampunut ilmapistoolilla todella mainion kauden. Hän laukoi EM-hopeaa ja olympiamaapaikan maaliskuussa Ranskan Deauvillessä. Lisäksi hän paransi finaalin SE-tuloksensa 487,3 pisteeseen ja sivusi 40 laukauksen peruskilpailun SE-tulostaan 389 pistettä. Mira Nevansuun merittistilale kartti maailmanlaajuisesta kilpailusta maailmancupin

Lähdön kilpailuun aina positiivisella mielellä tekemään parhaani. En ota kilpailusta stressiä.

Hyvä finaaliampuja

Mira Nevansuu ampui kauden aikana uransa ensimmäiset arvokilpailufinaalin ja onnistui jokaisessa 10 laukauksen kotokiossa hienosti. EM-kilpailussa mitale ja olympiamaapaikan.

jan tuloksen. Minulla ei ole kisassa niin paljon aikaa, hän kertoo. "Anvaa vaan kuinka paljon jännitti, kun ole ollut näin kamalaa ampua finaali. Kutakunakin pystyin pitämään itsensä", Mira puuskahti heti EM-finaalin jälkeen. "EM-finaali oli ison kongressin vaila tuhannen hengen katto. Ranskalaiset loivat valot ja musiikki."

RADOILTA KERÄTTYÄ

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaihteita eri vuosikymmeniltä.

NOIN 18 VUOTTA SITTEEN.....

Urheiluampuja-lehdessä kerrottiin vuonna 2007, ketkä Ampumaurheiluliitto palkitsi vuoden parhaimpina. Pistooliammunta oli tuolloisessa Grande Finale -gaalassa näkyvästi esillä, sillä **Mira Nevansuu** palkittiin Vuoden ampujana, **Seppo Nevansuu** Vuoden valmentajana ja **Kai Jahnsson** Vuoden yllättäjänä.

Nevansuu – sittemmin Suhonen – ansaitti arvokkaan tittelin kovilla saavutuksillaan: hän saavutti ilmapistoolin EM-hopeaa, olympiamaapaikan ja maailmancupin kolmannen sijan.

Nevansuu oli tuolloin 22-vuotias. Lisäksi hän kohensi finaalin SE-tuloksensa 487,3 pisteeseen ja sivusi 40 laukauksen peruskilpailun SE-tulostaan 389 pistettä.

Kovia saavutuksia kaikki!

JUTUSSA KERROTAAN kuinka Nevansuu ilmoitti jo kolmisen vuotta aikaisemmin tavoitteekseen vuoden 2008 olympialaiset Pekingissä. "Silloin hänelle hymähdeltiin,

kun suomalaisen pistooliampujan olympiamaapaikka tuntui olevan kaukana. Nyt Mira on maapaikan hankkinut ja on lähellä paikkaa olympiajoukkueessa, jonka valitsee Olympiakomitea", jutussa todettiin.

– Silloin sanoin, että niihin kilpailuihin ajattelin mennä. Nyt varmaan kaikki rupeavat uskomaan, hän sanoi.

– Onhan se mukava, kun saa vähän antaa nenille.

JAHNSSON AMPUI vapaapistoolilla maapaikan 2008 olympialaisiin Pekingiin ruutiaseiden EM-kilpailussa Espanjan Granadassa. Tuolloin 42-vuotias Jahnsson sanoi parhaiden vuosien ampujana olevan vielä edessä.

– Enhän minä enää mikään poikanen ole, ja kyllähän ikä vaikuttaa muuhunkin kuin ulkonäköön: iän karttuessa itsestään on vain pidettävä parempaa huolta. Ikä ei ole ampumaurheilussa ongelma, jos näkö ja yleinen terveys säilyvät. Minulla on vielä parhaat vuoteni edessä. Minulla on edelleen paloa ammuntaan, ja olen kehittynyt joka vuosi. Trendi on hyvä.

Jahnsson edusti Suomea myös Lontoon olympialaisissa 2012 ja tähtäsi samana vuonna edelleen voimassa olevan miesten ilmapistoolin Suomen ennätyksen 588. Jahnsson sijoittui Lontoon olympiafinaalisissa upeasti kahdeksanneksi.

LASSI PALO

Mitä on motivaatio?

Urheiluampuja julkaisee ainakin tämän vuoden ajan valmennusta käsitteleviä artikkeleja Mikko Saariselä. Hän on toiminut ampumaurheilun parissa useiden vuosien ajan. Saarinen on ammattisotilas, liikuntatieteen yo ja koulutettu hieroja. Hän on laatinut harjoitusohjelmia urheilijoille.

Teksti MIKKO SAARINEN
Kuvat LASSI PALO

Kansankielisenä ilmaisuna motivaatio ajatellaan yleensä kiinnostuksena tehdä tai olla tekemättä jotain asiaa tai tekoa.

Yksinkertaistettuna vastaa kysymykseen: ”Miksi?” Todellisuudessa se on psykologinen prosessi, johon liittyvät monet eri tekijät, kuten ajattelu, sosiaalinen ympäristö ja vuorovaikutus, arvot, tarpeet, tavoitteet ja niin edespäin.

Motivaatiota voidaan tarkastella erilaisen teorioiden avulla.

Klassisessa motivaatioteoriassa motivaatio syntyy ihmisen tarpeesta onnistuneeseen suoriutumiseen sekä samalla epäonnistuneen suorituksen välttämiseen. Klassinen malli näkyy ampumaurheilussa monella tavalla.

Ampumaurheilussa tavoitteet ovat selkeät.

Onnistunut ja epäonnistunut suoritus on helppo määritellä. Onnistunut tai epäonnistunut suoritus on helppo havaita ja tuntea.

VIIMEISET KAKSI LAUKAUSTA lähes täydellisessä sarjassa ovat vaikeita ampua. Pelätäänkö silloin enemmän onnistumista vai epäonnistumista.

Itse arvelisin, että ampujan ajatukset seikkailevat enemmän epäonnistumisen välttämisen puolella kuin onnistumisen.

Valitettavasti ajatukset ohjaavat paljonkin toimiamme, ja tämä tekee noiden viimeisten laukausten ampumisesta vielä hankalampaa. ”Mieli päättää, mitä tehdään. Keho toteuttaa.”

Marianne Palo ampui 50m pienoiskiväärin EM-finaalissa ja on ilmoittanut tavoitteekseen Los

Sisäinen ja ulkoinen motivaatio

MOTIVAATIO VOIDAAN jakaa sisäiseen ja ulkoiseen motivaatioon. Sisäinen motivaatio tarkoittaa sitä, että urheilija motivoituu tekemään jotain, koska pitää toimintaa itsessään kiinnostavana: palkitsevana, mielihyvää tuottavana ja omien arvojensa mukaisena. Päämääränä on siis suorittaa toimintaa itsessään.

Ulkoinen motivaatio taas syntyy jostain ulkoisesta tekijästä tai tekijöistä. Halu voittoa maailmanmestaruus, saavuttaa olympiapaikka tai saada paikka maajoukkueesta ovat esimerkkejä ulkoisesta motivaatiosta. Ulkoisessa motivaatiossa urheilija siis motivoituu tekemään jotain sen vuoksi, että

toiminta on jollekin toiselle ihmiselle tai yhteisölle tärkeää.

Ammuntaa suoritetaan siis jostain muusta syystä kuin itse ampumisen takia. Esimerkiksi: kyllähän jokainen vanhempi tai isovanhempi haluaa nähdä lastensa tai lastenlastensa pärjäävän lajissaan. Tämä voi aiheuttaa ulkoista motivaatiota ja joskus ehkä vähän lisäpainettakin.

Yleensä ajatellaan, että sisäinen motivaatio on hyvää ja kestävää motivaatiota ja ulkoinen motivaatio on heikompa. Ulkoinen motivointi voi joskus olla jopa haitallista.

Tosiasiaa urheilija tarvitsee molempia. Ulkoinen motivaatio ei aina ole huonompaa kuin sisäinen. Ampumisesta voi odottaa myös ulkoista palkitsemista, vaikka tekeminen itsessäänkin tuottaa mielihyvää.

Angelesin olympialaiset 2028.

Oleellista olisi ymmärtää mistä motivaatio kumpuaa. Tämä liittyy ampujan itsetuntemukseen, ja se vaatii kykyä olla itselleen rehellinen.

Miksi harjoittelen ja kilpailen, vaikka aikani ei riitä? Olenko mukana sosiaalisista syistä, onko mukava vain matkustella ja hengaila ulkomailla? Haluanko näyttää osaamiseni kovimmissa kisoissa?

Verrattaessa sisäistä ja ulkoista motivaatiota näyttäisi kuitenkin siltä, että sisäinen motivaatio on vahvemmin yhteydessä menestymiseen.

Tutkimukset ovat osoittaneet, että sisäinen motivaatio edistää myönteisiä oppimistuntemuksia, jotka johtavat luovuuteen, sinnikkyYTEEN ja syvempään käsitteiden ymmärtämiseen.

Mitkä asiat johtavat sisäiseen motivaatioon?

NYKYPÄIVÄNÄ ehkä tunnetuin motivaatio-teoria on itsemääräämisteoriat. Se sai alkunsa 1960-luvun lopulla, kun behavioristinen malli ymmärtää motivaatiota yleisty. Behavioristisesta näkökulmasta ihmiset nähdään passiivisina olentoina, jotka vastaavat ärsykkeisiin pyrkimällä välttämään kipua ja saamaan palkintoja.

Tämä pätee ihmisiin jossain määrin, mutta ihminen on paljon muutakin. Hän on luonnostaan aktiivinen, motivoituva ja itseään ohjaava. Ihmisellä on sisäinen taipumus asettaa itselleen tavoitteita, pyrkiä suoriutumaan haasteista ja liittää uudet kokemukset minäkuvaansa.

Helppona esimerkkinä voidaan pitää pieniä lapsia, jotka ovat luonnostaan uteliaita, kehittävät itselleen tekemistä ja tutkivat maailmaa.

Tämä luontainen motivaatio saa lapset kohtaamaan haasteita, ratkaisemaan ongelmia sekä oppimaan. (Viiden lapsen isänä voin helposti sanoa tämän pitävän paikkansa. Samalla totean, että tuota tutkimusmatkaa tukiessa vanhempien tärkein tehtävä on pitää lapsi hengissä tai ainakin joskus yrittää säädellä haasteiden tasoa.)

Itsemääräämisteorian kehittäjien Edward Decin ja Richard Ryan oli siis keksittävä jotain uutta silloisen kepin ja porkkanan tilalle. He alkoivat tutkia mihin sisäinen motivaatio vaikuttaa ja mitkä asiat johtavat sisäiseen motivaatioon.

Ulkaisen ja kontrolloivan käyttäytymisen on huomattu johtavan useisiin negatiivisiin vaikutuksiin.

Negatiivisia vaikutuksia ovat olleet esimerkiksi lisääntynyt epäonnistumisen pelko ja laskenut suorituskyky ja itsetunto. Tämä ilmiö tulisi jokaisen esimiehen, kouluttajan ja valmentajan sisäistää. Jokaisen henkilön tulisi itse tunnistaa nämä negatiiviset vaikutukset ja tarvittaessa vaikka vaihtaa valmentajaa.

1. Autonomia

ULKOISEN KONTROLLINEN tilalla tulee olla jotain muuta. Deci ja Ryan ehdottavat tilalle autonomiaa eli toimintaa, jossa valmentettava kokee toimintansa vapaaehtoiseksi. Kaikki mitä urheilussa tehdään menestyksen eteen, ei tosiaan ole aina vapaaehtoista, mutta autonomian lisääminen on jo hyvä alku. Autonomian lisäämiseksi ota urheilija mukaan suunnitteluun ja huolehdi, että

urheilijoiden mielipiteillä on väliä ja häntä kuunnellaan.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että urheilija määrittää kaiken, mutta hänellä pitää olla kokemus, että voi vaikuttaa asioihin. Urheilijan on helpompi sitoutua suunnitelmiin, joita on saanut olla laatimassa. Tämä lisää yritteliäisyyttä ja sinnikkyYTEÄ. Urheilijalla oleva hallinnan tunne lisää näin ollen suoritustasoa sekä hyvinvointia.

2. Kyvykkyys (loistava itseluottamuksen luoja)

KYVYKKYYS on tunne siitä, että olet hyvä asioissa, jotka ovat sinulle merkityksellisiä. Ihminen jatkaa toimintaansa niin kauan kuin kokee olevansa kyvykäs. Tämä on yhteydessä taitojen oppimiseen. Harjoitusten tulee siis olla nousujohteisia ja riittävän haastavia harjoiteltaessa motorisia taitoja. Liian haastavat tehtävät eivät kehitä. Sen lisäksi, että ne estävät kehittymisen, niin ne tappavat samalla motivaation. Toiminta on siis luotava merkitykselliseksi ja tarkoituksenmukaiseksi. Liian helpot haasteet menettävät lopulta merkityksensä. Saman helpon asian toistaminen ei siis kehitä taitoja eikä ylläpidä motivaatiota.

Positiivinen ajattelu ja pienetkin onnistumiset ovat merkityksellisiä motivaation kannalta. Aamut kannattaa aloittaa muutamilla helpoilla onnistumisilla. Yhdysvaltojen Navy Seal amiraali William H. McRaven kehottaa ihmisiä aloittamaan aamunsa sänkyjen petaamisella, sillä se saa liikkeelle positiivisen kierteen. McRaven onkin todennut: ”Jos haluat muuttaa maailmaa, niin aloita petaamalla sänky.”

KyvykkyYden tuntemisen kehittämisessä palaute on oleellisessa osassa. Jos henkilö saa positiivista palautetta, se usein lisää kyvykkyYden tunnetta. Positiivinen palaute on tuhat kertaa tehokkaampaa kuin negatiivinen palaute. Jatkuva kehittävä (virheiden korjaaminen/korostaminen) ja negatiivinen palaute puolestaan laskevat kyvykkyYden tunnetta. Onnistumisen jälkeen positiivinen palaute lisää osaamisen tunnetta ja lisää motivaatiota.

Toisaalta: tarvitseeko valmentajan jokaisen laukauksen jälkeen kertoa, mitä olisi voinut tehdä paremmin? Varsinkin silloin, kun ampumaurheilija itsekin huomaa, että suoritus oli huono. Voisiko negatiivisen palauteenkin tehdä osallistamalla ampujaa (autonomia)? Ole läsnä urheilijalle ja anna hänelle mahdollisuus kysyä apua ongelmiinsa.

Tämä kyvykkyyden kehittäminen ei siis poista negatiivista palautetta, sitä vain kannattaa käyttää harkiten ja viisaasti. Samalla saadaan luotua harjoitteluun ja vuorovaikutukseen oikeanlainen oppimisympäristö ja psykologinen turvallisuus.

3. Sosiaalinen yhteenkuuluvuus

IHMINEN ON lopun viimein laumaeläin. Sosiaalisella yhteenkuuluvuudella tarkoitetaan sitä, että kuulut siihen joukkoon, jossa olet. Ryhmään kuuluminen ja toimiminen ryhmässä ovat olleet selviytymisen edellytykset. Henkilön tulee kokea olevansa merkityksellinen ryhmän jäsen.

Ampumaurheilu on pitkälti yksilöurheilua, mutta joukkueurheilussa sosiaalinen yhteenkuuluvuus näkyy enemmän. Toisaalta ampumaurheilijatkin kulkevat usein ryhmässä, vaikka ampuvatkin kilpaa keskenään. Tällöin jokaisen ryhmässä kulkevan seuran tai maajoukkueen jäsenen tulisi tuntea olevansa merkityksellinen. Jokaisen roolilla ja mielipiteellä tulisi siis olla merkitys.

Olenkin ilokseni huomannut, että maajoukkueen kokeneemmat ampujat ovat ottaneet uudet nuoremmat ampujat mukaan ryhmään. Vaikka tätä ei välttämättä erikseen mietitäkään, niin sehän lisää kaikkien ryhmäläisten sisäistä motivaatiota. Suvaitsevaisuus joukossa ja erilaisten hahmojen sekä persoonien hyväksyminen ovat yksi osa joukkoon kuulumista.

Toisaalta tässäkin on huomioitava, että arvomaailmaltansa keskenään samankaltaisten on helpompaa toimia keskenään kuin erilaisten arvomaailmojen.

YKSILÖT EIVÄT eroa vain sen suhteen, miten paljon heitä kiinnostaa jokin asia, vaan myös sen suhteen, minkä vuoksi he ovat motivoituneet tekemään jotain – motivaation lähde tai motiivin laatu ovat olennaisempia kuin motivaation määrä.

Tavoitteet

TAVOITE KUVAA esimerkiksi päämäärää, haluttua lopputulosta tai tavoiteltavaa tilaa. Tavoitteita voidaan asettaa yksittäisen harjoituksen tavoitteista aina neljän vuoden olympiaprojekteihin, sekä kaikelle tältä väliltä. Jokaisessa harjoituksessa tulee siis olla tavoite, jotta ampumaurheilija tietää mitä tänään tulisi oppia. Toisaalta taas neljän vuoden tavoite olympiakullasta ohjaa taas toimintaa pitkällä aikavälillä.

Pitkällä aikavälillä motivaation merkitys korostuu. Ajatellaan, että tavoite on tuo kyseinen olympiakullan voittaminen. Sen tulisi ohjata ampujan harjoittelua myös sil-

Jyrki Muotio menestyi erinomaisesti Ruutikankaalla elokuussa järjestetyissä kasa-ammunnan EM-kilpailuissa.

"Olenkin ilokseni huomannut, että maajoukkueen kokeneemmat ampujat ovat ottaneet uudet nuoremmat ampujat mukaan ryhmään."

Mikko Saarinen

loin, kun väsyttää ja ei "kiinnosta". Mikäli harjoitukset jäävät toistuvasti tekemättä, niin tavoite muuttuu haaveeksi. Haave olisi mukava saavuttaa, mutta se ei ohjaa tekemistä. Tavoitteet ohjaavat motivaatiota, ja motivaatio ohjaa tavoitteita.

Keinoja on erilaisia. Kun motivaatiota ei löydy harjoitukseen, käyttöön otetaan asenne, ja kun asenteesta ei ole apua, otetaan käyttöön sisu. Harjoitus tulee siis joka tapauksessa suoritettua, koska pitkän aikavälin tavoite ohjaa toimintaa.

En usko, että jääkiekkoilijatkaan ovat ihan innosta piukeina menossa maksimikestävyysharjoitukseen. Se kuitenkin edistää tavoitetta, joka on asetettu.

Tavoitteet tulee tunnistaa, nimetä ja seurata. Mitä haluan oppia tänään? Mitä haluan oppia ennen kesää? Missä ominaisuuksissa haluan olla parempi arvokisoissa? Mitkä asiat osaan paremmin vuoden päästä?

Ne voidaan ja kannattaakin yksilöidä. Kuten vaikka taululle tulo, valmius ennen kuin pyytää kiekon ja onnistunut liipaisu, you name it. Tavoitteiden asettelussa urheilija ja valmentaja voi tehdä yhteistyötä, mikä taas lisää autonomiaa. Tavoitteiden saavuttaminen lisää kyvykkyyden tunnetta. Eli siis samalla kun kehitytään ampujana, niin nälkä ja motivaatio kasvavat edelleen.

Lopuksi

MOTIVAATIO LUO pohjan oppimiselle ja oppimishalukkuudelle. Kilpaurheilussa on tehtävä omaan uraan ja elämään liittyviä valintoja. Moni urheilija on valmis lisäämään harjoittelun määrää omien aikaraamiensa puitteissa. Joskus kannattaakin kysyä: mistä urheilija on valmis luopumaan? Huippu-urheilussa urheilu itsessään ohjaa elämää vahvasti. Silloin ei koe eikä näe kaikkea sitä, mitä vaikka ikätoverit samalla luokalla kokevat.

Motivaation kehittämisessä ja ylläpitämisessä on urheilijalla ja valmentajalla isoin vastuu. Motivaatio ei olekaan pelkästään sisäsyntyinen asia, jota urheilijalla on tai ei ole.

Vaikka motoristen taitojen fysiologiseen kehittämiseen ei motivaatiota tarvittakaan, niin lukuisten toistojen tekemiseen tarvitaan. Niin kuin toivottavasti olette valmentajat huomanneet, niin ne samat asiat, jotka parantavat motoristen taitojen kehittymistä, kehittävät samalla sisäistä motivaatiota.

-Luomalla yhdessä ampumaurheilijan kanssa tavoitteet pitkälle ja lyhyelle aikavälille.

- Luomalla harjoituksiin hyvän oppimisen ilmapiirin.

- Tekemällä mielenkiintoisia ja sopivan haastavia harjoituksia.

- Toimimalla ryhmässä, vaikka laji olisi-kin yksilöurheilua.

- Kuuntelemalla ja osallistamalla urheilijoita kaikkeen (tai lähes kaikkeen).

- Järjestämällä monipuolisia ja vaihtelevia harjoituksia mielenkiinnon ylläpitämiseksi.

Mikko Saarinen on ammattisotilas, liikuntatieteen yo, koulutettu hieroja.

nonamesport.com

Tunnusta rohkeasti
seuran värejä.
Seura-asut SAL
yhteistyökumppani
nonamelta!

Yhteydenotot:

Kari Arponen

040 5527 988

kari.arponen@nonamesport.com

Aluekiertue yhdistää seuro

Ampumaurheilun syksyn aluekiertue kokosi seurat yhteen. Esteettömyys ja uusien harrastajien mukaan saaminen puhuttivat.

Teksti MARKO KESKITALO

Kuvat LASSI PALO, MARKO KESKITALO

Suomen Ampumaurheiluliiton syksyn 2025 aluekiertue kiersi syys-lokakuussa yhdeksän paikkakuntaa Rovaniemeltä Helsinkiin.

Yhteensä 65 seuratoimijaa osallistui tilaisuuksiin, joissa käytiin keskustelua ja muun muassa valmennuksesta, esteettömyydestä, seura- ja aluetoiminnasta.

Kiertue järjestettiin 16.9.–7.10. hybridimuotoisena, ja se pysähtyi Rovaniemellä, Limingassa, Kontiolahdella, Jyväskylässä, Vaasassa, Raumalla, Tampereella, Kouvolassa ja Helsingissä. Hybriditoteutus sai kiitosta, sillä se mahdollisti osallistumisen myös pitkien välimatkojen alueilta.

TAVOITTEENA OLI vahvistaa seurojen alueellista yhteistyötä ja kehittää seuratoiminnan rakenteita. Jokaisen tilaisuuden runko oli sama: ensin puhuttiin Paralympiakomitean johdolla esteettömyydestä ja para-ampumaurheilusta, seuraavaksi seuratoiminnan hyvästä hallinnosta sekä lopuksi valmennuksen sekä alueellisten ajankohtaisten asioiden käsittely.

ESTEETTÖMYYDESTÄ TULI kiertueen kantava teema. Esiin nousi myös avustajien keskeinen rooli para-ammunnan arjessa. Monelle para-ampumaurheilun harrastajallehan avustaja on käytännössä edellytys radalle, valmennukseen ja kilpailuihin pääsemiselle.

Keskusteluissa korostui, että esteettömyys ei ole pelkästään fyysisiä ratkaisuja, vaan myös tiedonkulkua, yhteyshenkilöitä, olosuhteiden kuvaamista sekä seurojen valmiutta ottaa uudet harrastajat vastaan. Esteettömyydestä hyötyvät kaikki, eivät pelkästään para-ampujat.

Esimerkeissä toivottiin omaksuttavan tiiviimpi yhteistyö kuntoutuskeskusten ja terapeuttien kanssa.

Ratojen esteettömyyskartoituksia ja -kuvailuja pidettiin tärkeinä: ne lisäävät turvallisuutta ja madaltavat kynnystä tulla kokeilemaan lajia.

Seurat kertoivat matalan kynnyksen kilpailujen – viikkokisojen, puulaakien ja rentojen tapahtumien – toimivan tehokaina tapoina madaltaa osallistumiskynnystä. Esimerkiksi pistoolin ampuminen

kahdella kädellä tai kivääri tuelta -tyyppiset kilpailut ovat lisänneet kiinnostusta kokeilla lajia.

Samalla monet seurat ilmaisivat huolensa tulevista vuosista: ilman uusia harrastajia jäsenmäärän kehitys näyttää epävarmalta. Myös nuorten mukaan saaminen nähtiin tärkeänä tulevaisuuden kysymyksenä.

VALMENNUSKESKUSTELUISSA toistuvat samat tarpeet eri puolilla Suomea: lisää käytännönläheisyyttä ja parempaa asiakaspalvelua. Seurat toivoivat myös valmentajakoulutuksiin sisältöjä esteettömyydestä ja erilaisten ampujien tarpeista.

Tekniikkaillat ja seurojen yhteisharjoitukset saivat laajaa kannatusta. Myös aloittelijoille kaivattiin valmiita harjoitusohjelmia, sillä “pelkkä ampuminen ei tee ampujaa”, kuten eräs osallistuja totesi.

KIERTUEELLA ESITELTIIN MALLI, jossa alueellista tapahtumaa järjestävä seura kerää osallistumismaksut, mutta alue voi tarvittaessa tukea toimintaa, vaikka minimiosallistujamäärä ei täyttyisi.

Myös valmentajien ja kouluttajien korvauskäytännöt puhuttivat monella paikkakunnalla. Selkeät, avoimet ja hyvin maintenance tilaisuudet nähtiin edellytyksenä koulutusten ja tapahtumien jatkuvuudelle.

TILAISUUKSISTA ANNETTU palaute oli pääosin erittäin myönteistä: “kivan vuorovaikutteinen”, “hyvä tunnelma” ja “antoisaa” kuvastivat osallistujien kokemuksia. Pohjoisessa keskustelut painottuivat ratojen saavutettavuuteen ja pitkiin etäisyyksiin, Etelä-Suomessa puolestaan valmennuksen resursseihin ja nuorten rekrytointiin.

Eräällä paikkakunnalla olisi toivottu

ja Rovaniemeltä Helsinkiin

Aluekiertulaisten esittämiä kehityskohteita:

- ✗ Esteettömyyden vahvistaminen: ratojen esteettömyyskuvailut, yhteistyö kuntoutuksen ammattilaisten kanssa ja para-ammunnan näkyvyyden lisääminen.
- ✗ Uusien harrastajien houkuttelu: matalan kynnyksen kilpailut, avoimet ovet, yhteistyö seurojen sekä koulujen ja muiden yhdistysten kanssa.
- ✗ Valmennuksen kehittäminen: esteettömyyden integrointi koulutuksiin, tekniikkaillat ja aloittelijoiden harjoitusohjelmat.
- ✗ Alueellinen yhteistyö: seurojen apuna olevat aluekoordinaattorit ovat aloittaneet juuri työnsä.
- ✗ Viestinnän parantaminen: lajin esiintuominen uusille kohderyhmille.

Aluekoordinaattorit tapasivat ensimmäistä kertaa toisensa lokakuussa järjestetyssä Grande Finalessa: Toni Liimatainen (vas.), Hanna Lempola, Kimmo Lopenen, Ari Takalo, Julia Rannikko ja Kasper Kempainen.

Aluetilaisuuksissa keskusteltiin muun muassa valmennuksesta, esteettömyydestä sekä seura- ja aluetoiminnasta.

myös aluekoordinaattorin läsnäoloa, kun alueen koordinaattorilla oli muita menoja saman aikaan.

Kiertue vahvisti, että ampumaurheilun suurin voimavara on laaja ja sitoutunut seuraverkosto. Samalla se toi esiin konkreettisia kehityskohteita, jotka on esitetty oheisessa faktalaatikossa.

SYKSYN ALUEKIERTUE OSOITTI, että ampumaurheilu elää seurojen arjessa – talkoovoimassa, osaavissa valmentajissa ja uusien harrastajien kiinnostuksesta kokeilla lajia.

Yhteinen viesti oli selvä: yhteistyö on voima, jonka avulla laji kehittyy ja säilyy elinvoimaisena myös tulevina vuosina. ⚙️

Kirjoittaja on Ampumaurheiluliiton seurakehittäjä.

Jäsenedut 2025

Suomen Ampumaurheiluliittoon (SAL) kuuluu noin 300 jäsenseura, joita varten liitto on olemassa. Seuroille tarjotaan kattavia jäsenpalveluita ja -etuja, joista osaa seura voi tarjota suoraan myös omille jäsenilleen etuna. Henkilöjäseniä liitolla ei ole. Tähän on koottu suosituimmat jäsenpalvelut ja -edut:

YMPÄRISTÖLUPAPALVELU. Ampumaradan ympäristölupahakemus ammattilaistemme tekemänä voimakkaasti tuettuun jäsenhintaan. Ympäristöasiantuntijat tavoittaa sähköpostitse osoitteesta ymparistoluvat@ampumaurheiluliitto.fi

TUPLATURVA-VAKUUTUS. Ilmainen vakuutus, joka kattaa seuran vapaaehtoisten tapaturmavakuutuksen ja seuran vastuuvakuutuksen.

URHEILUAMPUJA-LEHTI. Ilmainen, tänä vuonna neljä kertaa ilmestystä lehti kaikille seuran jäsenille (norm. 55 €/vuosikerta).

APU RAHOITUKSEN HAKEMISEEN. Ampumaurheiluliitosta voi kysyä neuvoja rahoituksen etsimiseen, kuten esimerkiksi OKM:n seuratukeen ja Leader- ja muuhun EU-rahoitukseen.

VALMENTAJAKOULUTUSTUET. Tukea valmentajakoulutuksen suorittamiseen, SAL subventoi: I-taso 100 €, II-taso 200 € ja III-taso 300 €. Alimman tason ohjaajakoulutus (MOAK) maksuton alle 30-vuotiaalle SAL:n jäsenseurojen ohjaajille.

KULTAHIPPUFINAALITUKI. SAL maksaa tukea kultahippufinaalin järjestäjille 1000 € (ilma-aseet) tai 500 € (ruutiaseet) ja maksaa lisäksi mitalit, diplomit ja teknisen asiantuntijan kulut.

TEOSTO- JA GRAMEX-SOPIMUKSET. Ilmainen musiikin julkinen esittäminen: sopimukset antavat seuroille oikeuden käyttää musiikkia järjestämässään liikunta- ja urheilutoiminnassa (esimerkiksi kilpailuissa, harjoituksissa, kilpailu- ja harjoitusalueella sekä liikunta- ja urheilutapahtumissa) sekä pienimuotoisissa oheistapahtumissa (esimerkiksi myyjäisissä, juhlissa ja illanvietoissa, näytöksissä sekä leiritilaisuuksissa)

ALENNUKSET JA EDUT YHTEISTYÖKUMPPANEILTA. Liitolla on useita yhteistyökumppaneita, joilta seurat ja niiden jäsenet saavat rahanarvoisia etuja ja alennuksia: Corrosafe, Holiday Club, GreenStar, Avis, Viking Line, SimWay Hunt, Rantalainen. Katso yhteistyökumppaneiden edut osoitteesta ampumaurheiluliitto.fi/liitto/jasenpalvelut/edut-yhteistyokumppaneilta/

MUITA PALVELUJA:

- o Tähtiseuratoiminta ja seurakehityksen tuki
- o Tuki Suomisportin käyttöönottoon ja käyttöön
- o Vaikuttamistyö, edunvalvonta, lausunnot, kehitystyö ja neuvonta ympäristö- ja rata-asioissa sekä lakiasioissa
- o Lajin näkyvyyden edistäminen: lähes 200 mediatiedotetta vuodessa, some-sisällöt, nettisivujen uutiset, urheilijaprofiilit, mediaseuranta jne.
- o Seuratoimijan opas
- o Kilpailu- ja tilastopalvelu Kiti
- o Messut ja lajiesittelyt
- o Kouluvierailuohjeistukset ja -mallit
- o Ampumaurheilukoulut ja kultahipputoiminta, mallit ja materiaalit
- o Maajoukkue-toiminta
- o Kansainvälinen kilpailutoiminta
- o Alue- ja lajijaostotuet
- o Yläkoululeiritykset
- o Oppilaitos- ja urheiluopistoyhteistyö, urheiluakatemit
- o Materiaalit (mm. sääntökirjat, oppaat, esittelymateriaalit, ansiomerkit, viirit)
- o Koulutukset (mm. tuomarikoulutus, ohjaaja- ja valmentajakoulutukset, seuratoiminnan koulutukset)
- o Käytettyjen välineiden myyntipalvelu
- o Kilpailukalenteri, mm. SM-kilpailut
- o Suomen ennätykset, TA-toiminta
- o Lisenssit ja lisenssivakuutukset
- o Kokeilijavakuutus
- o Urheilijoiden matkavakuutus
- o Urheilijoiden yhteistyösopimukset (valmennusraha)
- o Simulaattori-, Noptel- ja Mantis-lainaukset
- o Tehoryhmä- ja Talenttiryhmätoiminta
- o SAL-valmentajaverkoston toiminta
- o Ilmainen jäsenrekisteri- ja tapahtumapalvelu (Suomisport)
- o Seurojen tapahtumien markkinointiapu
- o Uusien harrastajien tavoittaminen
- o Harrastajille suunnattu ajankohtaisviestintä (mm. uutiskirjeet, netti, some)
- o Henkilökohtainen asiakaspalvelu
- o SAL Kauppa

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
 Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

Mainosta tässä!

Laita viestiä: lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2025 neljäs
Urheiluampuja ilmestyy 17.12.

Urheiluampuja 2026

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
1/2026	18.3.	3.3.	19.3.
2/2026	20.5.	5.6.	24.6.
3/2026	30.8.	15.9.	1.10.
4/2026	12.11.	27.11.	15.12.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN Feinwerkbau pistooli kahva P34/P40/P56/P58/103 200€. Oikeakätinen. Koko S. Ei muokkauksia. Ostettu Rink-Formgriffe. Tarkemmat koko tiedot: Size S (hand width 86mm) right convex palm form lateral angle 7° normalvolume Parhaiten tavoittaa sähköposti tai whatsapp/tekstiviesti
Ilmoittaja: Hanna Posio, hanski1012@hotmail.com, 0452794749
Ilmoitus jätetty: 26.11.2025

MYYDÄÄN Anschütz 9015 One. VM 2018. kaliiperi 4,5 mm, ammuttu 3500 laukausta. Mukana tulee Simaluxin 4-12x44 kiikaritähäin ja muutama rasia RWS:n panoksia. H. 2800€. Ilmoittaja: Jukka Valo, jvalo181@gmail.com, 0504143446. Ilmoitus jätetty: 03.11.2025

MYYDÄÄN FWB 900. 6/2023 käyttöön otettu FWB M900 ALU Meshpro kahva, käsituki, poskipakka. Aseella ammuttu alle 5000ls H.3500€
Ilmoittaja: Pertti Sinkko, pertti.sinkko@gmail.com, 040 8459008
Ilmoitus jätetty: 20.10.2025

MYYDÄÄN KIIKARITÄHTÄIMIÄ. LEUPOLD 111126A USA 32-36X, käytetty, hyvin pidetty. Hintapyyntö 550€. WEAWER USA V 4,5-1, käytetty, hyvin pidetty. Hintapyyntö 180€. TASC0 36x44, käyttämätön. Hinta 350€. BUSH-NELL Sportview waterproof 4x, 32 74-0422-0 Z, käyttämätön. Hinta 60€. Lisätietoja ja -kuvia pyydettyäessä. Parhaiten minut tavoittaa tekstiviestitse ja sähköpostilla. Ilmoittaja: Eeva-Liisa Höytämö, eevaliisa88@hotmail.com, +358505449633. Ilmoitus jätetty: 23.08.2025

MYYDÄÄN ASESEPÄN VALMISTAMA KIVÄÄRI. Asesepän valmistama kasa-ammuntakivääri PT 035-05 NECK 6,68 kuolinpesän toimesta. Hyvin pidetty luvanvarainen ase, jota käytetty kasa-ammunnassa. Hintapyyntö 3600€. Lisätietoja ja -kuvia pyydettyäessä. Parhaiten minut tavoittaa tekstiviestitse ja sähköpostilla. Ilmoittaja: Eeva-Liisa Höytämö, eevaliisa88@hotmail.com, +358505449633. Ilmoitus jätetty: 23.08.2025

MYYDÄÄN KELBLY. Myydään KELBLY inc. 268N 6mm PPC Stolle Panda 9361 kuolinpesän toimesta. Hyvin pidetty luvanvarainen ase, jota käytetty kasa-ammunnassa. Hintapyyntö 1100€. Lisätietoja ja -kuvia pyydettyäessä. Parhaiten minut tavoittaa tekstiviestitse ja sähköpostilla. Ilmoittaja: Eeva-Liisa Höytämö, eevaliisa88@hotmail.com, +358505449633
Ilmoitus jätetty: 23.08.2025

OSTETAAN Ilmapistooli (naisten/juniori)
Ostetaan oikeakätisellä kahvalla käytetty kevyt ilmapistooli kilpailukäyttöön. Hinta-/laatusuhde kunnossa.
Ilmoittaja: Marko Oikarinen, oikarinenmarko68@gmail.com, 0407564922
Ilmoitus jätetty: 15.11.2025

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus
Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

lauottua

"MINUN PITÄÄ SAADA ÄLYTTÖMÄSTI lisää kilpailukokemusta. Olen ihan merkittävä kilpailijassa. Talven aikana pitää harjoitella pitoa ja liipaisua sekä kokeilla muutamaa teknistä juttua, kuten vasemman käden paikkaa. Havainnot ovat jo pidemmältä ajalta, ja nyt on aika panna ne toteutukseen."

✳️ Vuoden toisena yllättäjänä palkittu pistooliampuja Sampo Voutilainen > Sivut 14–15

suma

"AMPUMAUURHEILULIITON PUHEENJOHTAJA Vesa Nissinen ja Jääkiekkoliiton toimitusjohtaja Sami Kauhanen uskovat, että uuden strategian linja johtuu Olympiakomitean saamasta palautteesta. Edellisellä strategiakaudella nostettiin liike ja liikunnallisten elämäntapojen edistäminen seuratyön ja huippu-urheilun rinnalle.

– Luulen, että tämä on sitä, mitä Suomen kansa halusi. Tämä on se, mitä urheilijat halusivat ja urheiluliike halusi, että erotetaan nämä kaksi asiaa toisistaan, Nissinen sanoi.

Nyt kun strategiset linjaukset on tehty, halutaan myös konkreettista. Paavolainen ja Nissinen odottavat, että Olympiakomitea tulee lajiiltojen lähelle, eikä ohjaa asioita ylhäältä käsin."

✳️ Yle Urheilun verkkosivut 25.11.

ONNITTELUT

60 VUOTTA					
Björn Jägerskiöld	TSA	23.12.	Heikki Ranne	TSA	5.3.
Seppo Viheraari	HVA	23.12.	Esko Pulkkinen	TSA	15.3.
50 VUOTTA					
Sari Posio TSA		23.12.	70 VUOTTA		
			Sakari Pitkänen	TSA	3.2.
			Reino Uuttu	TSA	13.2.
			Tarmo Ansamaa	TSA	22.3.
2026:					
85 VUOTTA			60 VUOTTA		
Timo Eskola	TSA	2.2.	Timo Lairo	TSA	22.3.
Seppo Mäkinen	TSA	28.2.	50 VUOTTA		
75 VUOTTA			Markus Wallasvaara	TSA	20.1.
Heikki Rainio	TSA	14.1.	Juhani Virta	TSA	4.2.
Pentti Korhonen	TSA	20.1.			

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seuravat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

Järvinen årets skytt inom SFS– Björkstén

JONI STENSTRÖM

SVENSKA FINLANDS Sportskytteförbund höll sitt årliga höstmöte tisdagen 18.11. På mötet premierade man bland annat årets skyttar och valde ordförande för år 2026.

Sibbo Skyttegilles trap-skytt **Vesa Järvinen** korades till årets skytt. Vesas bästa bästa merit har varit en fjärde plats på para-VM i Brno i Tjeckien. Vesa har varit länge med i världstoppen i para-trap, bland annat har han tagit fyra VM-medaljer sedan 2018. Järvinen konstaterade att premieringen känns jättebra och att träningsstödet kommer väl tillhanda.

Till årets damjunior korades Esbo Skytteförenings **Alexandra Rosenlew**. Gevärsskytten tog till exempel en femte plats på EM i damjuniorernas 3x20 på 50 meter, hon var också just med i senior VM.

Till årets herrjunior korades Raseborgs Skyttars **William Wilkman**. Rörligt målsskytten var med om att bärga hem en drös lagmedaljer på EM i herrklassen, trots att han ännu bara är 18 år gammal.

Björkstén fortsätter som ordförande

CLAES BJÖRKSTÉN valdes enhälligt av mötet att fortsätta som ordförande för SFS i nästa år. Det blir Björksténs andra år som ordförande för förbundet. Alla styrelsemedlemmar, **Rolf Nilsson**, **Tom Sved** och **Jan Malmberg**, som var i tur att avgå återvaldes för två år till SFS-styrelse.

Höstmötet fastställde också styrelsens budget och verksamhetsplan för år 2026.

STYRELSENS UPPSTÄLLNING för år 2026, inom parentes personliga suppleanter:

Claes Björkstén, ordförande
Rolf Nilsson (Hans-Erik Kilponen)
Julia Sundkvist (Wendy Jansson)
Jan Liljeberg (Jim Åkerholm)
Anders Holmberg (Magnus Ekholm)
Tom Sved (Kristian Torsell)
Jan Malmberg (Tomas Mörn)

Rosenlew 30:e på VM

ESBO SKYTTEFÖRENINGEN Alexandra Rosenlew gjorde en bra debut på VM på seni-

Trapskytten Vesa Järvinen valdes till årets skytt inom SFS.

ornivå. Som bäst kom hon in på en 30:e plats i de stenhårda tävlingarna. VM för seniorer i gevärs- och pistolgrenar ordnas som bäst i Kairo, Egypten.

Rosenlew tog 30:e platsen i damernas 3x20 skott på 50 meter. Den placeringen

kom med ett resultat på 584 poäng. Rosenlew sköt som sin vana trogen mycket bra på knästående och liggande 196 och 199 poäng, på stående hade hon lite kämpigare och där kom hon upp till 189 poäng.

Endast 5 poäng till skulle ha behövts för att ta en finalplats. Till världsmästare korades Norges **Jeanette Duestad Hegg**. I kvalet till själva tävlingen sköt Rosenlew 582 poäng, med det tog hon sig alltså lätt till grundtävlingen.

Från kvalet räknades lagtävlingsresultaten och tillsammans med **Marianne Palo** och **Viivi Kemppe** var Finlands lag 10:e, men endast 10 poäng från en medalj.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Joni Stenström, verksamhetsledare
050 405 5573, joni.stenstrom@idrott.fi
www.sfs.idrott.fi

Följ med vad SFS-skyttarna åstadkommer
och vad annat som händer inom förbundet
på hemsidan, Facebook och Instagram.

rkstén fortsätter som ordförande

JONI STENSTRÖM

I damernas luftgevär kom Rosenlew med säsongens bästa resultat, 627,3 poäng, in på en 57:e plats, med det var hon bäst bland med de Finländska damerna. För att ta sig till finalen krävdes hela 633 poäng. Hyojin Ban från Sydkorea korades till världsmästare efter finalen. Det finländska laget bestående av Rosenlew, Marianne Palo och Viivi Kemppe var 19:e med 1875,9 poäng, deras medeltal var alltså 625,3 poäng.

Så sett till helheten så gjorde Rosenlew en mycket bra debut på seniornivå, hon får trots allt tävla i juniorklassen ännu också i nästa år.

Flera SFS-skyttar med i SAL:s landslag

FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND publicerade igår landslagen för år 2026. Flera SFS-skyttar är med på listorna.

I trap återfinns **Mopsi Veromaa** från Sibbo Skyttegille i den så kallade 2028-gruppen. I para-landslagsgruppen i trap är årets skytt, **Vesa Järvinen**, SSG med.

I gevärslandslaget hittar vi **Alexandra Rosenlew**, Esbo Skytteförening och **Henna Viljanen**, Kyrkslätt Skytteförening. Båda är med i 2028-gruppen, medan Viljanen också är med i 300 meters landslagsgruppen.

På pistol finns det två skyttar från Raseborgs Skyttar, **Lumi Saikkonen** och **Lasse Kurkela**. Lumi är med i juniorlandslaget som tidigare. Kurkela tillhör olympiagrenarnas utmanargrupp och så är han också i fortsättningen med i grov- och standardpistolgruppen, i den gruppen har han inte varit med tidigare.

I rörligt mål hittar vi så som tidigare **William Wilkman**, RS i juniorlandslaget.

Detta betyder att det finns 7 stycken skyttar från SFS-föreningar med i SAL:s landslag nästa år.

SFS-träningsläger i Ekenäs

29.-30.11. ORDNADE SFS ett träningsläger på luftgevär och luftpistol på Raseborgs Skyttars bana i Ekenäs. I träningslägret deltog hela 14 skyttar.

Lägret var mycket omtyckt av deltagarna.

Deltagarna i träningslägret i Ekenäs.

Det var en blandad skara, 8 pistolskyttar, 6 gevärsskyttar och det var såväl juniorer som seniorskyttar med på träningslägret. Denna blandade skara gjorde att atmosfären var mycket god under träningslägret och yngre och mera oerfarna skyttar kunde diskutera saker gällande skytte med de mera erfarna skyttarna.

Under lägret fokuserades det såväl på tekniska aspekter som tävlingstaktiker. Tränare på lägret var Kyrkslätt Skytteförenings landslagskytt, Henna Viljanen och SFS-verksamhetsledare, **Joni Stenström**.

Följande läger kommer att ordnas i mars. I sommar är det planerat att det kommer att ordnas ett läger med flera grenar och så är planen att det kommer att ordnas 1-2 träningsdagar under året i Österbotten. Läs mera om lägerverksamheten på SFS hemsida under träningsverksamhet.

Verksamheten 2026

SFS MÄSTERSKAP. Nästa års mästerskap har börjat fastställas. På SFS-hemsida finns det en tabell som uppdateras under SFSM mästerskap. År 2026:s första SFSM kommer att ordnas redan i början av januari när ÅSSF ordnar mästerskapen på luftpistol och luftgevär 8.1 medan ESF och SkB ordnar samma

tävlingar på sina områden 10.-11.1. Det gäller att följa hemsidan för information.

SKYTTESKOLAN. SFS huvudmålsättning är att stöda medlemsföreningarna i sitt arbete för att få mera aktiva med i sin verksamhet. Som hjälpmedel till detta har det utvecklats ett skytteskola-koncept, som ska hjälpa föreningarna att kunna locka nya människor med i verksamheten. Skytteskolans piloteringsfas har inletts under hösten 2025 i Ekenäs och Ingå.

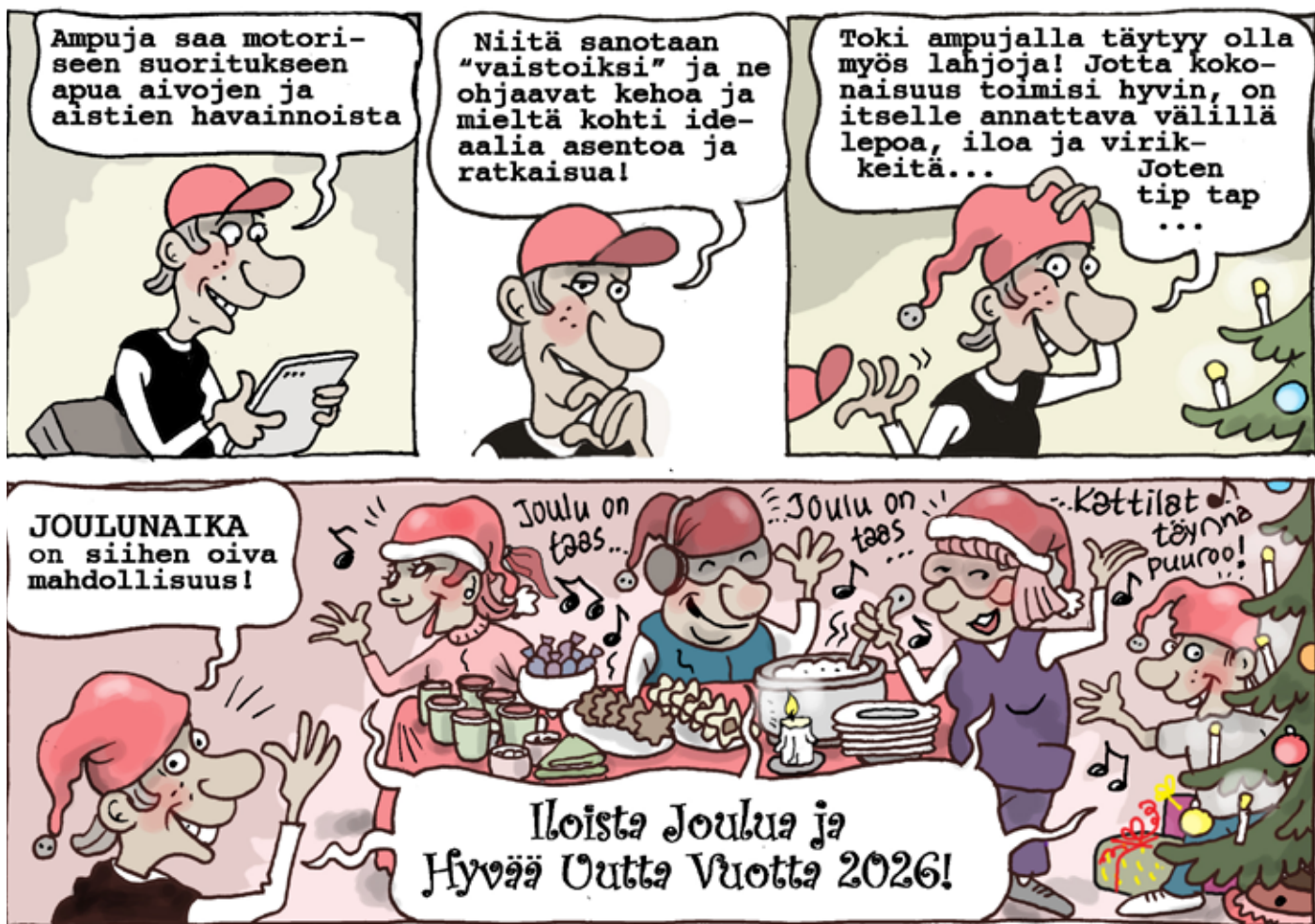
Målet för år 2026 är att börja erbjuda ut konceptet till andra medlemsföreningar och att också utveckla skytteskolan att omfatta andra grenar. Nu omfattar den luftgevär och luftpistol. SFS kommer att försöka stödja föreningar så mycket som möjligt i startandet av skytteskolan. Detta kommer att vara till stor hjälp för föreningarna när de själva behöver använda mindre energi i att utveckla ett program utan SFS som grenförbund utvecklar och hjälper föreningarna att anpassa det till deras behov. Målet är att ha ett omfattande material som kan tas i bruk av föreningarna genom endast mindre justeringar.

Piloten har varit en succé när det har under hösten 2025 varit 60 deltagare med i skytteskolan och en dryg tredjedel av dessa har fortsatt med hobbyn efter utförd grundkurs. Grundkursen består av fem träningar, var man går igenom, siktnings, avfyring, andning och stående skytte. Planeringen av att få ett motsvarande fungerande koncept på hagelskytte har inletts.

Medlemsföreningarna får gärna vara i kontakt med SFS-verksamhetsledare om de är intresserade av att ta i bruk skytteskolan.

IDROTTARNA BERÄTTAR. Under 2026 kommer SFS att lansera en serie där landslagsidrottare, som representerar SFS-föreningar, berättar om olika teman som vore intressant för den bredare massan att läsa om. Dessa berättelser kommer samtidigt att fungera som en utbildningsplattform och andra kan hoppeligen lära sig någonting och de kan dra nytta av det i deras eget skytte. Samtidigt är det här också en möjlighet att marknadsföra skytte lite bredare på olika sociala medieplattformar. Dessa inlägg kommer att synas på SFS-hemsida, SFS sociala medier och också lite på svenska sidorna. 🌟

SFS önskar alla sina medlemsföreningar och deras medlemmar en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!

10 napakkaa

LASSI PALO

Simpeleen Hahloa edustava kivääriam-
puja Sonja Siitonen, 26, on aloittanut
Kaakkois-Suomen aluekoordinaattori-
na.

1 EKA ENNAKOIVA:

Miksi halusit aluekoordinaattoriksi?

Koen tärkeänä tavoitteena sen, että ampu-
maurheilua tuodaan esiin. Edustan Hahloa ja
Kaakkois-Suomea, ja rakastan kotiseutuni.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Millaisin ajatuksin aloitat työt?

Aika lailla hyppy uuteen. Lähdän rakentamaan
innolla toimintaa ja tutustumaan ihmisiin.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Miten tästä eteenpäin? Otetaan alue haltuun
ja tutustutaan seuroihin ja toimintaan sekä
aletaan tehdä yhteistyötä eri tahojen kanssa.

4 NELJÄS NALLITUS:

Kuinka pitkään olet ollut ampumaurheilus-
sa mukana?

Olen ollut jo seitsemäntoista vuoden ajan eli
suurimman osan elämästäni.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Kuinka paljon käytät aikaa lajin parissa?

Teen lajitreenejä noin kolmesti viikossa.
Viikonloppuisin kilpailen tai leireilen. Lisäksi
osallistun ampumaseurojen talkoisiin ja halli-
tustoimintaan.

6 KUUKES KYSYMYS:

Missä tilanteessa kivääriampujan urasi on?

Kilpailen edelleen, ja panostan ilmakivääriin,
jossa ennätykseni on syksyltä 622,5 pistettä.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Mitä muuta nykyään teet?

Olen asunut Tampereella nyt parin vuoden
ajan. Olen töissä Metsä Groupissa logistiik-
ka-asiantuntijana. Vapaa-ajalla lenkkeilen
koirani kanssa, käyn kuntosalilla ja luen kirjoja.

8 KAHDOKSAS KULTAHIPPU:

Mieluisimmat tehtävät lajin parissa?

Kyllä se ammunta on. Olen myös Hahlon ja
Lammin Ampumaseuran hallituksissa.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Millaista vuotta 2026 odotat?

Varustemuutoksia on luvassa. Otetaan vastaan
se mitä tulee, ja sitten sopeudutaan.

10 NAPAKYMPPI:

Vuoden napakymppi?

Tämän vuoden napakymppi oli, kun voitin
henkilökohtaisen SM-kultaa ilmakivääriin
makuukilpailussa.

LASSI PALO

Teksti & kuva LASSI PALO

Kittiläläinen **Ari Takalo** on Ampumaurheiluliiton Lapin alueen uusi aluekoordinaattori. Hänen seuransa on Kittilän Ampujat, jonka haulikkolajeja hän on vetänyt.

– Olen kehittänyt matalan kynnyksen kilpasarjan, joka toimii nyt neljän kunnan alueella. Se on tykätty kesäsarja, Takalo kertoo.

Takalo, 55, halusi aluekoordinaattoriksi, koska sitä tehtävää hän on jo "tavallaan tehnyt".

– Olen esimerkiksi yhdistänyt eri ratojen aktiiveja. Täällä on ollut aika hiljaista monen vuoden ajan eikä ole ollut oikein kilpailukaan. Nyt voimme muuttaa suuntaa.

TAKALON MUKAAN yhteistyö muiden aluekoordinaattorien kanssa olisi se paras voima.

– Ajatuksia voisi vaihtaa esimerkiksi WhatsApp-ryhmässä – miten ne sopisivat eri alueille.

Takalo on myös reserviläistoiminnassa mukana, hän kalastaa ja metsästää sekä ampuu "melkein kaikilla aseilla, mitä kaapista löytyy".

Takalon poika **Tuomas** on skeet-ampuja, joka edusti Suomea viime kesänä Ranskan Chateauroux'ssa EM-kilpailuissa. Hän teki toukokuussa Y16-sarjan Suomen ennätyksen 119.

"ALUEKOORDINAATTORIN TYÖ

ON vasta alussa. Tehtävä on uusi, ja tavoitteena on saada toimintoja alueelle yhdessä seurojen kanssa.

PARASTA ON OLLUT tutustuminen eri seuroihin ja seuratoimijoihin.

KEHITETTÄVÄÄ ON ESIMERKIKSI

seurojen yhteistyössä, junioritoiminnassa sekä siinä, että saadaan lisää keskitason ampujia kilpailuihin mukaan.

YHTEISTYÖ ON LÄHTENYT

seurojen kanssa hyvin käyntiin.

KÄYTÄN AMPUMAUURHEILUUN AIKAA viikoittain.

HAULIKKOAMMUNTA ON haastava laji, jossa opittavaa riittää eliniäksi.

TUOMAKSEN URA ON kehittynyt hienosti. Se on vaatinut valtavasti määrätietoista harjoittelua.

SUOMALAINEN SKEET-AMMUNTA ON kovatasoista, mutta junioreita pitäisi saada enemmän mukaan lajin pariin.

KITILÄ ON AMPUMAUURHEILIJALLE hyvä paikka harrastaa eri ammuntalajeja. Tosin kisamatkat muualle Suomeen ovat pitkiä.

TÄMÄN VUODEN NAPAKYMPPI ON Tuo-

maksen näyttökilpailussa ampuma junioreiden Suomen ennätys.

ENSI VUODEN NAPAKYMPPI VOISI OLLA tavoitteiden saavuttaminen." 🛠️

Parhaiten pärjäämme porukassa!

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

noname

nonamesport.com

Yhteydenotot:

Kari Arponen

040 5527 988

kari.arponen@nonamesport.com

